

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 806/2014,

annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014,

yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni on viime vuosikymmenten aikana edistynyt pankkipalvelujen sisämarkkinoiden luomisessa. Pankkipalvelujen sisämarkkinoiden yhdentäminen on olennaisen tärkeää talouskasvun edistämiseksi unionissa ja riittävän rahoituksen turvaamiseksi reaalityaloudessa. Rahoitus- ja talouskriisi on kuitenkin osoittanut, että tämän alan sisämarkkinoiden toiminta on vaarassa ja rahoitusalan pirstoutuminen on yhä suurempana uhkana. Tämä on todellinen huolenaihe sisämarkkinoilla, joilla pankkien olisi voitava harjoittaa huomattavaa rajatylittävää toimintaa. Pankkienväliset markkinat eivät ole enää yhtä likvidit kuin ennen, ja rajatylittävä pankkitoiminta on vähenemässä, mikä johtuu häiriöiden leviämisen pelosta ja heikosta luottamuksesta muihin kansallisiin pankkijärjestelmiin ja jäsenvaltioiden kykyyn tukea pankkeja.
- (2) Muihin kansallisiin pankkijärjestelmiin kohdistuvaa luottamuspulaa ja markkinoiden epävakautta lisää osaltaan se, että eri jäsenvaltioiden kansalliset kriisinratkaisusäännöt ja vastaavat hallintokäytännöt poikkeavat toisistaan eikä pankkiunionissa ole yhtenäistettyä päätöksentekomenettelyä kriisinratkaisua varten, minkä vuoksi mahdollinen lopputulos pankin kykenemättömyydestä jatkaa toimintaansa ei ole ennustettavissa.
- (3) Jäsenvaltioiden pankkien luottoriskin, taloudellisen vakauden ja vakavaraisuuden arviointiin vaikuttaa erityisesti se, että jäsenvaltiot käyttävät eri kannustimia ja noudattavat eri käytäntöjä kriisinratkaisun kohteena olevien pankkien velkojen kohtelussa ja toimintansa jatkamiseen kykenemättömien pankkien pelastamisessa veronmaksajien varoin, jolloin toimintaedellytykset eivät ole tasapuoliset. Tämä heikentää yleisön luottamusta pankkialaan ja vaikeuttaa sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden hyödyntämistä sisämarkkinoilla, sillä rahoituskustannukset olisivat pienemmät, jos jäsenvaltioiden käytännöissä ei esiintyisi tällaisia eroja.

⁽¹⁾ EUVL C 109, 11.4.2014, s. 2.

⁽²⁾ EUVL C 67, 6.3.2014, s. 58.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. heinäkuuta 2014.

- (4) Se, että eri jäsenvaltioiden kansalliset kriisinratkaisusäännöt ja vastaavat hallintokäytännöt poikkeavat toisistaan, voi johtaa siihen, että pankkien ja asiakkaiden lainakustannukset ovat suuremmat ainoastaan niiden sijoittautumispaikan vuoksi riippumatta niiden todellisesta luottokelpoisuudesta. Lisäksi pankkien asiakkaiden lainakorot ovat joissakin jäsenvaltioissa suuremmat kuin toisissa jäsenvaltioissa pankkien asiakkaiden omasta luottokelpoisuudesta riippumatta.
- (5) Eurooppa-neuvosto totesi 18 päivänä lokakuuta 2012, että "talous- ja rahaliittoa on siihen liittyvät perustavanlaatuiset haasteet huomioon ottaen lujitettava, jotta varmistetaan taloudellinen ja sosiaalinen hyvinvointi sekä vakaus ja kestävä vauraus" ja että "tiiviimmän talous- ja rahaliiton muodostamiseen tähtäävän prosessin olisi perustuttava EU:n institutionaalisiin ja oikeudellisiin puitteisiin, sen olisi oltava perusluonteeltaan avoin ja läpinäkyvä suhteessa jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö ei ole euro, ja siinä olisi huolehdittava sisämarkkinoiden eheydestä". Tätä varten perustetaan pankkiunioni, jonka tukena on koko sisämarkkinoita koskeva rahoituspalvelujen kattava ja yksityiskohtainen yhteinen sääntökirja. Pankkiunionin perustamismenettely on perusluonteeltaan avoin ja läpinäkyvä suhteessa pankkiunioniin osallistumattomiin jäsenvaltioihin, ja siinä huolehditaan sisämarkkinoiden eheydestä.
- (6) Euroopan parlamentti pyysi rajatylittävästä kriisinhallinnasta pankkialalla 7 päivänä heinäkuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa ja komissiolle antamissaan suosituksissa "komissiota toimittamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 50 ja 114 artiklan nojalla yhden tai useamman lainsäädäntöehdotuksen EU:n kriisinhallintakehyksestä, EU:n rahoitusvakausrahastosta ja kriisinratkaisuyksiköstä" ja totesi suosituksista komissiolle Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, Euroopan keskuspankin pääjohtajan ja euroryhmän puheenjohtajan esittämästä selvityksestä "Kohti todellista talous- ja rahaliittoa" 20 päivänä marraskuuta 2012 antamassaan päätöslauselmassa, että "valtioiden, pankkien ja reaalitalouden negatiivisten takaisinkyntöjen katkaiseminen on ratkaisevan tärkeää talous- ja rahaliiton moitteettomalle toiminnalle", sekä korosti, että "pankkialan kriisin ratkaisemiseksi tarvitaan kiireellisesti kauaskantoisia lisätoimia" ja että "tavoitteena on täysin toimivan eurooppalaisen pankkiunionin luominen" estämättä "rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden jatkuvaa asianmukaista toimintaa tai pääoman vapaata liikkuvuutta".
- (7) Neuvoston asetuksella (EU) N:o 1024/2013⁽¹⁾ perustettu yhteinen valvontamekanismi on ensimmäinen askel kohti pankkiunionia, ja siksi sen avulla on määrää varmistaa, että luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskeva unionin politiikka pannaan täytäntöön yhdenmukaisella ja toimivalla tavalla, että rahoituspalvelujen yhteistä sääntökirjaa sovelletaan samalla tavoin kaikkien euroalueeseen kuuluvien tai niiden euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden, jotka päättävät osallistua yhteiseen valvontamekanismiin, jäljempänä 'osallistuvat jäsenvaltiot', luottolaitoksiin ja että kyseisiä luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla.
- (8) Entistä tehokkaammat kriisinratkaisumekanismit ovat välttämättömiä, jotta voidaan välttää, vahingot, joita on aiemmin aiheutunut pankkien kykenemättömyydestä jatkaa toimintaansa.
- (9) Sisämarkkinoiden pirstoutuminen jatkuu niin kauan kuin kriisinratkaisusäännöt ja -käytännöt ja taakanjakomenettelyt ovat kansallisia ja kriisinratkaisurahoitukseen tarvittavat rahoitusvarat kerätään ja käytetään kansallisella tasolla. Lisäksi kansallisilla valvontaviranomaisilla on vahvat kannustimet minimoida pankkikriisien mahdolliset vaikutukset kansallisiin talouksiinsa toteuttamalla yksipuolisia toimia pankkitoimintojen turvaamiseksi, esimerkiksi rajoittamalla konsernin sisäisiä siirtoja tai lainaustoimintaa, tai asettamalla suurempia maksuvalmius- ja pääomavaatimuksia mahdollisesti toimintansa jatkamiseen kykenemättömien emoyritysten tytäryrityksille, jotka ovat sijoittautuneet niiden lainkäyttöalueille. Tämä rajoittaa pankkien rajatylittävää toimintaa, luo esteitä perusvaipauksien käytölle ja vääristää kilpailua sisämarkkinoilla. Kiistanalaisia kotijäsenvaltioon ja vastaanottavaan jäsenvaltioon liittyviä kysymyksiä käsitellään yhteisen valvontamekanismin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU⁽²⁾ yhteydessä, mutta ne voivat silti vähentää rajatylittävien kriisinratkaisuprosessien tehokkuutta.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (10) Näiden asioiden käsittelemiseksi on ollut tarpeen tehostaa luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten, jäljempänä 'laitokset', kriisinratkaisukehyksen yhdentymistä, jotta voidaan vahvistaa unionia, palauttaa rahoitusvakausta ja luoda perusta talouden elvyttämiseksi. Direktiivi 2014/59/EU on merkittävä askel kohti pankkien kriisinratkaisua varten annettujen sääntöjen yhdenmukaistamista unionissa, ja siinä säädetään yhteistyöstä, jota kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä käsitellessään rajojen yli toimivien pankkien kykenemättömyyttä jatkaa toimintaansa. Mainittu direktiivillä kuitenkin vahvistetaan yhdenmukaistamisen vähimmäistasoa koskevat säännöt, eikä se johda kriisinratkaisualan päätöksenteon keskittymiseen. Siinä säädetään lähinnä yhteisistä kriisinratkaisuvälineistä ja -valtuuksista, jotka ovat jokaisen jäsenvaltion kansallisten viranomaisten käytettävissä, mutta jätetään kansallisille viranomaisille harkintavaltaa näiden välineiden sekä kriisinratkaisumenettelyjä tukevien kansallisten rahoitusjärjestelyjen käytössä. Näin varmistetaan, että viranomaisilla on välineet puuttua riittävän varhain ja nopeasti epäterveen tai toimintansa jatkamiseen kykenemättömän laitoksen tilanteeseen tarkoituksena varmistaa laitoksen keskeisten rahoitus- ja talousalan toimintojen jatkuvuus sekä samalla rajoittaa laitoksen maksukyvyttömyydestä talouteen ja rahoitusjärjestelmään kohdistuvat vaikutukset mahdollisimman pieniksi.

Vaikka direktiivillä 2014/59/EU annetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽¹⁾ perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'EPV', sääntely- ja sovitteletuhtäviä, se ei täysin estä sitä, että jäsenvaltiot tekevät rajatylittävien konsernien kriisinratkaisusta erillisiä ja mahdollisesti epäyhdenmukaisia päätöksiä, jotka voivat vaikuttaa kriisinratkaisun kokonaiskustannuksiin. Koska direktiivissä säädetään kansallisista rahoitusjärjestelystä, sillä ei myöskään vähennetä riittävästi pankkien riippuvuutta kansallisista talousarvioista saatavasta tuesta eikä täysin estetä jäsenvaltioita soveltamasta erilaisia toimintatapoja rahoitusjärjestelyjen käyttöön.

- (11) Osallistuville jäsenvaltioille otetaan yhteisen kriisinratkaisumekanismin yhteydessä käyttöön keskitetyt kriisinratkaisuvalluudet, jotka annetaan tämän asetuksen mukaisesti perustetulle kriisinratkaisuneuvostolle ja kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille. Tämä käyttöönotto kuuluu kiinteänä osana kriisinratkaisualan yhdenmukaistamiseen, joka toteutetaan direktiivillä 2014/59/EU ja tässä asetuksessa vahvistetuilla kriisinratkaisua koskevilla yhdenmukaisilla säännöksillä. Kriisinratkaisujärjestelyn yhdenmukaista soveltamista osallistuvissa jäsenvaltioissa edistää sen antaminen yhteisen kriisinratkaisumekanismin kaltaisen keskusviranomaisen tehtäväksi. Yhteinen kriisinratkaisumekanismi nivoutuu lisäksi yhteen vakavaraisuusvalvonnan yhdenmukaistamiseen, joka toteutuu EPV:n perustamisen ja vakavaraisuusvalvontaa koskevan yhteisen sääntökirjan (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013 ⁽²⁾) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU ⁽³⁾) myötä sekä sen myötä, kun osallistuvissa jäsenvaltioissa perustetaan yhteinen valvontamekanismi, jonka tehtävänä on vakavaraisuusvalvontaa koskevien unionin sääntöjen soveltaminen. Valvonta ja kriisinratkaisu ovat rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisen kaksi toisiaan täydentävää näkökohtaa, joiden soveltaminen samalla tasolla on toisiinsa sidoksissa.
- (12) Sisämarkkinoiden toteuttamisen kannalta on olennaisen tärkeää varmistaa, että unionissa tehdään toimivia kriisinratkaisupäätöksiä toimintansa jatkamiseen kykenemättömistä pankeista ja myös unionin tasolla kerätyn rahoituksen käytöstä. Pankkien kykenemättömyys jatkaa toimintaansa yhdessä jäsenvaltiossa voi vaikuttaa sisämarkkinoilla koko unionin rahoitusmarkkinoiden vakauteen. Toimivien ja yhdenmukaisten kriisinratkaisusääntöjen sekä yhtäläisten kriisinratkaisun rahoitusehtojen varmistaminen eri jäsenvaltioissa ei ole pelkästään niiden jäsenvaltioiden etujen mukaista, joissa pankit toimivat, vaan yleisesti kaikkien jäsenvaltioiden etujen mukaista, koska sillä varmistetaan tasapuoliset kilpailuedellytykset ja parannetaan sisämarkkinoiden toimintaa. Pankkijärjestelmät ovat sisämarkkinoilla vahvasti sidoksissa toisiinsa, pankkien konsernit ovat kansainvälisiä, ja ulkomaisten varojen osuus pankkien varoista on suuri. Yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden pankkikriiseillä olisi ilman yhteistä kriisinratkaisumekanismia voimakkaampi kielteinen vaikutus myös valvontamekanismiin osallistumattomiin jäsenvaltioihin. Yhteisen kriisinratkaisumekanismin käyttöönotto varmistaa, että toimintansa jatkamiseen kykenemättömiä pankkeja käsitellään neutraalisti, ja näin ollen lisää osallistuvien jäsenvaltioiden laitosten

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostointia ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

vakautta, estää kriisien leviämisen osallistumattomiin jäsenvaltioihin ja helpottaa siten sisämarkkinoiden toimintaa kokonaisuudessaan. Sekä osallistuviin että osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita laitoksia koskevien yhteistyömekanismien olisi oltava selkeitä, eikä mitään jäsenvaltiota tai jäsenvaltioiden ryhmää saisi suoraan tai välillisesti syrjiä rahoituspalvelujen tarjoamispaikkana.

- (13) Pankkialaa koskevan luottamuksen ja alan uskottavuuden palauttamiseksi Euroopan keskuspankki, jäljempänä 'EKP', toteuttaa parhaillaan kaikkien suoraan valvottujen pankkien taseiden kattavaa arviointia. Tällaisella arvioinnilla olisi vakuutettava kaikki sidosryhmät siitä, että yhteisen valvontamekanismin piiriin tulevat ja siten yhteisen kriisinratkaisumekanismin soveltamisalaan kuuluvat pankit ovat pohjimmiltaan vakaita ja luotettavia.
- (14) Kun yhteinen valvontamekanismi otettiin käyttöön asetuksella (EU) N:o 1024/2013, jonka mukaan osallistuvien jäsenvaltioiden pankkeja valvovat joko EKP keskitetysti tai kansalliset toimivaltaiset viranomaiset yhteisen valvontamekanismin puitteissa, syntyi epäsuhta siihen, miten unioni valvoo tällaisia pankkeja ja miten kyseisiä pankkeja kohdellaan kansallisella tasolla direktiivin 2014/59/EU mukaisissa kriisinratkaisumenettelyissä, mutta yhteisen kriisinratkaisumekanismin perustamisella puututaan tähän ongelmaan.
- (15) Tätä asetusta sovelletaan vain pankkeihin, joiden valvoja on EKP tai sellaisen jäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen, jonka rahayksikkö on euro, tai sellaisen jäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen, jonka rahayksikkö ei ole euro mutta joka on ryhtynyt tiiviiseen yhteistyöhön asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan mukaisesti. Tämän asetuksen soveltamisala on yhteydessä asetuksen (EU) N:o 1024/2013 soveltamisalaan. Kun otetaan huomioon, että yhteiselle valvontamekanismille annetut valvontatehtävät ja kriisinratkaisutoimet nivoutuvat merkittävässä määrin toisiinsa, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohdan nojalla toteutettava keskitetty valvontajärjestelmä on ratkaisevan tärkeä yhdenmukaistettaessa kriisinratkaisua osallistuvissa jäsenvaltioissa. Yhteisen valvontamekanismin toteuttaman valvonnan piiriin kuuluminen on erityistekijä, joka asettaa asetuksen (EU) N:o 1024/2013 soveltamisalaan kuuluvat yhteisöt objektiivisesti ja niille luonteenomaisesti eri asemaan kriisinratkaisun kannalta. On tarpeen toteuttaa toimenpiteet, joilla luodaan yhteinen kriisinratkaisumekanismi kaikkia yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvia jäsenvaltioita varten, jotta voidaan helpottaa sisämarkkinoiden moitteetonta ja vakaata toimintaa.
- (16) Yhteisen valvontamekanismin ulkopuolelle jäävissä jäsenvaltioissa olevat pankit ovat kansallisella tasolla yhteensovitettujen valvonta-, kriisinratkaisu- ja varautumisjärjestelyjen alaisia, kun taas yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa olevat pankit ovat sekä unionin valvontajärjestelyjen että kansallisten kriisinratkaisu- ja varautumisjärjestelyjen alaisia. Koska valvonta ja kriisinratkaisu toimivat yhteisessä valvontamekanismissa kahdella eri tasolla, tilanteeseen puuttuminen ja kriisinratkaisu eivät olisi yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa olevissa pankeissa yhtä nopeita, yhdenmukaisia ja tehokkaita kuin valvontamekanismin ulkopuolisissa jäsenvaltioissa olevissa pankeissa. Keskitetyllä kriisinratkaisumekanismissa, joka on tarkoitettu kaikille yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa toimiville pankeille, on siis olennainen merkitys tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamisessa.
- (17) Niin kauan kuin valvonta toteutetaan jäsenvaltiossa yhteisen valvontamekanismin ulkopuolella, kyseisen jäsenvaltion olisi edelleen oltava vastuussa pankin kykenemättömyydestä jatkaa toimintaansa aiheutuvista taloudellisista seurauksista. Yhteinen kriisinratkaisumekanismi olisi sen vuoksi ulotettava koskemaan ainoastaan sellaisia pankkeja ja rahoituslaitoksia, jotka ovat sijoittautuneet yhteiseen valvontamekanismiin osallistuviin jäsenvaltioihin ja jotka ovat EKP:n ja kansallisten viranomaisten valvonnan alaisia yhteisen valvontamekanismin puitteissa. Pankkien, jotka ovat sijoittautuneet yhteiseen valvontamekanismiin osallistumattomiin jäsenvaltioihin, ei tulisi kuulua yhteisen kriisinratkaisumekanismin piiriin. Tällaisten jäsenvaltioiden kuuluminen yhteisen kriisinratkaisumekanismin piiriin loisi niille vääranlaisia kannustimia. Niiden valvontaviranomaiset voisivat erityisesti alkaa kohdella helläkätisemmin omalla lainkäyttöalueellaan olevia pankkeja, koska kyseisten viranomaisten ei tarvitsisi kantaa kokonaan taloudellista riskiä, joka liittyy pankkien kykenemättömyyteen jatkaa toimintaansa. Sen vuoksi yhteistä kriisinratkaisumekanismia olisi sovellettava yhteiseen valvontamekanismiin osallistuviin jäsenvaltioihin, jotta varmistettaisiin rinnakkaisuus valvontamekanismin kanssa. Jäsenvaltioiden liittyessä yhteiseen valvontamekanismiin niiden olisi tultava automaattisesti myös yhteisen kriisinratkaisumekanismin piiriin. Yhteinen kriisinratkaisumekanismi voisi viime kädessä ulottua koskemaan koko sisämarkkinoita.

- (18) Tämä asetus on direktiivin 2014/59/EU mukainen, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset koko sisämarkkinoilla. Siinä mukautetaan sen vuoksi mainitun direktiivin sääntöjä ja periaatteita yhteisen kriisinratkaisumekanismin erityispiirteisiin ja varmistetaan, että yhteistä kriisinratkaisumekanismia varten on käytettävissä riittävästi rahoitusta. Kun kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio käyttävät niille tällä asetuksella annettua toimivaltaa, niihin olisi sovellettava delegoituja säädöksiä sekä teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja, ohjeita ja suosituksia, jotka EPV on antanut asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–15 ja 16 artiklan mukaisesti ja jotka kuuluvat direktiivin 2014/59/EU soveltamisalaan. Kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston ja komission olisi kunkin toimivaltansa mukaisesti tehtävä myös yhteistyötä EPV:n kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 25 ja 30 artiklan mukaisesti ja vastattava EPV:n niille mainitun asetuksen 35 artiklan mukaisesti esittämiin tietojen keräämistä koskeviin pyyntöihin. On muistettava, että mainitun asetuksen johdanto-osan 32 kappaleen viimeisen virkkeen mukaan ”tapauksissa, joissa asiaa koskevalla unionin lainsäädännöllä annetaan [...] toimivaltaisille viranomaisille harkintavaltaa, pankkiviranomaisen tekemät päätökset eivät voi korvata kyseisen harkintavallan käyttöä unionin oikeuden mukaisesti”. Sama periaate olisi ulotettava koskemaan tätä asetusta, samalla kun unionin primaarioikeuteen sisältyviä periaatteita noudatetaan kaikilta osin. Kun otetaan huomioon nämä keskeiset seikat, EPV:n pitäisi pystyä suorittamaan tehtävänsä tehokkaasti ja varmistamaan, että kriisinratkaisuneuvostoa, neuvostoa, komissiota ja kansallisia viranomaisia kohdellaan yhdenvertaisesti niiden suorittaessa samanlaisia tehtäviä.
- (19) Yhteinen kriisinratkaisurahasto, jäljempänä ’kriisinratkaisurahasto’, on olennainen osa, jota ilman yhteinen kriisinratkaisumekanismi ei voisi toimia kunnolla. Jos kriisinratkaisun rahoitus säilyisi pidemmällä aikavälillä kansallisena, valtioiden ja pankkialan välinen kytkös ei katkeaisi kokonaan ja sijoittajat asettaisivat edelleen lainaehjoja pankkien sijoittautumispaikan pikemminkin kuin niiden luottokelpoisuuden perusteella. Kriisinratkaisurahaston avulla olisi varmistettava hallintokäytäntöjen yhdenmukaisuus kriisinratkaisun rahoituksessa ja vältettävä se, että toisistaan poikkeavat kansalliset käytännöt luovat esteitä perusvapauksien käytölle tai vääristävät kilpailua sisämarkkinoilla. Kriisinratkaisurahasto olisi rahoitettava kansallisella tasolla kerättävien pankkien vakausmaksujen avulla, ja sen varat olisi yhdistettävä unionin tasolla näiden vakausmaksujen siirtämisestä ja vaiheittaisesta yhdistämisestä tehdyn hallitustenvälisen sopimuksen, jäljempänä ’sopimus’, mukaisesti. Tällöin voitaisiin lujittaa rahoitusvakautta ja heikentää kytköstä yksittäisten jäsenvaltioiden julkisen talouden rahoitusaseman ja kyseisissä jäsenvaltioissa toimivien pankkien ja yritysten rahoituskustannusten välillä. Kyseistä kytköstä olisi heikennettävä edelleen, ja sen vuoksi yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa tehdyt päätökset eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen. Tässä yhteydessä ainoastaan poikkeuksellista julkista rahoitustukea olisi pidettävä jäsenvaltioiden talousarviota koskevaan määräysvaltaan ja finanssipoliittiseen vastuuseen vaikuttavana asiana. Etenkään päätösten, jotka edellyttävät kriisinratkaisurahaston tai talletussuojajärjestelmien käyttöä, ei pitäisi katsoa vaikuttavan jäsenvaltioiden talousarviota koskevaan määräysvaltaan tai finanssipoliittiseen vastuuseen.
- (20) Tässä asetuksessa ja direktiivissä 2014/59/EU vahvistetaan kriisinratkaisurahaston käyttöä koskevat yksityiskohdalliset säännöt ja yleiset perusteet, joiden mukaan ennakkolliset vakausmaksut ja jälkikäteen suoritettavat vakausmaksut määritetään ja lasketaan. Osallistuvilla jäsenvaltioilla on toimivalta kerätä vakausmaksut niiden alueella sijaitsevilta yhteisöiltä direktiivin 2014/59/EU ja tämän asetuksen mukaisesti. Osallistuvat jäsenvaltiot ottavat sopimuksella vastatakseen velvoitteen siirtää kansallisella tasolla keräämänsä vakausmaksut kriisinratkaisurahastoon direktiivin 2014/59/EU ja tämän asetuksen mukaisesti. Siirtymäkauden ajan vakausmaksut osoitetaan rahasto-osuuksiin, jotka vastaavat kutakin osallistuvaa jäsenvaltiota, jäljempänä ’kansalliset rahasto-osuudet’. Kansalliset rahasto-osuudet yhdistetään vaiheittain siten, että ne lakkaavat olemasta siirtymäkauden lopussa. Sopimuksessa määrätään ehdoista, joilla osapuolet sopivat siirtävänsä kansallisella tasolla keräämänsä vakausmaksut kriisinratkaisurahastoon ja yhdistävänsä kansalliset rahasto-osuudet vaiheittain. Sopimuksen on tultava voimaan, jotta osapuolten keräämät vakausmaksut voidaan siirtää kriisinratkaisurahaston kansallisiin rahasto-osuuksiin. Tässä asetuksessa säädetään kriisinratkaisurahaston käyttöä ja hallintaa koskevista kriisinratkaisuneuvoston valtuuksista. Sopimuksessa määritetään, miten kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää vaiheittain yhdistettyjä kansallisia rahasto-osuuksia.
- (21) Ainoa keino varmistaa, että yhteinen unionin kriisinratkaisuviranomainen soveltaa direktiivissä 2014/59/EU vahvistettuja laitosten kriisinratkaisusääntöjä osallistuvissa jäsenvaltioissa keskitetyllä tavalla, on soveltaa yhteisen kriisinratkaisumekanismin käyttöönottoa ja toimintaa koskevia sääntöjä suoraan kyseisissä jäsenvaltioissa, jotta vältetään erilaiset tulkinnat eri jäsenvaltioissa. Tällaisen suora pitäisi hyödyttää koko sisämarkkinoita, koska se auttaa varmistamaan terveen kilpailun ja ehkäisemään perusvapauksien käytön esteitä paitsi osallistuvissa jäsenvaltioissa myös sisämarkkinoilla kokonaisuudessaan.
- (22) Yhteisen kriisinratkaisumekanismin olisi asetuksen (EU) N:o 1024/2013 soveltamisalaa vastaavasti käsitettävä kaikki osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset. Jotta sisämarkkinoilla ei esiintyisi epäsymmetrioita toimintansa jatkamiseen kykenemättömien laitosten eikä velkojien kohtelussa kriisinratkaisuprosessin

aikana, yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa olisi voitava myös toteuttaa suoraan minkä tahansa osallistuvassa jäsenvaltiossa olevan luottolaitoksen kriisinratkaisu. Yhteinen kriisinratkaisumekanismi olisi ulotettava koskemaan emoyrityksiä, sijoituspalveluyrityksiä ja rahoituslaitoksia, jotka kuuluvat EKP:n harjoittaman konsolidoidun valvonnan piiriin. Vaikka EKP ei valvo näitä laitoksia yksittäisesti, se on ainoa valvoja, jolla on kokonaiskäsitely riskistä, joka kohdistuu konserniin ja välillisesti myös sen yksittäisiin jäseniin. Jos yhteisen kriisinratkaisumekanismin ulkopuolelle jätettäisiin yhteisöt, jotka kuuluvat EKP:n harjoittaman konsolidoidun valvonnan piiriin, olisi mahdotonta suunnitella konsernien kriisinratkaisua ja vahvistaa konsernien kriisinratkaisustrategia, minkä vuoksi kaikki kriisinratkaisupäätökset olisivat huomattavasti tehottomampia.

- (23) Yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa päätökset olisi tehtävä tarkoituksenmukaisimmalla tasolla. Antaessaan tämän asetuksen mukaisia päätöksiä kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi sovellettava samoja aineellisia sääntöjä.
- (24) Koska ainoastaan unionin toimet voivat vahvistaa unionin kriisinratkaisuperiaatteet ja koska kunkin erillisen kriisinratkaisumääräyksen hyväksymisessä voidaan käyttää harkintavaltaa, on tarpeen säätää neuvoston ja komission asianmukaisesta osallistumisesta toimitelminä, jotka voivat käyttää täytäntöönpanovaltaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvoston tekemiin kriisinratkaisupäätöksiin liittyvien harkinnanvaraisten näkökohtien arvioinnin olisi oltava komission vastuulla. Kun otetaan huomioon kriisinratkaisupäätösten huomattava vaikutus jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen ja unioniin sinänsä samoin kuin jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen määräysvaltaan, on tärkeää, että neuvostolle siirretään täytäntöönpanovalta, joka koskee tiettyjen kriisinratkaisua koskevien päätösten tekemistä. Sen vuoksi olisi oltava neuvoston vastuulla komission ehdotuksesta valvoa tosiasiallisesti sitä, miten kriisinratkaisuneuvosto arvioi, onko kyse yleisestä edusta, sekä arvioida, onko tietyssä kriisinratkaisutoimessa käytettävä kriisinratkaisurahaston määrä muuttunut olennaisesti. Komissiolle olisi lisäksi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa määritellään lisäperusteet tai ehdot, jotka kriisinratkaisuneuvoston olisi otettava huomioon käyttäessään eri valtuuksiaan. Tällainen kriisinratkaisutehtävien siirtäminen ei saisi millään tavalla haitata rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toimintaa. EPV:n olisi sen vuoksi säilytettävä asemansa ja nykyiset valtuutensa ja tehtävänsä, joten sen olisi kehitettävä ja edistettävä kaikkiin jäsenvaltioihin sovellettavan unionin lainsäädännön yhdenmukaista soveltamista sekä lähennettävä kriisinratkaisukäytäntöjä koko unionissa.
- (25) Jotta varmistetaan direktiivin 2014/59/EU 3 artiklan 3 kohdassa vahvistettujen periaatteiden noudattaminen, unionin toimielinten olisi tällä asetuksella niille annettuja tehtäviä suorittaessaan varmistettava, että käytössä on asianmukaiset organisatoriset järjestelyt.
- (26) EKP:n yhteisessä valvontamekanismissa toimivana valvojana sekä kriisinratkaisuneuvoston olisi pystyttävä arvioimaan, onko luottolaitos kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa ja onko perusteetonta odottaa, että sen kykenemättömyys jatkaa toimintaansa voidaan estää kohtuullisessa ajassa vaihtoehtoisilla yksityisen sektorin toimenpiteillä tai valvontatoimilla. Jos kriisinratkaisuneuvosto katsoo, että kaikki kriisinratkaisun käynnistämistä koskevat perusteet täyttyvät, sen olisi hyväksyttävä kriisinratkaisumääräys. Kriisinratkaisumääräyksen hyväksymistä koskeva menettely, johon neuvosto ja komissio osallistuvat, vahvistaa kriisinratkaisuneuvoston tarvittavaa toiminnallista riippumattomuutta, samalla kun siinä noudatetaan toimivallan siirtoa virastoille koskevaa periaatetta Euroopan unionin tuomioistuimen, jäljempänä 'unionin tuomioistuin', tulkinnan mukaisesti. Tässä asetuksessa säädetään sen vuoksi, että kriisinratkaisuneuvoston hyväksymä kriisinratkaisumääräys tulee voimaan ainoastaan, jos neuvosto tai komissio ei vastusta sitä 24 tunnin kuluessa siitä, kun kriisinratkaisuneuvosto on hyväksynyt sen, tai jos komissio hyväksyy sen. Neuvoston olisi voitava vastustaa kriisinratkaisuneuvoston kriisinratkaisumääräystä komission ehdotuksesta yksinomaan sillä perusteella, että kyse on yleisestä edusta ja että komissio on muuttanut olennaisesti kriisinratkaisuneuvoston ehdottamaa kriisinratkaisurahastosta käytettävää määrää.

Jos kriisinratkaisurahaston määrää muutetaan viisi prosenttia tai enemmän kriisinratkaisuneuvoston alkuperäiseen ehdotukseen verrattuna, muutosta olisi pidettävä olennaisena. Neuvoston olisi hyväksyttävä komission ehdotus tai vastustettava sitä muuttamatta sitä. Komission olisi kriisinratkaisuneuvoston kokousten tarkkailijana jatkuvasti tarkistettava, että kriisinratkaisuneuvoston hyväksymä kriisinratkaisumääräys noudattaa kaikilta osin tätä asetusta, tasapainottaa asianmukaisesti eri tavoitteet ja edut, on yleisen edun mukainen ja säilyttää sisämarkkinoiden eheyden. Koska kriisinratkaisutoimi edellyttää erittäin nopeaa päätöksentekoa, neuvoston ja komission olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä, eikä neuvoston pitäisi tehdä komission kanssa päällekkäistä valmistelutyötä. Kriisinratkaisuneuvoston olisi ohjeistettava kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia, joiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet kriisinratkaisumääräyksen täytäntöönpanemiseksi.

- (27) Konsernin kriisintarkkailun erityissuunnitelman olisi helpotettava kriisintarkkailun koordinoitua, jolla saataneen aikaan parhaat tulokset kaikkien konserniin kuuluvien yhteisöjen kannalta. Kriisintarkkailuneuvostolla tai tarvittaessa kansallisilla kriisintarkkailuviranomaisilla olisi oltava valtuudet käyttää omaisuudenhoitoyhtiötä konsernitasolla (tarvittaessa hyödyntää myös taakanjakojärjestelyjä) konsernin vakauttamiseksi kokonaisuudessaan. Tytäryritysten omistus voitaisiin siirtää omaisuudenhoitoyhtiöön tavoitteena myydä ne edelleen joko pakettina tai erikseen, kun markkinatilanne on sopiva. Lisäksi kriisintarkkailuneuvostolla tai tarvittaessa kansallisella kriisintarkkailuviranomaisella olisi oltava valtuudet käyttää velkakirjojen arvon alaskirjausta emoyrityksen tasolla.
- (28) Kriisintarkkailuneuvostolle olisi erityisesti annettava valtuudet tehdä päätöksiä, jotka liittyvät merkittäviin yhteisöihin tai konserneihin, EKP:n suoraan valvomiin yhteisöihin tai konserneihin tai rajatylittäviin konserneihin. Kansallisten kriisintarkkailuviranomaisten olisi avustettava kriisintarkkailuneuvostoa kriisintarkkailun suunnittelussa ja kriisintarkkailupäätösten valmistelussa. Kun on kyse yhteisöistä ja konserneista, jotka eivät ole merkittäviä eivätkä harjoita rajatylittävää toimintaa, kansallisten kriisintarkkailuviranomaisten olisi vastattava erityisesti kriisintarkkailun suunnittelusta, purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnista, purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteiden poistamisesta, toimenpiteistä, joita kriisintarkkailuviranomaisilla on oikeus toteuttaa varhaisen tilanteeseen puuttumisen vaiheessa, ja kriisintarkkailutoimista. Tietyissä tilanteissa kansallisten kriisintarkkailuviranomaisten olisi suoritettava tehtävänsä tämän asetuksen perusteella ja sen mukaisesti käyttäen samalla valtuuksia, jotka niille on annettu sillä kansallisella lainsäädännöllä, jolla direktiivi 2014/59/EU saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja kyseisen lainsäädännön mukaisesti, jos se ei ole ristiriidassa tämän asetuksen kanssa.
- (29) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta on keskeisen tärkeää, että samoja sääntöjä sovelletaan kaikkiin kriisintarkkailutoimiin riippumatta siitä, toteuttavatko niitä kriisintarkkailuviranomaiset direktiivin 2014/59/EU nojalla vai toteutetaanko niitä yhteisen kriisintarkkailumekanismin puitteissa. Komission olisi arvioitava kyseiset toimenpiteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan nojalla.
- (30) Jos kriisintarkkailutoimeen sisältyisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaisen valtiontuen tai kriisintarkkailurahaston tuen myöntäminen, kriisintarkkailupäätös voidaan antaa sen jälkeen, kun komissio on antanut myönteisen tai ehdollisen päätöksen siitä, soveltuuko tällaisen tuen käyttö sisämarkkinoille. Kriisintarkkailurahaston tuesta tehtävässä komission päätöksessä voidaan asettaa edunsaajaa koskevia ehtoja, sitoumuksia tai velvoitteita. Komissio voi asettaa muun muassa seuraavanlaisia ehtoja: taakanjakovaatimukset, mukaan lukien vaatimus, että tappiot katetaan ensin omasta pääomasta, ja vaatimukset, jotka koskevat hybridipääoman omistajien, huonommassa etuoikeusasemassa olevien velkainstrumenttien haltijoiden ja etuoikeutettujen velkojen osuuksia, myös direktiivin 2014/59/EU vaatimusten mukaisesti; rajoitukset, jotka koskevat osingon maksamista osakkeille tai kuponkikoron maksamista hybridipääomainstrumenteille, omien osakkeiden tai hybridipääomainstrumenttien ostamista takaisin tai pääoman hallintaa koskevia transaktioita; rajoitukset, jotka koskevat omistussuosien hankintaa varojen tai osakkeiden siirron muodossa; kiellot, jotka koskevat aggressiivisia kaupallisia menettelyjä tai strategioita tai julkiseen tukeen viittaavaa mainontaa; vaatimukset, jotka koskevat markkinaosuuksia, hinnoittelua tai tuotteen ominaisuuksia, tai muut toimintaa koskevat vaatimukset; rakenneuudistussuunnitelmia koskevat vaatimukset; hallintotapaa koskevat vaatimukset; raportointi- ja julkistamisvaatimukset, myös siltä osin kuin on kyse tällaisten komission määrittelemien ehtojen noudattamisesta; vaatimukset, jotka koskevat edunsaajan myyntiä taikka sen varojen, oikeuksien ja velkojen myyntiä kokonaisuudessaan tai osittain; vaatimukset, jotka koskevat edunsaajan likvidatiota.
- (31) Jotta päätöksenteko olisi kriisintarkkailussa nopeaa ja tehokasta, kriisintarkkailuneuvoston olisi oltava erityinen unionin virasto, jolla on sen erityistehtäviä vastaava rakenne ja joka poikkeaa kaikkien muiden unionin virastojen mallista. Sen kokoonpanossa olisi otettava asianmukaisesti huomioon kaikki edut, jotka ovat merkityksellisiä kriisintarkkailumenettelyissä. Kun otetaan huomioon kriisintarkkailuneuvoston tehtävät, puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja neljä muuta kokoaikaista kriisintarkkailuneuvoston jäsentä olisi nimitettävä ansioiden, pätevyyden, pankkitoiminta- ja rahoituskysymysten tuntemuksen sekä rahoitusalan valvonnan ja sääntelyn ja laitosten kriisintarkkailun kannalta merkityksellisen kokemuksen perusteella. Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja neljä muuta kokoaikaista kriisintarkkailuneuvoston jäsentä olisi valittava avoimella valintamenettelyllä, josta olisi annettava asianmukaisesti tietoa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja jossa olisi noudatettava sukupuolten tasapainon, kokemuksen ja pätevyyden periaatteita. Komission olisi toimitettava Euroopan parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle lopullinen luettelo ehdokkaista puheenjohtajaksi, varapuheenjohtajaksi ja neljäksi muuksi kokoaikaiseksi kriisintarkkailuneuvoston jäseneksi. Komission olisi toimitettava puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja neljän

muun kokoaikaisen kriisinratkaisuneuvoston jäsenen nimittämistä koskeva ehdotus Euroopan parlamentille hyväksyttäväksi. Euroopan parlamentin hyväksyttyä ehdotuksen neuvoston olisi hyväksyttävä täytäntöönpanopäätös puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja neljän muun kokoaikaisen kriisinratkaisuneuvoston jäsenen nimittämiseksi.

- (32) Kriisinratkaisuneuvoston olisi toimittava johdon istunnoissa ja täysistunnoissa. Johdon istunnossa siihen olisi kuuluttava sen puheenjohtaja, sen neljä muuta riippumatonta kokoaikaista jäsentä, joiden olisi toimittava riippumattomasti ja objektiivisesti unionin kokonaisedun mukaisesti, sekä komission ja EKP:n nimittämät pysyvät tarkkailijat. Kun kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto keskustelee yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneen laitoksen tai konsernin kriisinratkaisusta, sen olisi kutsuttava päätöksentekoon mukaan asianomaisen jäsenvaltion nimittämä jäsen, joka edustaa sen kansallista kriisinratkaisuviranomaista. Kun kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto keskustelee rajatylittävistä konserneista, sen päätöksentekoon olisi kutsuttava mukaan kotijäsenvaltion ja kaikkien vastaanottavien jäsenvaltioiden nimittämät jäsenet, jotka edustavat asianomaisia kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia.
- (33) Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon olisi valmisteltava kaikki kriisinratkaisumenettelyä koskevat päätökset ja mahdollisimman pitkälle annettava ne. Kriisinratkaisusuunnitelmien sisältämien tietojen laitospohjaisen luonteen vuoksi kriisinratkaisuneuvoston olisi tehtävä kriisinratkaisusuunnitelmien laatimista, arviointia ja hyväksymistä koskevat päätökset johdon istunnossa. Kriisinratkaisurahaston käytön osalta on tärkeää, että ensimmäisen toimijan etua ei ole ja että kriisinratkaisurahastosta maksettavia määriä seurataan. Jotta varmistetaan vastaava päätöksenteko kriisinratkaisuneuvostossa, jokaisen täysistunnon jäsenen olisi voitava ehdotonta määräaikaan noudattaen pyytää täysistuntoa tekemään päätöksen, kun vaadittu kriisinratkaisutoimi ylittää 5 000 000 000 euron kynnyksarvon. Kun maksuvalmiusapuun ei liity mitään riskiä tai kun siihen liittyy merkittävästi pienempi riski kuin muihin tukimuotoihin, etenkin kun on kyse lyhytaikaisesta, kertaluontoisesta lisäluoton myöntämisestä vakavaraisille laitoksille asianmukaista korkealaatuista vakuutta vastaan, on perusteltua, että tällaiseen tukimuotoon sovelletaan alemmaa ainoastaan 0,5:n painotusta. Kun kriisinratkaisurahaston yhteenlaskettu nettomääräinen käyttö edellisen 12 peräkkäisen kuukauden aikana saavuttaa vuosikohtaisen 5 000 000 000 euron kynnyksarvon, täysistunnon olisi arvioitava kriisinratkaisuvälineiden käyttöä, myös kriisinratkaisurahaston käyttöä, ja annettava ohjeita, joita johdon istunnon olisi noudatettava myöhemmissä kriisinratkaisupäätöksissä. Johdon istunnolle annettavissa ohjeissa olisi keskityttävä erityisesti siihen, että varmistetaan kriisinratkaisuvälineiden syrjimätön käyttö, estetään kriisinratkaisurahaston ehtyminen ja erotetaan asianmukaisesti maksuvalmiusapu, johon ei liity mitään riskiä tai liittyy vain vähäinen riski, ja muut tukimuodot.
- (34) Koska kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon päätöksentekoon osallistuvat jäsenet vaihtuisivat sen mukaan, missä jäsenvaltiossa asianomainen laitos tai konserni toimii, pysyvien osallistujien olisi varmistettava, että kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon päätökset ovat eri kokoonpanoissa johdonmukaisia, asianmukaisia ja oikeasuhteisia.
- (35) Kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava kutsua tarkkailijoita kokouksiinsa. Sen, että kriisinratkaisutehtäviä annetaan kriisinratkaisuneuvostolle, olisi oltava linjassa Euroopan finanssivalvojen järjestelmän ja sen perustavoitteen — luodaan yhteinen sääntökirja ja lähennetään valvonta- ja kriisinratkaisukäytäntöjä unionissa kokonaisuudessaan — kanssa. Erityisesti EPV:n olisi arvioitava ja valvonnasta asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti kriisinratkaisusuunnitelmia koskevia aloitteita edistääkseen lähentymistä tällä alalla. Kriisinratkaisuneuvoston olisi pääsääntöisesti kutsuttava EPV kokouksiinsa aina, kun keskustellaan asioista, joista EPV:n on direktiivin 2014/59/EU mukaan laadittava teknisiä standardeja tai annettava ohjeita. Kriisinratkaisuneuvoston kokouksiin voidaan tarvittaessa kutsua myös muita tarkkailijoita, kuten Euroopan vakausmekanism (EVM) edustaja.
- (36) Tarkkailijoihin olisi sovellettava samoja salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia kuin kriisinratkaisuneuvoston jäseniin ja henkilöstöön ja kriisinratkaisutehtäviä hoitavaan osallistuvien jäsenvaltioiden kanssa vaihdettuun tai niiden lähettämään henkilöstöön.
- (37) Kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava perustaa sisäisiä kriisinratkaisuryhmiä, jotka koostuvat sen omasta henkilöstöstä sekä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten henkilöstöstä ja tarvittaessa osallistumattomista jäsenvaltioista lähetetyistä tarkkailijoista. Kyseisten sisäisten kriisinratkaisuryhmien johtoon olisi nimitettävä kriisinratkaisuneuvoston ylempien toimihenkilöiden joukosta valitut koordinaattorit, jotka voitaisiin kutsua osallistumaan tarkkailijoina kriisinratkaisuneuvoston johdon istuntoihin.

- (38) Kriisinratkaisuneuvoston ja osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteisymmärryspöytäkirjoja, joissa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät keskenään yhteistyötä suorittaessaan direktiivin 2014/59/EU mukaisia tehtäviään. Yhteisymmärryspöytäkirjoissa voitaisiin muun muassa selkeyttää niihin kriisinratkaisuneuvoston päätöksiin liittyvää kuulemistä, joilla on vaikutuksia osallistumattomaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin tytäryrityksiin tai niissä sijaitseviin sivuliikkeisiin, joiden emoyritys on sijoittautunut osallistuvaan jäsenvaltioon. Yhteisymmärryspöytäkirjoja olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen.
- (39) Kriisinratkaisuneuvoston olisi toimittava riippumattomasti. Sillä olisi oltava valmius puuttua suuriin konserneihin sekä toimia nopeasti ja puolueettomasti. Kriisinratkaisuneuvoston olisi varmistettava, että kansallinen rahoitusvakausha, unionin rahoitusvakausha ja sisämarkkinat otetaan asianmukaisesti huomioon. Kriisinratkaisuneuvoston jäsenillä olisi oltava pankkien rakenneuudistuksiin ja maksukyvyttömyyteen liittyvä tarvittava asiantuntemus.
- (40) Tehtäessä päätöksiä tai toteutettaessa toimia tällä asetuksella annettua toimivaltaa käytettäessä olisi otettava asianmukaisesti huomioon merkitys, joka Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määrättyllä sijoittautumisoikeudella on sisämarkkinoiden kannalta, ja mahdollisuuksien mukaan erityisesti vaikutukset rajatylittävän toiminnan jatkamiseen.
- (41) Ottaen huomioon kriisinratkaisuneuvoston tehtävät ja kriisinratkaisutavoitteet, joihin kuuluu julkisten varojen suojeleminen, yhteisen kriisinratkaisumekanismin toiminta olisi rahoitettava osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden laitosten vakausmaksuilla.
- (42) Kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston tarvittaessa ja komission olisi korvattava direktiivin 2014/59/EU nojalla nimetyt kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset kaikissa kysymyksissä, jotka liittyvät kriisinratkaisun päätöksentekoprosessiin. Mainitun direktiivin nojalla nimettyjen kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi hoidettava edelleen sellaisia tehtäviä, jotka liittyvät kriisinratkaisuneuvoston hyväksymien kriisinratkaisumääräysten täytäntöpanoon. Avoimuuden ja demokraattisen valvonnan varmistamiseksi sekä unionin toimielinten oikeuksien suojaamiseksi kriisinratkaisuneuvoston olisi oltava vastuuvetäjä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikista tämän asetuksen perusteella tehtävistä päätöksistä. Samoista avoimuudesta ja demokraattiseen valvontaan liittyvistä syistä kansallisilla parlamenteilla olisi oltava tietyt oikeudet saada tietoja kriisinratkaisuneuvoston toiminnasta ja käydä sen kanssa vuoropuhelua.
- (43) Osallistuvan jäsenvaltion kansallisen parlamentin tai sen asiasta vastaavan valiokunnan olisi voitava kutsua puheenjohtaja osallistumaan näkemysten vaihtoon kyseisessä jäsenvaltiossa olevien laitosten kriisinratkaisusta yhdessä kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen edustajan kanssa. Tällainen kansallisten parlamenttien asema on tarkoituksenmukainen, koska kriisinratkaisutoimet saattavat vaikuttaa julkiseen talouteen, laitoksiin, niiden asiakaisiin ja työntekijöihin sekä markkinoihin osallistuvissa jäsenvaltioissa. Puheenjohtajan ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi vastattava myönteisesti tällaisiin kutsuihin osallistua näkemysten vaihtoon kansallisten parlamenttien kanssa.
- (44) Jotta varmistettaisiin yhdenmukainen lähestymistapa laitosten ja konsernien osalta, kriisinratkaisuneuvostolle olisi annettava valtuudet laatia kriisinratkaisusuunnitelmat laitoksia ja konserneja varten sen jälkeen, kun kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ja kriisinratkaisuviranomaisia on kuultu. Pääsääntöisesti konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat olisi laadittava koko konsernin tasolla ja toimenpiteet määriteltävä emoyritystä ja kaikkia konserniin kuuluvia yksittäisiä tytäryrityksiä varten. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmissa olisi otettava huomioon asiaankuuluvan konsernin rahoitusrakenne, tekninen rakenne ja liiketoimintarakenne. Mikäli laaditaan yksittäisiä kriisinratkaisusuunnitelmia yhteisöille, jotka ovat osa konsernia, kriisinratkaisuneuvoston tai tarvittaessa kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi pyrittävä mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaisuuteen konsernin muiden osien kriisinratkaisusuunnitelmien kanssa. Kriisinratkaisuneuvoston tai tarvittaessa kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi toimitettava kriisinratkaisusuunnitelmat ja kaikki niihin tehdyt muutokset toimivaltaiselle viranomaiselle pitääkseen tämän jatkuvasti ajan tasalla. Kriisinratkaisuneuvoston olisi arvioitava laitosten ja konsernien purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuudet ja toteutettava toimenpiteet, joiden tavoitteena on poistaa mahdolliset purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteet. Yhdenmukaisuuden ja kyseisten laitosten purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien varmistamiseksi kriisinratkaisuneuvoston olisi vaadittava kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet, joiden tavoitteena on poistaa purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteet. Kriisinratkaisusuunnitelmiin olisi sovellettava tässä asetuksessa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia, koska niiden sisältämät tiedot ovat arkaluonteisia.

- (45) Kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia käytettäessä olisi otettava huomioon suhteellisuusperiaate ja laitoksen oikeudellisen muodon erityispiirteet.
- (46) Kriisinratkaisun suunnittelu on keskeinen osa tehokasta kriisinratkaisua. Sen vuoksi kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava valtuudet vaatia laitosten tai konsernin rakenteen tai organisaation muuttamista sekä tarvittavien ja oikeasuhteisten toimenpiteiden toteuttamista, jotta voitaisiin vähentää tai poistaa kriisinratkaisuvälineiden käytön aineellisia esteitä ja varmistaa kyseisten yhteisöjen purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuus. Koska kaikilla laitoksilla on potentiaalisesti merkitystä järjestelmän kannalta, rahoitusvakauden säilyttämiseksi on ratkaisevan tärkeää, että kriisinratkaisuneuvostolla tai tarvittaessa kansallisilla kriisinratkaisuviranomaisilla on mahdollisuus purkaa mikä tahansa laitos. Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 16 artiklassa vahvistetun elinkeinovapauden kunnioittamiseksi kriisinratkaisuneuvoston harkintavalta olisi rajoitettava tarvittavaan, jotta laitoksen rakenne ja toiminnot voidaan yksinkertaistaa yksinomaan sen purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien parantamiseksi. Lisäksi kaikkien tässä tarkoituksessa määrättävien toimenpiteiden olisi oltava unionin lainsäädännön mukaisia. Toimenpiteet eivät saisi olla suoraan eivätkä välillisesti kansalaisuuden perusteella syrjiviä, ja niiden perusteena olisi oltava erittäin tärkeä yleinen etu rahoitusvakauden säilyttämiseksi. Jotta toimi olisi toteutettu yleisen edun vuoksi, kriisinratkaisuneuvoston olisi yleisen edun nimissä toimiessaan voitava saavuttaa kriisinratkaisutavoitteet kohtaamatta kriisinratkaisuvälineiden tai sille tällä asetuksella annettujen valtuuksien käyttöä haittaavia esteitä. Toimi ei myöskään saisi ylittää sitä, mikä on vähintään tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi. Toteutettavia toimenpiteitä määrittäessään kriisinratkaisuneuvoston tai tarvittaessa kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010 ⁽¹⁾ perustetun Euroopan järjestelmäriskikomitean varoitukset ja suositukset.
- (47) Koska kaikilla laitoksilla on potentiaalisesti merkitystä järjestelmän kannalta, on ratkaisevan tärkeää, että kriisinratkaisuneuvosto voi tarvittaessa yhteistyössä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa hyväksyä kriisinratkaisusuunnitelmia, arvioida minkä tahansa laitoksen ja konsernin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksia ja tarvittaessa toteuttaa toimenpiteitä osallistuvan jäsenvaltion minkä tahansa laitoksen purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi. Järjestelmän kannalta merkittävien laitosten, mukaan lukien direktiivin 2013/36/EU 131 artiklassa tarkoitettujen järjestelmän kannalta merkittävien laitosten, kykenemättömyys jatkaa toimintaansa voisi aiheuttaa merkittävän riskin rahoitusmarkkinoiden toiminnalle ja vaikuttaa kielteisesti rahoitusvakauteen. Kriisinratkaisuneuvoston olisi asianmukaisella tavalla huolehdittava ensisijaisesti kyseisten järjestelmän kannalta merkittävien laitosten kriisinratkaisusuunnitelmien vahvistamisesta sekä purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimet kaikkiin kyseisten laitosten purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta sen riippumattomuutta ja velvoitetta suunnitella kriisinratkaisua ja arvioida kaikkien toimivaltaansa kuuluvien laitosten purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksia.
- (48) Kriisinratkaisusuunnitelmien olisi sisällettävä menettelyjä, joilla työntekijöiden edustajille annetaan tietoja ja heitä kuullaan tapauksen mukaan koko kriisinratkaisuprosessin ajan. Soveltuvin osin olisi noudatettava työehtosopimuksia tai muita työmarkkinaosapuolten vahvistamia järjestelyjä sekä unionin oikeuden ja kansallisen oikeuden säännöksiä ammattiyhdistysten ja työntekijöiden edustajien osallistumisesta yrityksen rakenneuudistusprosessiin.
- (49) Kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisvelvoitteen osalta kriisinratkaisuneuvoston tai tarvittaessa kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi otettava kriisinratkaisusuunnitelmien yhteydessä ja käytössään olevia eri valtuuksia ja välineitä soveltaessaan huomioon yhteisön liiketoiminnan luonne, osakkeenomistusrakenne, oikeudellinen muoto, riskiprofiili, koko, oikeudellinen asema, sidokset muihin laitoksiin tai yleensä rahoitusjärjestelmään sekä yhteisön toiminnan laajuus ja monitahoisuus ja sen mahdollinen kuuluminen laitosten suojajärjestelmään tai muihin osuustoiminnallisiin keskinäisiin yhteisvastuujärjestelmiin, yhteisön mahdollinen sijoituspalvelujen tai -toiminnan harjoittaminen sekä se, olisiko sen kykenemättömyydellä jatkaa toimintaansa ja sitä seuraavalla, tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisella likvidaatiolla todennäköisesti merkittäviä kielteisiä vaikutuksia rahoitusmarkkinoihin, muihin laitoksiin, rahoitusolosuhteisiin tai koko talouteen, ja niiden olisi varmistettava, että järjestelmää sovelletaan asianmukaisesti ja oikeasuhteisesti ja että kriisinratkaisusuunnitelman valmisteluun liittyvä hallinnollinen rasite jää mahdollisimman pieneksi. Vaikka direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevan A jakson sisällyksessä ja tiedoissa vahvistetaan järjestelmän kannalta ilmeisen merkittäviä yhteisöjä koskevat vähimmäisvaatimukset, on sallittua laitospohjaisesti soveltaa erilaisia tai merkittävästi vähäisempiä kriisinratkaisun suunnittelua ja ilmoittamista koskevia vaatimuksia ja sallia se, että ajan tasalle saattaminen tapahtuu harvemmin kuin vuosittain.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).

Sellaisen pienen yhteisön osalta, jonka sidonnaisuus on vähäistä ja toiminta vähemmän monitahoista, kriisinratkaisusuunnitelma voisi olla suppeampi. Lisäksi järjestelmää olisi sovellettava siten, että rahoitusmarkkinoiden vakaus ei vaarannu. Erityisesti tilanteissa, joissa on laajempia ongelmia tai jopa epäilyksiä useiden yhteisöjen häiriönsietokyvystä, on hyvin tärkeää ottaa huomioon riski häiriöiden leviämisestä yksittäisen yhteisön suhteen toteutetuista toimista.

- (50) Niitä tilanteita varten, joissa direktiivissä 2014/59/EU annetaan kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille mahdollisuus soveltaa yksinkertaistettuja velvoitteita kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisvaatimuksen osalta tai myöntää tätä koskevan vapautuksen, olisi säädettävä menettelystä, jolla kriisinratkaisuneuvosto voisi tai tarvittaessa kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset voisivat antaa luvan tällaisten yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltamiseen.
- (51) Tätä asetusta sovellettaessa keskusyhteisöön kuuluvien yhteisöjen pääomarakenne huomioon ottaen kriisinratkaisuneuvostoa tai tarvittaessa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia ei pitäisi velvoittaa laatimaan erillistä kriisinratkaisusuunnitelmaa pelkästään sen vuoksi, että keskusyhteisö, johon kyseiset yhteisöt kuuluvat, on EKP:n suorassa valvonnassa. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmia laadittaessa olisi erityisesti otettava huomioon kriisinratkaisu-toimien mahdollinen vaikutus kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii.
- (52) Yhteisen kriisinratkaisumekanismin olisi perustuttava asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ja direktiivin 2014/59/EU kehyksiin. Sen vuoksi kriisinratkaisuneuvostolle olisi annettava valtuudet varhaisessa vaiheessa tilanteeseen, kun yhteisön taloudellinen tilanne tai vakavaraisuus on heikkenemässä. Tiedoilla, jotka kriisinratkaisuneuvosto saa kansallisilta kriisinratkaisuviranomaisilta tai EKP:ltä tässä vaiheessa, on suuri merkitys sen päättäessä toimista, jotka se voi toteuttaa valmistellakseen kyseisen yhteisön kriisinratkaisua.
- (53) Sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisutoimi voidaan tarpeen tullen toteuttaa nopeasti, kriisinratkaisuneuvoston olisi tiiviisti seurattava yhteistyössä EKP:n tai asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, mikä on kyseisten yhteisöjen tilanne ja noudattavatko ne niitä varten toteutettuja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä. Kun arvioidaan, olisiko yhteisön kykenemättömyys jatkaa toimintaansa estettävissä kohtuullisessa ajassa jollakin yksityisen sektorin toimella, asiaankuuluvan viranomaisten olisi otettava huomioon toimivaltaisten viranomaisten ennalta määrittelemän ajan kuluessa toteuttamien varhaisen vaiheen toimenpiteiden tehokkuus.
- (54) Kriisinratkaisuneuvoston, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten, EKP mukaan lukien, olisi tehtävä yhteisymmärryspöytäkirjoja, joissa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät keskenään yhteistyötä suorittaessaan unionin lainsäädännön mukaisia tehtäviään. Yhteisymmärryspöytäkirjaa olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen.
- (55) Tehtäessä päätöksiä tai toteutettaessa toimia, jotka koskevat erityisesti sekä osallistuviin että osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita yhteisöjä, olisi myös otettava huomioon kyseisiin jäsenvaltioihin ja kyseisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin yhteisöihin kohdistuvat mahdolliset haitalliset vaikutukset, kuten niiden rahoitusmarkkinoiden rahoitusvakauteen kohdistuvat uhat.
- (56) Kriisinratkaisuprosessi olisi pantava täytäntöön lyhyen ajan kuluessa, jotta rahoitusmarkkinoille ja taloudelle koituisi mahdollisimman vähän häiriötä. Tallettajille olisi taattava oikeus saada ainakin suojatut talletukset käyttöönsä mahdollisimman nopeasti ja joka tapauksessa samojen määräaikojen mukaisesti, joista on säädetty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/49/EU⁽¹⁾. Komission olisi voitava saada koko kriisinratkaisumenettelyn aikana kaikki tiedot, joita se katsoo tarvitsevänsä voidakseen tehdä tietoihin perustuvan päätöksen kriisinratkaisuprosessissa.
- (57) Päätös yhteisön asettamisesta kriisinratkaisuun olisi tehtävä ennen kuin rahoitusyhteisön tase osoittaa sen olevan maksukyvytön ja kun sillä on vielä omaa pääomaa. Kriisinratkaisu olisi käynnistettävä sen jälkeen, kun on todettu, että yhteisö on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa ja mitkään vaihtoehtoiset yksityisen sektorin toimenpiteet eivät ehkäisi kohtuullisessa ajassa tällaista kykenemättömyyttä jatkaa toimintaansa. Sitä, ettei yhteisö täytä toimilupaedellytyksiä, ei saisi sellaisenaan käyttää kriisinratkaisuun asettamisen perusteena, erityisesti jos yhteisö on toimintakykyinen tai todennäköisesti pysyy toimintakykyisenä. Yhteisön olisi katsottava olevan kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, kun se rikkoo tai todennäköisesti lähitulevaisuudessa rikkoo toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja vaatimuksia, kun

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

yhteisön varat ovat tai todennäköisesti lähitulevaisuudessa ovat pienemmät kuin sen velat, kun yhteisö ei kykene tai on todennäköisesti lähitulevaisuudessa kykenemätön maksamaan velkojaan eräpäivään mennessä tai kun yhteisö pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea, tässä asetuksessa tarkoitettuja erityistapauksia lukuun ottamatta. Sitä, että yhteisö tarvitsee hätärahoituksena annettavaa maksuvalmiusapua keskuspankilta, ei saisi sellaisenaan katsoa riittäväksi näytöksi siitä, että yhteisö ei kykene tai on lähitulevaisuudessa todennäköisesti kykenemätön maksamaan velkojaan eräpäivään mennessä. Jos kyseinen järjestely on valtion takaama, järjestelyn käyttöön oikeutettuun yhteisöön olisi sovellettava valtiontukikehystä. Rahoitusvakauden säilyttämiseksi, erityisesti koko järjestelmän likviditeettivajeen tapauksessa, keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille tai hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille jäsenvaltion vakavan taloudellisen häiriötilan korjaamiseksi myönnetty valtion takaukset eivät saisi käynnistää kriisinratkaisukehyksen käyttöä edellyttäen, että tietyt ehdot täyttyvät. Valtion takaustoimenpiteet olisi hyväksyttävä valtiontukikehyksen mukaisesti, eivätkä ne saisi olla osa laajempaa tukipakettia, minkä lisäksi takaustoimenpiteiden käyttö olisi rajoitettava tiukasti ajallisesti. Jäsenvaltioiden takaukset oman pääoman ehtoille vastuille on kielletty.

Kun jäsenvaltio tarjoaa takausta, sen olisi varmistettava, että yhteisö maksaa takauksesta riittävän korvauksen. Poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen myöntämisen ei tulisi käynnistää kriisinratkaisua myöskään silloin, kun jäsenvaltio turvaamistoimenpiteenä sijoittaa pääomavaatimuksensa täyttävän yhteisön omaan pääomaan, mukaan lukien julkisesti omistettut laitokset. Näin voi olla esimerkiksi silloin, kun yhteisöä vaaditaan hankkimaan uutta pääomaa skenaarioperusteisen stressitestin tuloksen johdosta tai sellaisen makro vakausvalvonnasta vastaavien viranomaisten toteuttaman vastaavan toimenpiteen tuloksen johdosta, johon sisältyy rahoitusvakauden säilyttämiseksi järjestelmäkriisin yhteydessä asetettu vaatimus, mutta yhteisö ei kykene hankkimaan pääomaa yksityisesti markkinoilta. Yhteisön ei pitäisi katsoa olevan kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa yksinomaan sillä perusteella, että sille on myönnetty poikkeuksellista julkista rahoitustukea ennen tämän asetuksen voimaantuloa. Keskuspankkien tarjoamien maksuvalmiusjärjestelyjen, kuten keskuspankkien hätärahoituksena antaman maksuvalmiusavun, käyttö saattaa olla unionin valtiontukikehyksen mukaista valtiontukea.

- (58) Toimintansa jatkamiseen kykenemättömän yhteisön likvidaatio tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä saattaisi vaarantaa rahoitusvakauden, keskeyttää olennaisten palvelujen tarjonnan ja heikentää tallettajien suojaa. Tällöin kriisinratkaisuvälineiden käyttö olisi yleisen edun mukaista. Kriisinratkaisun tavoitteena olisi tämän vuoksi oltava olennaisten rahoituspalvelujen jatkuvuuden varmistaminen, rahoitusjärjestelmän vakauden säilyttäminen, moraalikadon vähentäminen huolehtimalla siitä, että toimintansa jatkamiseen kykenemättömät yhteisöt turvautuvat julkiseen rahoitustukeen mahdollisimman vähän, sekä tallettajien suojaaminen.
- (59) Maksukyvyttömän yhteisön likvidaatiota tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä olisi kuitenkin aina harkittava ennen kuin tehdään päätös yhteisön toiminnan jatkamisesta. Maksukyvyttömän yhteisön toiminnan jatkuvuutta olisi rahoitusvakauden vuoksi ylläpidettävä niin paljon kuin mahdollista yksityisin varoin. Tähän voidaan päästä joko myymällä yhteisö yksityisen sektorin ostajalle tai sulauttamalla se sellaiseen taikka tekemällä yhteisön velkaan alaskirjaus tai muuntamalla sen velka omaksi pääomaksi pääomapolun vahvistamiseksi.
- (60) Tehdessään tai valmistellessaan kriisinratkaisuvaltuuksia koskevia päätöksiä kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston ja komission olisi varmistettava, että kriisinratkaisutoimi toteutetaan tiettyjen periaatteiden mukaisesti, muun muassa siten, että osakkeenomistajat ja velkojat kantavat asianmukaisen osuuden tappioista, johto tulisi periaatteessa vaihtaa, yhteisön kriisinratkaisun kustannukset jäävät mahdollisimman pieniksi ja samaan luokkaan kuuluvia velkojia kohdellaan yhtäläisesti. Erityisesti silloin, jos samaan luokkaan kuuluvia velkojia kohdellaan eri tavoin kriisinratkaisutoimen yhteydessä, tällaisen erilaisen kohtelun olisi oltava yleisen edun kannalta perusteltua eikä se saisi olla suoraan eikä välillisesti kansalaisuuden perusteella syrjivää.
- (61) Osakkeenomistajien ja velkojien oikeuksien rajoitusten olisi oltava sopusoinnussa perusoikeuskirjan 52 artiklan kanssa. Tämän vuoksi kriisinratkaisuvälineitä olisi käytettävä vain sellaisiin yhteisöihin, jotka ovat kykenemättömiä tai todennäköisesti kykenemättömiä jatkamaan toimintaansa, ja ainoastaan silloin, kun tämä on välttämätöntä rahoitusvakaustavoitteen vuoksi yleisen edun nimissä. Kriisinratkaisuvälineitä olisi käytettävä erityisesti silloin, kun yhteisöä ei voida likvidoida tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, koska tämä vaarantaisi rahoitusjärjestelmän vakauden ja koska kriisinratkaisutoimet ovat välttämättömiä järjestelmän kannalta tärkeiden toimintojen siirtämiseksi ja jatkamiseksi nopeasti, ja silloin, kun ei voida kohtuudella turvautua mihinkään vaihtoehtoiseen yksityisen sektorin ratkaisuun, kuten nykyisiltä osakkeenomistajilta tai joltakin kolmannelta osapuolelta saatavaan pääomankorotukseen, joka riittäisi palauttamaan yhteisön täyden toimintakyvyn.

- (62) Puuttuminen omistusoikeuteen ei saisi olla suhteetonta. Näin ollen kyseeseen tulevat osakkeenomistajat ja velkojat eivät saisi kärsiä suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut, jos yhteisö olisi likvidoitu kriisinratkaisupäätöksen tekemisen ajankohtana. Siinä tapauksessa, että osa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoista siirtyy yksityiselle ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle, jäljelle jäävä osa kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta olisi likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyyttömyysmenettelyssä. Yhteisön osakkeenomistajien ja velkojien suojelemiseksi likvidaatiomenettelyssä heillä olisi oltava oikeus saada suorituksina saamisistaan vähintään se, minkä he arvion mukaan olisivat saaneet, jos yhteisö kokonaisuudessaan olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyyttömyysmenettelyssä.
- (63) Jotta osakkeenomistajien ja velkojien oikeudet suojattaisiin, olisi vahvistettava selkeät velvoitteet kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen ja velkojen arvostusta varten ja tämän asetuksen nojalla vaadituissa tapauksissa sen kohtelun arvostusta varten, jonka osakkeenomistajat ja velkojat olisivat saaneet, jos yhteisö olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyyttömyysmenettelyssä. Tämän arvostuksen tekeminen olisi voitava aloittaa jo toimenpiteiden varhaisvaiheessa. Ennen kriisinratkaisutoimen toteuttamista olisi suoritettava yhteisön varojen ja velkojen oikeudenmukainen, varovainen ja realistinen arvostus. Tähän arvostukseen olisi voitava hakea muutosta tuomioistuimessa ainoastaan yhdessä kriisinratkaisupäätöksen kanssa. Lisäksi tämän asetuksen nojalla vaadituissa tapauksissa olisi kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen jälkeen tehtävä jälkikäteisvertailu, jossa verrataan osakkeenomistajien ja velkojien tosiasiallisesti saamaa kohtelua kohteluun, jonka he olisivat saaneet tavanomaisessa maksukyvyyttömyysmenettelyssä. Jos todetaan, että osakkeenomistajat ja velkojat ovat saaneet suorituksina saamisistaan vähemmän kuin he olisivat saaneet tavanomaisessa maksukyvyyttömyysmenettelyssä, heillä olisi tämän asetuksen nojalla vaadituissa tapauksissa oltava oikeus saada kyseinen erotus. Tämä mahdollinen erotus olisi maksettava tämän asetuksen mukaisesti perustettavasta kriisinratkaisurahastosta.
- (64) On tärkeää, että tappiot kirjataan yhteisön kaaduttua. Toimintansa jatkamiseen kykenemättömien yhteisöjen varojen ja velkojen arvostuksen olisi perustuttava oikeudenmukaisiin, varovaisiin ja realistisiin oletuksiin hetkellä, jolloin kriisinratkaisuvälineet otetaan käyttöön. Yhteisön taloudellinen tila ei kuitenkaan saisi arvostuksessa vaikuttaa velkojen arvoon. Asian kiireellisyyden vuoksi kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava mahdollisuus arvostaa toimintansa jatkamiseen kykenemättömän yhteisön varat ja velat pikaisesti. Arvostuksen olisi oltava tilapäinen, ja sitä olisi käytettävä siihen saakka, kun riippumaton arvostus on tehty.
- (65) Sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuprosessi säilyy puolueettomana ja luotettavana, on tarpeen vahvistaa, missä järjestyksessä velkojien vakuudettomat saamiset kriisinratkaisuun asetetulta laitoksesta olisi alaskirjattava tai muunnettava. Jotta voitaisiin rajoittaa sitä riskiä, että velkojille aiheutuu suurempia tappioita kuin jos laitos olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyyttömyysmenettelyssä, vahvistettavaa järjestystä olisi sovellettava sekä tavanomaisessa maksukyvyyttömyysmenettelyssä että kriisinratkaisuun liittyvässä alaskirjaus- tai muuntamisprosessissa. Tämä helpottaisi myös velan hinnoittelua.
- (66) Kriisinratkaisuneuvoston olisi päätettävä yksityiskohtaisesta kriisinratkaisumääräyksestä. Käytettävissä oleviin kriisinratkaisuvälineisiin olisi kuuluttava liiketoiminnan myynti, omaisuudenhoitoyhtiön käyttö, velkakirjojen arvон alaskirjaus ja varojen erottelu, joista säädetään myös direktiivissä 2014/59/EU. Kriisinratkaisumääräyksen avulla olisi myös voitava arvioida, täytyvätkö päämainstrumenttien alaskirjauksen ja muuntamisen edellytykset.
- (67) Kriisinratkaisuneuvoston olisi kriisinratkaisutoimia toteuttaessaan otettava huomioon kriisinratkaisusuunnitelmissa määrätty toimet ja noudatettava niitä, paitsi jos kriisinratkaisuneuvosto arvioi kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kyseisissä kriisinratkaisusuunnitelmissa määrättyjä toimia.
- (68) Kriisinratkaisuvälineisiin olisi sisällytettävä mahdollisuus myydä kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liiketoiminta tai osakkeita, perustaa omaisuudenhoitoyhtiö, erottaa toimintansa jatkamiseen kykenemättömän yhteisön hyvälaatuiset omaisuuserät arvoltaan alentuneista tai heikkotuottoisista omaisuuseristä ja tehdä toimintansa jatkamiseen kykenemättömän yhteisön osakkeenomistajien ja velkojien velkakirjojen arvон alaskirjaus.

- (69) Mikäli kriisinratkaisuvälineitä on käytetty yhteisön järjestelmän kannalta tärkeiden palvelujen tai elinkelpoisen liiketoiminnan siirtämiseen terveille yhteisölle, esimerkiksi yksityisen sektorin ostajalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle, yhteisön jäljelle jäävä osa olisi likvidoitava.
- (70) Liiketoiminnan myynnin olisi annettava mahdollisuus myydä yhteisö tai osia sen liiketoiminnasta yhdelle tai useammalle ostajalle ilman osakkeenomistajien suostumusta.
- (71) Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen tai velkojen siirrosta liiketoimintaa myytäessä mahdollisesti saatava nettotuotto olisi kohdennettava likvidaatiomenettelyyn jäävän yhteisön hyödyksi. Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemien omistusinstrumenttien siirrosta liiketoimintaa myytäessä mahdollisesti saatava nettotuotto olisi kohdennettava kyseisten likvidaatiomenettelyyn jäävän yhteisön omistusinstrumenttien omistajien hyödyksi. Tuottoa laskettaessa siitä olisi vähennettävä yhteisön kykenemättömyydestä jatkaa toimintaansa ja kriisinratkaisuprosessista aiheutuneet kustannukset.
- (72) Varojen erottelun avulla viranomaisten tulisi pystyä siirtämään kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat, oikeudet tai velat erilliseen yksikköön. Tätä mahdollisuutta olisi käytettävä ainoastaan muiden välineiden kanssa, jotta estetään toimintansa jatkamiseen kykenemättömän yhteisön aiheeton kilpailuetu.
- (73) Tehokkaassa kriisinratkaisujärjestelyssä olisi minimoitava toimintansa jatkamiseen kykenemättömän yhteisön kriisinratkaisusta veronmaksajille aiheutuvat kustannukset. Siinä olisi varmistettava, että myös järjestelmän kannalta merkittävien yhteisöjen kriisinratkaisu voidaan toteuttaa vaarantamatta rahoitusvakautta. Velkakirjojen arvon alaskirjauksella saavutetaan tämä tavoite varmistamalla, että toimintansa jatkamiseen kykenemättömän yhteisön osakkeenomistajat ja velkojat kärsivät asianmukaiset tappiot ja kantavat asianmukaisen osan kustannuksista, joita aiheutuu yhteisön kykenemättömyydestä jatkaa toimintaansa. Velkakirjojen arvon alaskirjaus kannustaakin tehokkaammin laitosten osakkeenomistajia ja velkojia seuraamaan laitoksen kuntoa normaaliolosuhteissa. Se myös vastaa finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän suositusta, jonka mukaan lakisääteiset valtuudet velkakirjojen arvon alaskirjaukseen ja muuntamiseen sisällytetään kriisinratkaisukehykseen täydentävänä vaihtoehtona yhdessä muiden kriisinratkaisuvälineiden kanssa.
- (74) Jotta tappiot voidaan kohdentaa riittävän joustavasti velkojille erilaisissa olosuhteissa, on aiheellista, että velkakirjojen arvon alaskirjausta voidaan käyttää sekä silloin, kun tavoitteena on huolehtia toimintansa jatkamiseen kykenemättömän yhteisön kriisinratkaisusta toiminnan jatkuvuutta silmällä pitäen – mikäli yhteisön toimintakyvyn palauttaminen on realistinen tavoite –, että silloin, kun järjestelmän kannalta tärkeät palvelut siirretään omaisuudenhoitoyhtiöön ja yhteisön jäljelle jäävä osa lakkaa toimimasta ja likvidoidaan.
- (75) Kun velkakirjojen arvon alaskirjausta käytetään toimintansa jatkamiseen kykenemättömän yhteisön pääomapohjan vahvistamiseksi, jotta se pystyisi jatkamaan toimintaansa edelleen, velkakirjojen arvon alaskirjauksen avulla tapahtuvaan kriisinratkaisuun olisi liitettävä johdon vaihto, paitsi jos johdon jatkaminen tehtävässään on asianmukaista ja tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi, sekä yhteisön ja sen toimintojen uudelleenjärjestely niin, että oikaistaan ongelmiin johtaneet syyt. Uudelleenjärjestely olisi toteutettava liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman avulla. Tällaisen suunnitelman olisi soveltuvin osin oltava yhteensopiva rakenneuudistus-suunnitelman kanssa, joka yhteisön on toimitettava komissiolle unionin valtiontukikehyksen mukaisesti. Yhteisön pitkän aikavälin toimintakyvyn palauttamiseen tähtäävien toimien lisäksi suunnitelmassa olisi erityisesti esitettävä toimet, joilla huolehditaan tuen rajaamisesta vähimmäistasoiseen taakanjakoon sekä kilpailun vääristymisen rajoittamisesta.
- (76) Velkakirjojen arvon alaskirjausta ei ole aiheellista käyttää saamisiin niiltä osin kuin niiden vakuudeksi on annettu pantti tai kiinnitys tai ne ovat muulla tavoin vakuudellisia. Jotta velkakirjojen arvon alaskirjaus saavuttaa tehokkaasti tavoitteensa, on suotavaa, että sitä voidaan käyttää toimintansa jatkamiseen kykenemättömän yhteisön vakuudettomiin velkoihin mahdollisimman laajalti. On kuitenkin asianmukaista rajata tietynlaiset vakuudettomat velat alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle. Suojattujen talletusten haltijoiden suojaamiseksi velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa direktiivin 2014/49/EU nojalla turvattuihin talletuksiin. Kriittisten toimintojen jatkuvuuden varmistamiseksi velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa tiettyihin toimintansa jatkamiseen kykenemättömän yhteisön henkilöstön saamisiin eikä kaupallisiin saamisiin, jotka liittyvät yhteisön päivittäisessä toiminnassa keskeisiin hyödykkeisiin ja palveluihin. Jotta ei kajottaisi eläkeoikeuksiin ja eläkesäätiöiden ja

eläkkeiden edunvalvojien omistamiin ja niiden valvomiin eläkemääriin, velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa toimintansa jatkamiseen kykenemättömän yhteisön velkoihin, joiden edunsaajana on eläkejärjestelmä, paitsi silloin kun velat liittyvät muuttuviin palkkioihin perustuviin eläke-etuihin, jotka eivät perustu työehtosopimuksiin. Järjestelmäriskin pienentämiseksi velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa maksujärjestelmiin osallistumisesta johtuviin velkoihin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää, eikä velkoihin, joiden edunsaajana on yhteisö, samaan konserniin kuuluvia yhteisöjä lukuun ottamatta, ja joiden alkuperäinen maturiteetti on alle seitsemän päivää.

- (77) Olisi myös oltava mahdollista rajata velat kokonaan tai osittain velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle tietyissä tapauksissa, kuten silloin, kun näiden velkojen osalta ei ole mahdollista suorittaa alaskirjausta kohtuullisessa ajassa, kun ulkopuolelle rajaaminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista kriittisten toimintojen ja ydinliiketoiminta-alueiden jatkuvuuden varmistamiseksi tai kun alaskirjauksen soveltaminen velkoihin johtaisi kyseisten velkojen arvon sellaiseen tuhoutumiseen, että siitä muille velkojille koituvat tappiot olisivat suuremmat kuin jos kyseiset velat rajattaisiin alaskirjauksen ulkopuolelle. Olisi myös oltava mahdollista rajata velat kokonaan tai osittain velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle, jos se on tarpeen, jotta vältetään häiriöiden ja rahoitusalan epävakauden leviäminen, joka voisi aiheuttaa vakavia häiriöitä jonkin jäsenvaltion talouteen. Arviointeja tehdessään kriisinratkaisuneuvoston tai tarvittaessa kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon sellaiset velkojen arvon mahdollisen alaskirjauksen seuraukset, jotka aiheutuisivat luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten hallussa olevista suojakelpoisista talletuksista silloin, kun nämä talletukset ylittävät direktiivissä 2014/49/EU säädetyn talletussuojan tason.
- (78) Jos tällaisia ulkopuolelle rajaamisia sovelletaan, muiden alentamiskelpoisten velkojen arvon alaskirjauksen tai muuntamisen tasoa voidaan korottaa kyseisten ulkopuolelle rajaamisen ottamiseksi huomioon edellyttäen, että noudatetaan periaatetta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä huonompaan asemaan kuin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Jos tappioita ei voida siirtää muille velkojille, kriisinratkaisurahasto voi antaa kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle rahoitusta tietyin tiukoin ehdoin, joihin kuuluu muun muassa vaatimus siitä, että tappioihin, jotka edustavat vähintään kahdeksaa prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan lukien, on jo sovellettu velkakirjojen arvon alaskirjausta, ja kriisinratkaisurahastosta annettu rahoitus rajataan enintään viiteen prosenttiin velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan lukien, tai kriisinratkaisurahaston käytettävissä oleviin varoihin ja määrään, joka voidaan kerätä jälkikäteen suoritettavina vakauserämuksina kolmen vuoden aikana.
- (79) Poikkeuksellisisissa tilanteissa, joissa velat on rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle ja kriisinratkaisurahastoa on näiden velkojen sijasta käytetty alaskirjaukseen sallittuun ylärajaan asti, kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava pyrkiä saamaan rahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä.
- (80) Tässä asetuksessa tarkoitettu vähimmäismäärä velkakirjojen arvon alaskirjaukselle, jota sovelletaan kahdeksaan prosenttiin velkojen kokonaismäärästä, olisi laskettava tämän asetuksen mukaisesti suoritettua arvostuksen perusteella. Kyseiseen prosenttimäärään ei pitäisi sisällyttää aikaisempia tappioita, jotka osakkeenomistajat jo ovat katta-neet vähentämällä omia varoja ennen kyseistä arvostusta.
- (81) Koska suojattujen tallettajien suojeleminen on yksi kriisinratkaisun tärkeimmistä tavoitteista, velkakirjojen arvon alaskirjausta ei pitäisi soveltaa suojattuihin talletuksiin. Talletussuojajärjestelmä osallistuu kuitenkin kriisinratkaisuprosessin rahoitukseen kattamalla tappiot siltä osin kuin sille olisi aiheutunut nettotappioita sen jälkeen kun se olisi suorittanut korvauksia tallettajille tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Velkakirjojen arvon alaskirjaus-valtuuksien käyttö varmistaisi, että tallettajien talletukset ovat jatkuvasti heidän saatavillaan, mikä on pääsyy siihen, että talletussuojajärjestelmät on otettu käyttöön. Jos talletussuojajärjestelmien osallistumista ei otettaisi huomioon näissä tapauksissa, muodostaisi tämä aiheettoman edun suhteessa muihin velkojiin, joihin sovellettaisiin kriisinratkaisuviranomaisen valtuuksia.
- (82) Mikäli talletukset siirretään yhteisön kriisinratkaisun yhteydessä toiseen yhteisöön, tallettajille ei tulisi tarjota direktiivissä 2014/49/EU säädettyä talletussuojan tasoa parempaa talletussuojaa. Siksi kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen jääviin talletuksiin perustuvat saamiset olisi rajattava määrään, joka vastaa siirrettyjen varojen ja direktiivissä 2014/49/EU säädetyn talletussuojan erotusta. Mikäli siirretyt talletukset ovat talletussuojan tasoa suuremmat, tallettaja ei voi vaatia talletussuojajärjestelmästä korvausta talletuksista, jotka jäävät kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen.
- (83) Jotta vältettäisiin se, että yhteisöt strukturoivat velkansa velkakirjojen arvon alaskirjauksen tuloksekkuutta heikentävällä tavalla, on aiheellista edellyttää, että yhteisöt täyttävät jatkuvasti sellaisia omia varoja sekä alentamiskelpoisia velkoja, joihin velkakirjojen arvon alaskirjausta voidaan soveltaa, koskevan vähimmäisvaatimuksen, joka ilmaistaan prosentteina yhteisön kaikista veloista ja omista varoista.

- (84) Olisi sovellettava ylhäältä alaspäin suuntautuvaa lähestymistapaa määrittäessä, mikä on omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskeva vähimmäisvaatimus konsernin sisällä. Lähestymistavassa tulisi hyväksyä se, että kriisinratkaisutoimea sovelletaan yksittäiseen oikeussubjektiin ja että tappioiden kattamiseen käytettävissä olevaa kapasiteettia on ehdottomasti oltava siinä konserniin kuuluvassa yhteisössä, jossa tappioita esiintyy, tai oltava sen saatavilla. Tätä varten olisi varmistettava, että konsernin sisäinen kapasiteetti tappioiden kattamiseen jakaantuu koko konsernissa sen mukaan, millainen riskitaso konsernin muodostavilla oikeussubjekteilla on. Kutakin yksittäistä tytäryritystä koskeva omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskeva vähimmäisvaatimus olisi arvioitava erikseen. Lisäksi olisi varmistettava, että koko pääoma ja kaikki velat, jotka otetaan huomioon omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskevaa konsolidoitua vähimmäisvaatimusta laskettaessa, ovat keskittyneet yhteisöihin, joissa tappioita todennäköisesti esiintyy, tai ne ovat muulla tavoin käytettävissä tappioiden kattamiseen.

Tässä asetuksessa olisi sallittava useita kriisinratkaisuun asettamisen ajankohtia tai ainoastaan yksi kriisinratkaisuun asettamisen ajankohta. Omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen olisi vastattava kriisinratkaisustrategiaa, joka kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti soveltuu konsernille. Omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen täyttämistä olisi vaadittava erityisesti asianmukaisella tasolla konsernissa, jotta ilmennetään kriisinratkaisusuunnitelmaan sisältyvää, yhden tai useampia kriisinratkaisuun asettamisen ajankohtia käsittävää lähestymistapaa samalla, kun pidetään mielessä, että voisi olla tilanteita, joissa käytetään suunnitelmaan sisältyvästä lähestymistavasta poikkeavaa lähestymistapaa, koska sen avulla voitaisiin esimerkiksi saavuttaa kriisinratkaisutavoitteet tehokkaammin. Riippumatta siitä, onko konserni valinnut yhden tai useamman kriisinratkaisuun asettamisen ajankohdan käsittävän lähestymistavan, kaikilla konsernin yhteisöillä olisi edellä esitetyn mukaisesti aina oltava vankka omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskeva vähimmäisvaatimus, jotta vältetään häiriöiden leviämisen tai talletuspaon riski.

- (85) Olisi valittava paras kriisinratkaisumenetelmä tapauksen mukaan, ja tätä varten olisi kaikkien direktiivissä 2014/59/EU säädettyjen kriisinratkaisuvälineiden oltava käytettävissä. Kriisinratkaisumääräyksestä päättäessään kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston ja komission olisi mahdollisuuksien mukaan valittava määräys, joka on kriisinratkaisurahastolle edullisin.
- (86) Direktiivissä 2014/59/EU pääomainstrumenttien alaskirjaus- ja muuntamisvaltuudet on annettu kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, koska pääomainstrumenttien alaskirjauksen ja muuntamisen edellytykset voivat olla olemassa samanaikaisesti kuin kriisinratkaisun edellytykset, jolloin on arvioitava, riittääkö pelkkä pääomainstrumenttien alaskirjaus ja muuntaminen palauttamaan kyseisen yhteisön taloudellisen vakauden vai tarvitaanko myös kriisinratkaisutoimea. Jälkimmäistä pääsääntöisesti käytetään kriisinratkaisun yhteydessä. Kriisinratkaisuneuvoston olisi komission tai tarvittaessa neuvoston valvonnassa korvattava kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset myös tässä tehtävässä, minkä vuoksi sille olisi annettava valtuudet arvioida, täytyvätkö pääomainstrumenttien alaskirjauksen ja muuntamisen edellytykset, sekä valtuudet päättää laitoksen asettamisesta kriisinratkaisuun, jos myös kriisinratkaisun vaatimukset täyttyvät.
- (87) Kriisinratkaisutoimen tehokkuus ja yhdenmukaisuus olisi varmistettava kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa. Tätä varten kriisinratkaisuneuvostolle olisi silloin, kun kansallinen kriisinratkaisuviranomainen ei ole pannut tämän asetuksen nojalla annettua kriisinratkaisuneuvoston päätöstä täytäntöön tai ei ole noudattanut sitä tai on pannut sen täytäntöön tavalla, joka vaarantaa jonkin kriisinratkaisutavoitteen toteutumisen tai kriisinratkaisumääräyksen tehokkaan täytäntöönpanon, annettava valtuudet siirtää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tietyt oikeudet, varat tai velat toiselle henkilölle, vaatia sellaisten velkainstrumenttien muuntamista, joihin sisältyy sopimusehto niiden muuntamisesta tietyissä olosuhteissa, tai toteuttaa mikä tahansa tarvittava toimi, joka poistaa merkittävässä määrin asianomaiseen kriisinratkaisutavoitteeseen kohdistuvan uhan. Olisi suljettava pois kaikki kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen toimet, jotka rajoittaisivat kriisinratkaisuneuvoston valtuuksien käyttöä tai tehtävien hoitamista tai vaikuttaisivat siihen.
- (88) Tämän asetuksen soveltamiseen osallistuvien asianomaisten yhteisöjen, elinten ja viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä perussopimuksissa vahvistetun vilpittömän yhteistyön velvollisuuden mukaisesti.
- (89) Yhteisen kriisinratkaisumekanismin tehostamiseksi kriisinratkaisuneuvoston olisi kaikissa olosuhteissa tehtävä tiivistä yhteistyötä EPV:n kanssa. Tarvittaessa kriisinratkaisuneuvoston olisi tehtävä yhteistyötä myös Euroopan

järjestelmäriskikomitean, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 ⁽¹⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) (EIOPA) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ⁽²⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) (ESMA) kanssa, jotka muodostavat Euroopan finanssivalvojen järjestelmän. Lisäksi kriisinratkaisuneuvoston olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä EKP:n ja muiden viranomaisten kanssa, joilla on valtuudet valvoa yhteisöjä yhteisen valvontamekanismin puitteissa, erityisesti, kun on kyse EKP:n harjoittaman konsolidoidun valvonnan alaisista konsepteista. Voidakseen hoitaa toimintansa jatkamiseen kykenemättömien pankkien kriisinratkaisuprosessin tehokkaasti kriisinratkaisuneuvoston olisi tehtävä yhteistyötä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa kaikissa kriisinratkaisuprosessin vaiheissa. Kyseistä yhteistyötä tarvitaan paitsi kriisinratkaisuneuvoston tekemien kriisinratkaisupäätösten täytäntöönpanoon myös ennen kriisinratkaisupäätösten tekoa, kriisinratkaisun suunnitteluvaiheessa tai varhaisen tilanteeseen puuttumisen vaiheessa. Kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava tehdä yhteistyötä asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten ja suoraan tai välillistä julkista rahoitustukea rahoittavien laitosten kanssa.

- (90) Käyttäessään kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia kriisinratkaisuneuvoston olisi ohjeistettava kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia varmistamaan, että asianomaisten yhteisöjen työntekijöiden edustajat pidetään ajan tasalla ja että heitä tarvittaessa kuullaan, kuten direktiivissä 2014/59/EU on säädetty.
- (91) Koska kriisinratkaisuneuvosto tekee kriisinratkaisupäätökset osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten sijasta, sen olisi toimittava niiden sijasta myös osallistumattomien jäsenvaltioiden kanssa tehtävässä yhteistyössä, myös direktiivissä 2014/59/EU tarkoitetuissa kriisinratkaisukollegioissa, silloin kun on kyse kriisinratkaisutehtävistä.
- (92) Koska monet laitokset eivät toimi pelkästään unionissa vaan harjoittavat myös kansainvälistä toimintaa, tehokkaassa kriisinratkaisumekanismissa olisi vahvistettava periaatteet kolmansien maiden asianomaisten viranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä varten. Kolmansien maiden viranomaisia olisi tuettava direktiivin 2014/59/EU 88 artiklalla vahvistetun oikeudellisen kehyksen mukaisesti. Jotta varmistetaan johdonmukainen toimintamalli kolmansiin maihin nähden, olisi mahdollisuuksien mukaan vältettävä sitä, että osallistuvissa jäsenvaltioissa tehdään toisistaan poikkeavia päätöksiä niiden kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamisesta, joita kolmansissa maissa toteutetaan sellaisten laitosten tai emoyritysten osalta, joilla on tytäryrityksiä tai muita varoja, oikeuksia tai velkoja osallistuvissa jäsenvaltioissa. Kriisinratkaisuneuvoston olisi siksi voitava antaa asiaa koskevia suosituksia.
- (93) Kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava asianmukaiset tutkintavaltuudet, jotta se voisi suorittaa tehtävänsä tehokkaasti. Sillä olisi oltava mahdollisuus vaatia kaikki tarvittavat tiedot joko kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välityksellä tai suoraan, sen jälkeen kun se on ilmoittanut asiasta niille, sekä suorittaa tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia, tarvittaessa yhteistyössä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, hyödyntäen täysimääräisesti kaikkea EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olevaa tietoa. Kriisinratkaisuneuvoston olisi kriisinratkaisun yhteydessä voitava suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia, jotta voitaisiin varmistaa, että päätökset tehdään täysin tarkkojen tietojen perusteella, ja seurata tehokkaasti kansallisten viranomaisten suorittamaa täytäntöönpanoa.
- (94) Sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuneuvostolla on oikeus saada kaikki merkitykselliset tiedot, asianomaisilla yhteisöillä ja niiden työntekijöillä tai kolmansilla osapuolilla, joille yhteisöt ovat ulkoistaneet tehtäviä tai toimintoja, ei saisi olla mahdollisuutta vedota salassapitovelvollisuutta koskeviin vaatimuksiin estääkseen tietojen antamisen kriisinratkaisuneuvostolle. Tällaisten tietojen antamista kriisinratkaisuneuvostolle ei olisi myöskään katsottava salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten rikkomiseksi.
- (95) Jotta voitaisiin varmistaa yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa tehtävien päätösten noudattaminen, rikkomisista olisi määrättävä oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamusmaksuja. Kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava oikeus määrätä seuraamusmaksuja tai uhkasakkoja yrityksille, jotka eivät noudata niille osoitettuja kriisinratkaisuneuvoston päätöksiä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (96) Jos kansallinen kriisinratkaisuviranomainen rikkoo yhteisen kriisinratkaisumekanismin sääntöjä siten, ettei se käytä sille kansallisen oikeuden nojalla annettuja valtuuksia panna kriisinratkaisuneuvoston antama ohje täytäntöön, kyseinen jäsenvaltio voi sovellettavan oikeuskäytännön mukaisesti olla velvollinen korvaamaan vahingot, joita aiheutuu henkilöille, tapauksen mukaan myös kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle tai konsernille, tai kyseisen yhteisön tai konsernin minkä tahansa osan velkojille missä tahansa jäsenvaltiossa.
- (97) Jotta taataan kriisinratkaisuneuvoston täysi itsenäisyys ja riippumattomuus, sillä olisi oltava oma itsenäinen talousarvionsa, jonka tulot saadaan osallistuvissa jäsenvaltioissa olevien laitosten maksamista pakollisista vakaussuista. Olisi vahvistettava asianmukaiset säännöt kriisinratkaisuneuvoston talousarviosta, talousarvion laadinnasta, talousarvion laadintaa ja toteutusta koskevien sisäisten sääntöjen antamisesta sekä sisäisestä ja ulkoisesta tilintarkastuksesta.
- (98) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden mahdollisuuteen periä maksuja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten hallintomenojen kattamiseksi.
- (99) Osallistuvat jäsenvaltiot ovat yhdessä sopineet varmistavansa, että osallistumattomille jäsenvaltioille maksetaan ripeästi takaisin korkoineen määrä, jonka osallistumaton jäsenvaltio on omina varoina maksanut, jos unionin talousarviota on käytetty sopimussuhteen ulkopuolisten vastuiden kattamiseen ja siihen liittyviin kustannuksiin tämän asetuksen mukaisia tehtäviä suoritettaessa. Osallistuvat jäsenvaltiot ovat tehneet sopimuksen tämän sitoumuksen täytäntöönpanosta.
- (100) On tilanteita, joissa käytettävien kriisinratkaisuvälineiden tehokkuus voi riippua yhteisön tai omaisuudenhoitoyhtiön lyhytaikaisen rahoituksen saatavuudesta, takauksien tarjoamisesta mahdollisille ostajille tai pääoman hankkimisesta omaisuudenhoitoyhtiölle. Huolimatta keskuspankkien roolista, joka niillä on rahoitusjärjestelmän maksuvalmiuden ylläpitäjinä myös häiriötilanteissa, on tärkeää perustaa kriisinratkaisurahasto, jotta tällaisiin tarkoitukseen tarvittavat varat otetaan kansallisista talousarvioista. Rahoitustoimialan olisi kokonaisuudessaan rahoitettava rahoitusjärjestelmän vakautus.
- (101) Olisi varmistettava, että kriisinratkaisurahastoa voidaan täysimittaisesti käyttää toimintansa jatkamiseen kykeneväisyyden laitosten kriisinratkaisuun. Sen vuoksi sitä ei saisi käyttää mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaaseen täytäntöönpanoon. Lisäksi kriisinratkaisurahastoa olisi käytettävä ainoastaan sovellettavien kriisinratkaisutavoitteiden ja kriisinratkaisun periaatteiden mukaisesti. Näin ollen kriisinratkaisuneuvoston olisi varmistettava, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat ja velkojat vastaavat ensisijaisesti kriisinratkaisuvälineiden käytön yhteydessä syntyvistä tappioista, kustannuksista ja muista menoista. Vain siinä tapauksessa, että osakkeenomistajien ja velkojen resurssit käytetään loppuun, kriisinratkaisurahaston olisi vastattava kriisinratkaisuvälineiden yhteydessä syntyvistä tappioista, kustannuksista ja muista menoista.
- (102) Lähtökohtaisesti rahoitusta olisi kerättävä rahoitusosalta ennen yksittäistä kriisinratkaisutoimea ja sellaisista toimista riippumatta. Jos ennakorahoitus ei riitä kattamaan kriisinratkaisurahaston käytöstä aiheutuvia tappioita tai kustannuksia, olisi kerättävä täydentäviä vakaussuusia kattamaan lisäkustannukset tai -tappiot. Lisäksi kriisinratkaisurahaston olisi voitava sopia lainojen ottamisesta tai muunlaisen tuen saamisesta laitoksilta, rahoituslaitoksilta tai muilta kolmansilta osapuolilta, jos ennakolliset vakaussuut ja jälkikäteen suoritettavat vakaussuut eivät ole välttämättä käytettävissä tai ne eivät riitä kattamaan rahaston käytöstä kriisinratkaisutoimiin aiheutuvia menoja.
- (103) Kaksinkertaisten maksujen välttämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää kansallisista pankeilta perityistä maksuista, veroista tai kriisinratkaisua varten tarkoitetuista vakaussuista, jotka on kerätty 17 päivän kesäkuuta 2010 ja 2 päivän heinäkuuta 2014 välisenä aikana, muodostuneita käytettävissä olevia varoja ennakollisia vakaussuusia varten.
- (104) Jotta varat saavuttaisivat kriittisen massan ja jotta voitaisiin välttää myötäsykliset vaikutukset, joita syntyisi, jos kriisinratkaisurahaston olisi nojaututtava yksinomaan jälkikäteen suoritettaviin vakaussuuihin järjestelmäkriisin vallitessa, kriisinratkaisurahaston etukäteen käytettävissä olevien varojen määrässä on ehdottomasti saavutettava ainakin tietty vähimmäistavoitetaso.

- (105) Kriisinratkaisurahaston tavoitetaso olisi vahvistettava tietyksi prosenttiosuudeksi kaikkien osallistuvissa jäsenvaltioissa toimiluvan saaneiden luottolaitosten suojattujen talletusten määrästä. Koska kyseisten laitosten velkojen kokonaismäärä olisi, kun otetaan huomioon kriisinratkaisurahaston toiminnot, asianmukaisempi vertailuarvo, komission olisi kuitenkin arvioitava, olisiko tarkoituksenmukaisempaa käyttää perusteena suojattuja talletuksia tai velkojen kokonaismäärää ja olisiko tulevaisuudessa otettava käyttöön kriisinratkaisurahastoa koskeva ehdoton vähimmäismäärä, säilyttäen samalla tasapuoliset toimintaedellytykset direktiivin 2014/59/EU kanssa.
- (106) Olisi vahvistettava sopiva määräaika kriisinratkaisurahaston tavoitetason saavuttamiselle. Kriisinratkaisuneuvoston olisi kuitenkin voitava mukauttaa vakauseräyksen keräämisaikaa, jotta voitaisiin ottaa huomioon kriisinratkaisurahastosta suoritettavat huomattavat maksut.
- (107) Kriisinratkaisurahaston tehokkaan ja riittävän rahoituksen varmistaminen on äärimmäisen tärkeää yhteisen kriisinratkaisumekanismin uskottavuuden kannalta. Kriisinratkaisuneuvoston valmiuksia hankkia kriisinratkaisurahastolle rahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä olisi lisättävä tavalla, joka mahdollistaa rahoituskustannusten pitämisen mahdollisimman edullisina ja kriisinratkaisurahaston luottokelpoisuuden säilymisen. Kriisinratkaisuneuvoston olisi yhteistyössä osallistuvien jäsenvaltioiden kanssa välittömästi tämän asetuksen voimaantulon jälkeen toteutettava tarvittavat toimenpiteet sellaisten asianmukaisten menetelmien ja yksityiskohtaisten sääntöjen kehittämiseksi, joiden avulla voidaan parantaa kriisinratkaisurahaston lainanottokapasiteettia ja joiden olisi oltava olemassa tämän asetuksen soveltamispäivään mennessä.
- (108) Jos osallistuvat jäsenvaltiot ovat jo ottaneet käyttöön kansallisia kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä, niiden olisi voitava säätää, että kansallisten kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen käytettävissä olevia varoja, jotka on kerätty yhteisöiltä aiemmin ennakollisina vakauseräyksenä, käytetään korvaamaan yhteisöille ennakollisia vakauseräyksiä, jotka niiden olisi maksettava rahastoon. Tällainen hyvitys ei saisi vaikuttaa direktiivin 2014/49/EU mukaisiin jäsenvaltioiden velvoitteisiin.
- (109) Jotta voitaisiin varmistaa vakauseräyksen oikeudenmukainen laskeminen ja tarjota kannustimia toimia pienemällä riskillä, kriisinratkaisurahastoon maksettavissa vakauseräyksissä olisi otettava huomioon luottolaitokselle aiheutuvan riskin suuruus direktiivin 2014/59/EU ja sen nojalla hyväksyttyjen delegoitujen säädösten mukaisesti.
- (110) Jotta voitaisiin varmistaa kriisinratkaisukustannusten asianmukainen jakautuminen talletussuojajärjestelmien ja kriisinratkaisurahaston kesken, talletussuojajärjestelmältä, johon kriisinratkaisun kohteena oleva laitos kuuluu, olisi edellytettävä enintään niiden tappioiden määrää vastaavan vakauseräyksen maksamista, jotka olisivat koituneet sen kannettaviksi, jos yhteisö olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
- (111) Kriisinratkaisurahastossa olevien varojen arvon suojaamiseksi kyseiset määrät olisi sijoitettava riittävän turvallisiin, monipuolisiin ja likvideihin varoihin.
- (112) Kun sellaisen osallistuvan jäsenvaltion, jonka rahayksikkö ei ole euro, tiivis yhteistyö EKP:n kanssa päätetään asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan mukaisesti, on päätettävä asianomaiselta osallistuvalla jäsenvaltiolla kertyneiden vakauseräyksen oikeudenmukaisesta jakamisesta ottaen huomioon asianomaisen osallistuvan jäsenvaltion ja yhteisen kriisinratkaisurahaston edut.
- (113) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joissa määritetään kriisinratkaisurahastosta väärinkäytettyjen määrien takaisinperintäpäätöksen yhteydessä sovellettavan koron laskentaa koskevat säännöt ja taataan oikeus hyvään hallintoon ja oikeus tutustua tuensaajien asiakirjoihin perintämenettelyissä; määritetään kriisinratkaisurahastoon maksettavien vakauseräyksen laji ja seikat, joiden osalta niitä on maksettava, sekä vakauseräyksen määrän lasku- ja maksutapa; täsmennetään rekisteröinti-, kirjanpito- ja raportointisäännöt ja muut säännöt, joiden tarkoituksena on varmistaa, että vakauseräys maksetaan täysimääräisesti ja ajallaan; määritetään vuotuiset vakauseräykset, jotka ovat tarpeen kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi ennen kuin se on täysin toimintakykyinen; määritetään vakauseräysjärjestelmä laitoksille, jotka ovat saaneet toimiluvan sen jälkeen, kun kriisinratkaisurahasto on saavuttanut tavoitetasonsa; määritetään vakauseräyksen ajallisen jaksotamisen perusteet; määritetään perusteet, joiden mukaisesti määritetään se vuosimäärä, jolla alkuvaihetta tavoitetason saavuttamiseksi voidaan pidentää; määritetään vuotuisen vakauseräyksen vahvistamisperusteet, kun kriisinratkaisurahaston käytettävissä olevat varat laskevat alle sen tavoitetason alkuvaiheen jälkeen; määritetään toimenpiteet, joilla vahvistetaan olosuhteet ja edellytykset, joiden mukaan yksittäiset laitokset voidaan väliaikaisesti vapauttaa vakauseräyksen suorittamisesta jälkikäteen; ja määritetään kriisinratkaisurahaston hallintoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja sen sijoitusstrategiaa koskevat yleiset periaatteet ja perusteet.

- (114) Neuvoston olisi direktiivin 2014/59/EU nojalla hyväksyttyjen delegoitujen säädösten muodostamassa kehyksessä hyväksyttävä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään, miten kriisinratkaisurahastoon maksettavien yksittäisten vakaumaksujen laskentamenetelmää sovelletaan, sekä yksityiskohtaiset tekniset säännöt kiinteän vakaumaksun ja riskiprofiiliin mukautetun vakaumaksun laskemiseksi. Tällä menetelmällä olisi varmistettava, että yksittäisten vakaumaksujen laskentakaavan kiinteät ja riskiprofiiliin mukautetut osat lasketaan tavalla, joka on yhdenmukainen kriisinratkaisun periaatteiden ja direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohdan nojalla annettujen delegoitujen säädösten kanssa. Menetelmässä olisi otettava huomioon suhteellisuusperiaate luomatta vääristymiä jäsenvaltioiden pankkialan rakenteiden välille.
- (115) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaa koskevan julistuksen N:o 39 mukaisesti komission olisi vakiintuneen käytäntönsä mukaisesti jatkettava jäsenvaltioiden nimittämien asiantuntijoiden kuulemista valmistellessaan tässä asetuksessa säädettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä. Tällä alalla on myös erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa tarvittaessa asianmukaiset kuulemiset EKP:n ja kriisinratkaisuneuvoston kanssa niiden toimivaltaan kuuluvissa asioissa.
- (116) Kriisinratkaisutoimet olisi annettava asianmukaisesti tiedoksi ja, jollei tässä asetuksessa säädetystä harvoista poikkeuksista muuta johdu, julkistettava. Koska kriisinratkaisuneuvoston, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten ja niiden ammatillisten neuvonantajien kriisinratkaisuprosessin aikana haltuunsa saamat tiedot ovat todennäköisesti arkaluonteisia, tietoihin olisi ennen kriisinratkaisupäätöksen julkistamista sovellettava salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia. On otettava huomioon, että kriisinratkaisusuunnitelmien sisältöä ja yksityiskohtia koskevalla tiedolla ja kyseisten suunnitelmien mahdollisen arvioinnin tuloksilla saattaa olla kauaskantoisia vaikutuksia erityisesti kyseisiin yrityksiin. Kaikenlaisella päätöksestä ennen sen tekemistä annetulla tiedolla, koski se sitten kriisinratkaisun edellytysten täyttymistä, tietyn välineen käyttöä tai mitä tahansa menettelyn aikaista toimea, on oletettava olevan vaikutuksia yleisiin ja yksityisiin etuihin, joihin kyseinen toimi liittyy. Tieto siitä, että kriisinratkaisuneuvosto ja kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset tutkivat tiettyä yhteisöä, voi olla riittävä aiheuttamaan kielteisiä vaikutuksia tähän yhteisöön. Sen vuoksi on välttämätöntä varmistaa, että käytettävissä on asianmukaisia menettelyjä, joiden avulla säilytetään luottamuksellisuus, kun on kyse tällaisesta tiedosta, kuten kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö ja yksityiskohdat sekä niiden mahdollisten arviointien tulokset.
- (117) Kriisinratkaisuneuvoston työn luottamuksellisuuden säilyttämiseksi sen jäsenten ja henkilöstön sekä kriisinratkaisutehtäviä hoitavan, osallistuvien jäsenvaltioiden kanssa vaihdetun tai niiden lähettämän henkilöstön olisi noudatettava salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia myös tehtäviensä päättymisen jälkeen. Näitä vaatimuksia olisi sovellettava myös kriisinratkaisuneuvoston paikalla tehtäviä tarkastuksia suorittamaan valtuuttamiin muihin henkilöihin ja jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten paikalla tehtäviä tarkastuksia suorittamaan valtuuttamiin tai nimittamiin henkilöihin ja tarkkailijoihin, jotka kutsutaan kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon ja johdon istunnon kokouksiin sekä osallistumattomien jäsenvaltioiden tarkkailijoihin, jotka osallistuvat sisäisiin kriisinratkaisuryhmiin. Jotta kriisinratkaisuneuvosto voisi hoitaa sille tällä asetuksella annetut tehtävät, sille olisi annettava lupa vaihtaa tietyn edellytyksin tietoja kansallisten tai unionin viranomaisten ja elinten kanssa.
- (118) Sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuneuvosto sisällytetään Euroopan finanssivalvojen järjestelmään, asetusta (EU) N:o 1093/2010 olisi muutettava siten, että siinä vahvistettu toimivaltaisten viranomaisten määritelmä käsittää myös kriisinratkaisuneuvoston. Kriisinratkaisuneuvoston sisällyttäminen toimivaltaisiin viranomaisiin asetuksen (EU) N:o 1093/2010 nojalla vastaa EPV:lle kyseisen asetuksen 25 artiklan nojalla annettuja tehtäviä myötävaikuttaa ja osallistua aktiivisesti elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien kehittämiseen ja yhteensovittamiseen ja pyrkiä helpottamaan toimintansa jatkamiseen kykenemättömien yhteisöjen ja konsernien ja erityisesti rajatylittävien konsernien kriisinratkaisua.
- (119) Kunnes kriisinratkaisuneuvosto on täysin toimintakykyinen, komission olisi vastattava sen alkuvaiheen toiminnasta, muun muassa väliaikaisesti tehtäviään hoitavan puheenjohtajan nimeämisestä antamaan luvan kaikkiin tarvittaviin maksuihin kriisinratkaisuneuvoston puolesta.
- (120) Yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto, komissio ja osallistuvien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaiset toimivat yhdessä. Unionin tuomioistuimella on toimivalta tutkia kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston ja komission antamien päätösten laillisuus Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti sekä näyttää toteen niiden sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu. Lisäksi unionin tuomioistuimella on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan mukaisesti toimivalta antaa kansallisten oikeusviranomaisten pyynnöstä ennakkoratkaisu unionin toimielimen, elimen tai laitoksen säädöksen pätevydestä ja tulkinnasta. Kansallisilla oikeusviranomaisilla olisi oltava toimivalta kansallisen oikeuden mukaisesti tutkia osallistuvien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten niille tällä asetuksella annettuja valtuuksia käyttäessään antamien päätösten laillisuus sekä näyttää toteen niiden sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu.

- (121) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon etenkin perusoikeuskirjassa tunnustetut oikeudet, vapaudet ja periaatteet, erityisesti omistusoikeus, oikeus henkilötietojen suojaan, elinkeinovapaus sekä oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen sekä oikeus puolustukseen, ja se olisi pantava täytäntöön mainittujen oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (122) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat tehokkaan ja toimivan yhteisen eurooppalaisen kriisinratkaisukehityksen käyttöönotto yhteisöjä varten ja kriisinratkaisusääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen varmistaminen, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (123) Komission olisi tarkasteltava tämän asetuksen soveltamista arvioidakseen sen vaikutusta sisämarkkinoihin ja määrittäkseen, tarvitaanko mitään muutoksia tai lisäkehitystyötä yhteisen kriisinratkaisumekanismin tehokkuuden ja vaikuttavuuden lisäämiseksi ja etenkin onko pankkiunionia täydennettävä yhdenmukaistamalla toimintansa jatkamiseen kykenemättömiä laitoksia koskevat maksukyvyttömyysmenettelyt unionin tasolla.
- (124) Kansallisella tasolla tämän asetuksen nojalla kerättyjen vakaumaksujen siirron olisi mahdollistettava kriisinratkaisurahaston tehokas toiminta ja näin ollen kriisinratkaisuvälineiden tehokas soveltaminen. Siksi kriisinratkaisuvälineitä ja vakaumaksuja koskevia tämän asetuksen säännöksiä olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2016. Joulukuusta 2015 alkaen tätä määräaikaa olisi voitava lykätä yhden kuukauden pituisilla jaksoilla, jos kansallisella tasolla kerättyjen vakaumaksujen siirron mahdollistavat edellytykset eivät ole täyttyneet,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt ja yhdenmukainen menettely sellaisten 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen kriisinratkaisua varten, jotka ovat sijoittautuneet 4 artiklassa tarkoitettuihin osallistuviin jäsenvaltioihin.

Näitä yhdenmukaisia sääntöjä ja yhdenmukaista menettelyä soveltaa 42 artiklan mukaisesti perustettu kriisinratkaisuneuvosto yhdessä neuvoston ja komission sekä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa tällä asetuksella perustetun yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa. Yhteistä kriisinratkaisumekanismia tukee yhteinen kriisinratkaisurahasto, jäljempänä 'kriisinratkaisurahasto'.

Kriisinratkaisurahaston käytön ehtona on sellaisen osallistuvien jäsenvaltioiden välisen sopimuksen, jäljempänä 'sopimus', voimaantulo, joka koskee kansallisella tasolla kerättävien varojen siirtämistä kriisinratkaisurahastoon ja kutakin osallistuvaa jäsenvaltiota vastaaviin kriisinratkaisurahaston kansallisiin rahasto-osuuksiin osoitettujen kansallisella tasolla kerättyjen eri varojen vaihteitaista yhdistämistä.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin yhteisöihin:

- a) johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneet luottolaitokset;
- b) johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneet emoyritykset, mukaan lukien rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, kun ne kuuluvat sellaisen konsolidoidun valvonnan piiriin, jota Euroopan keskuspankki, jäljempänä 'EKP', harjoittaa asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti;
- c) johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneet sijoituspalveluyritykset ja rahoituslaitokset, kun ne kuuluvat sellaisen konsolidoidun valvonnan piiriin, jota EKP harjoittaa asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti niiden emoyritykseen nähden.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - 1) 'kansallisella toimivaltaisella viranomaisella' asetuksen (EU) N:o 1024/2013 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä kansallista toimivaltaista viranomaista;
 - 2) 'toimivaltaisella viranomaisella' asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 alakohdan i alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista;
 - 3) 'kansallisella kriisinratkaisuviranomaisella' osallistuvan jäsenvaltion direktiivin 2014/59/EU 3 artiklan mukaisesti nimeämää viranomaista;
 - 4) 'asianomaisella kansallisella kriisinratkaisuviranomaisella' sen osallistuvan jäsenvaltion kansallista kriisinratkaisuviranomaista, johon mikä tahansa yhteisö tai konserniyhteisö on sijoittautunut;
 - 5) 'kriisinratkaisun edellytyksillä' 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä;
 - 6) 'kriisinratkaisusuunnitelmalla' 8 tai 9 artiklan mukaisesti laadittua suunnitelmaa;
 - 7) 'konsernin kriisinratkaisusuunnitelmalla' 8 ja 9 artiklan mukaisesti laadittua suunnitelmaa konsernin kriisinratkaisua varten;
 - 8) 'kriisinratkaisutavoitteilla' 14 artiklassa tarkoitettuja tavoitteita;
 - 9) 'kriisinratkaisuvälineellä' 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kriisinratkaisuvälinettä;
 - 10) 'kriisinratkaisutoimella' päätöstä asettaa 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö kriisinratkaisuun 18 artiklan nojalla, jonkin kriisinratkaisuvälineen soveltamista tai yhden tai useamman kriisinratkaisuvaltuuden käyttämistä;
 - 11) 'suojatuilla talletuksilla' direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyjä talletuksia;
 - 12) 'suojakelpoisilla talletuksilla' direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa määriteltyjä suojakelpoisia talletuksia;
 - 13) 'laitoksella' luottolaitosta tai sijoituspalveluyritystä, joka kuuluu 2 artiklan c alakohdan mukaisesti konsolidoidun valvonnan piiriin;
 - 14) 'kriisinratkaisun kohteena olevalla laitoksella' 2 artiklassa tarkoitettua yhteisöä, jonka suhteen kriisinratkaisutoimi toteutetaan;
 - 15) 'rahoituslaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määriteltyä rahoituslaitosta;
 - 16) 'rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan holdingyhtiötä;
 - 17) 'rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
 - 18) 'unionissa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 31 alakohdassa määriteltyä EU:ssa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä;
 - 19) 'unionissa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 29 alakohdassa määriteltyä EU:ssa emoyrityksenä toimivaa laitosta;
 - 20) 'emoyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdan a alakohdassa määriteltyä emoyritystä;
 - 21) 'tytäryrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä tytäryritystä;
 - 22) 'sivuliikkeellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa määriteltyä sivuliikettä;

- 23) 'konsernilla' emoyritystä ja sen tytäryrityksiä, jotka ovat 2 artiklassa tarkoitettuja yhteisöjä;
- 24) 'rajatylittävällä konsernilla' konsernia, johon kuuluu 2 artiklassa tarkoitettuja yhteisöjä, jotka ovat sijoittautuneet useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon;
- 25) ilmauksella 'konsolidoinnin perusteella' ilmausta 'konsolidoidun aseman perusteella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa esitetyn määritelmän mukaisesti;
- 26) 'konsolidointiryhmän valvojalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 41 alakohdassa määriteltyä konsolidointiryhmän valvojaa;
- 27) 'konsernitason kriisinratkaisuviranomaisella' sen osallistuvan jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomaista, johon osallistuvien jäsenvaltioiden korkeimmalla konsolidointitasolla konsolidoidun valvonnan piiriin direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan mukaisesti kuuluva laitos tai emoyritys on sijoittautunut;
- 28) 'laitosten suojajärjestelmällä' järjestelmää, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettut vaatimukset;
- 29) 'poikkeuksellisella julkisella rahoitustuella' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettua yhteisön tai konsernin, johon tällainen yhteisö kuuluu, toimintakyvyn, maksuvalmiuden tai vakavaraisuuden säilyttämiseksi tai palauttamiseksi ennalleen myönnettävää valtiontukea tai mitä tahansa muuta julkista ylikansallista rahoitustukea, joka kansallisella tasolla myönnettynä katsottaisiin valtiontueksi;
- 30) 'liiketoiminnan myynnillä' menettelyä, jossa kriisinratkaisuviranomainen suorittaa 24 artiklan mukaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemien omistusinstrumenttien tai sen varojen, oikeuksien tai velkojen siirron ostajalle, joka ei ole omaisuudenhoitoyhtiö;
- 31) 'omaisuudenhoitoyhtiön käytöllä' menettelyä, jossa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia omistusinstrumentteja tai sen varoja, oikeuksia tai velkoja siirretään 25 artiklan mukaisesti omaisuudenhoitoyhtiöön;
- 32) 'varojen erottelulla' menettelyä, jossa suoritetaan 26 artiklan mukaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen, oikeuksien tai velkojen siirto erilliseen varainhoitoyhtiöön;
- 33) 'velkakirjojen arvon alaskirjauksella' menettelyä, jossa käytetään 27 artiklan mukaisesti alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkoihin;
- 34) 'käytettävissä olevilla varoilla' käteisvaroja, talletuksia, omaisuuseriä ja peruuttamattomia maksusitoumuksia, jotka ovat kriisinratkaisurahaston käytettävissä 76 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin tarkoituksiin;
- 35) 'tavoitetasolla' käytettävissä olevien varojen määrää, joka on saavutettava 69 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- 36) 'sopimuksella' vakauserämaksujen siirtämisestä kriisinratkaisurahastoon ja niiden yhdistämisestä tehtyä sopimusta;
- 37) 'siirtymäkaudella' ajanjaksoa, joka ulottuu 99 artiklan 2 ja 6 kohdan nojalla määritettävästä tämän asetuksen soveltamispäivästä kriisinratkaisurahaston rahoituksen tavoitetason saavuttamiseen tai 1 päivään tammikuuta 2024 saakka, sen mukaan, kumpi on aikaisempi;
- 38) 'rahoitusvälineellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 50 alakohdassa määriteltyä rahoitusvälinettä;
- 39) 'velkainstrumenteilla', joukkovelkakirjoja ja muuta siirrettävissä olevaa velkaa sekä instrumentteja, jotka synnyttävät velkaa, instrumentteja, joilla velka tunnustetaan, ja instrumentteja, jotka antavat oikeuden hankkia velkainstrumentteja;
- 40) 'omia varoilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdassa määriteltyjä omia varoja;
- 41) 'omia varoja koskevilla vaatimuksilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 92–98 artiklassa määriteltyjä vaatimuksia;

- 42) 'likvidaatiolla' 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varojen rahaksi muuttamista;
- 43) 'johdannaisella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä johdannaista;
- 44) 'alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksilla' 21 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia;
- 45) 'ydinpääomainstrumenteilla' pääomainstrumentteja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 28 artiklan 1–4 kohdassa, 29 artiklan 1–5 kohdassa tai 31 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset;
- 46) 'ensisijaisen lisäpääoman instrumenteilla' pääomainstrumentteja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 52 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset;
- 47) 'toissijaisen pääoman instrumenteilla' pääomainstrumentteja tai etuoikeudeltaan huonompia lainoja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 63 artiklassa säädetyt edellytykset;
- 48) 'kokonaismäärällä' kokonaismäärää, joka alentamiskelpoisista veloista on kriisinratkaisuviranomaisen arvion mukaan alaskirjattava tai muunnettava 27 artiklan 13 kohdan mukaisesti;
- 49) 'alentamiskelpoisilla veloilla' niitä 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön velkoja ja pääomainstrumentteja, jotka eivät ole ydinpääomainstrumentteja, ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja tai toissijaisen pääoman instrumentteja, joita ei ole rajattu velkikirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 kohdan nojalla;
- 50) 'talletussuojajärjestelmällä' talletussuojajärjestelmää, jonka jäsenvaltio on perustanut ja hyväksynyt direktiivin 2014/49/EU 4 artiklan mukaisesti;
- 51) 'kyseeseen tulevilla pääomainstrumenteilla' ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja ja toissijaisen pääoman instrumentteja;
- 52) 'katetulla joukkovelkakirjalainalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY⁽¹⁾ 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua instrumenttia;
- 53) 'tallettajalla' direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä tallettajaa;
- 54) 'sijoittajalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY⁽²⁾ 1 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettua sijoittajaa.

2. Ellei tämän artiklan 1 kohdassa ole asiaankuuluvaa määritelmää, sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 2 artiklassa tarkoitettuja määritelmiä. Ellei tämän artiklan 1 kohdassa tai direktiivin 2014/59/EU 2 artiklassa ole asiaankuuluvaa määritelmää, sovelletaan direktiivin 2013/36/EU 3 artiklassa tarkoitettuja määritelmiä.

4 artikla

Osallistuvat jäsenvaltiot

1. Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 2 artiklassa tarkoitettujen osallistuvien jäsenvaltioiden katsotaan olevan osallistuvia jäsenvaltioita tätä asetusta sovellettaessa.
2. Jos jäsenvaltion ja EKP:n välinen tiivis yhteistyö keskeytetään tai päätetään asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan mukaisesti, kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet yhteisöt lakkaavat kuulumasta tämän asetuksen soveltamisalaan tiiviin yhteistyön keskeyttämistä tai päättämistä koskevan päätöksen soveltamispäivästä alkaen.
3. Kun sellaisen jäsenvaltion, jonka rahayksikkö ei ole euro, tiivis yhteistyö EKP:n kanssa päätetään asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan mukaisesti, kriisinratkaisuneuvosto päättää viimeistään kolmen kuukauden kuluessa tiiviin yhteistyön päättämistä koskevan päätöksen antamisesta yhteisymmärryksessä kyseisen jäsenvaltion kanssa niiden vakausmaksujen takaisinmaksua koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka asianomainen jäsenvaltio on siirtänyt kriisinratkaisurahastoon, ja mahdollisista sovellettavista ehdoista.

Takaisinmaksu kattaa asianomaiselle jäsenvaltiolle kuuluvan rahasto-osuuden sen osan, jota yhdistäminen ei koske. Jos sopimuksessa määrätyn siirtymäkauden aikana yhdistämättömän osan takaisinmaksettavat määrät eivät ole riittäviä

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, sijoittajien korvausjärjestelmistä (EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22).

asianomaisen jäsenvaltion direktiivin 2014/59/EU mukaisen kansallisen rahoitusjärjestelyn perustamisen rahoittamiseksi, takaisinmaksu kattaa myös asianomaiselle jäsenvaltiolle kuuluvan rahasto-osuuden sen osan kokonaisuudessaan tai osittain, jota yhdistäminen koskee, sopimuksen mukaisesti taikka muuten siirtymäkauden jälkeen asianomaisen jäsenvaltion tiiviin yhteistyön aikana siirtämät vakausmaksut kokonaisuudessaan tai osittain siten, että määrä on riittävä kyseisen kansallisen rahoitusjärjestelyn rahoittamiseksi.

Arvioitaessa yhdistetystä osasta tai muuten siirtymäkauden jälkeen kriisinratkaisurahastosta takaisinmaksettavien varojen määrää on otettava huomioon seuraavat lisäperusteet:

- a) se, onko tiivis yhteistyö EKP:n kanssa päätetty vapaaehtoisesti asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan 6 mukaisesti vai ei;
- b) päättämisen ajankohtana käynnissä olevat kriisinratkaisutoimet;
- c) sen jäsenvaltion talouden suhdannevaihe, jota päättäminen koskee.

Takaisinmaksettavat määrät suoritetaan tiiviin yhteistyön keston suhteutetun rajoitetun määräajan kuluessa. Takaisinmaksettavista varoista vähennetään asianomaisen jäsenvaltion osuus niistä varoista, jotka on suoritettu kriisinratkaisurahastosta kriisinratkaisutoimiin tiiviin yhteistyön aikana.

4. Tätä asetusta sovelletaan edelleen kriisinratkaisumenettelyihin, jotka ovat käynnissä 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen soveltamispäivänä.

5 artikla

Suhde direktiiviin 2014/59/EU ja sovellettavaan kansalliseen oikeuteen

1. Jos kriisinratkaisuneuvosto tämän asetuksen nojalla suorittaa tehtäviä ja käyttää valtuuksia, jotka direktiivin 2014/59/EU nojalla kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on suoritettava tai joita sen on käytettävä, kriisinratkaisuneuvostoa pidetään tätä asetusta ja direktiiviä 2014/59/EU sovellettaessa asianomaisena kansallisena kriisinratkaisuviranomaisena tai, jos on kyse rajatylittävän konsernin kriisinratkaisusta, asianomaisena konsernitason kriisinratkaisuviranomaisena.

2. Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio sekä tarvittaessa kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset tekevät päätöksiä asiaa koskevan unionin oikeuden ja erityisesti kaikki lainsäätämisyjärjestyksessä ja muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklassa tarkoitetut säädökset mukaan lukien, huomioon ottaen ja niitä noudattaen.

Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio noudattavat EPV:n laatimia ja komission asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–15 artiklan mukaisesti hyväksymiä sitovia teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja sekä EPV:n mainitun asetuksen 16 artiklan mukaisesti antamia ohjeita ja suosituksia. Ne pyrkivät kaikin tavoin noudattamaan EPV:n mahdollisesti antamia ohjeita ja suosituksia, jotka liittyvät niille annettujen tehtävien kaltaisiin tehtäviin. Jos ne eivät noudata tai aio noudattaa tällaisia ohjeita tai suosituksia, EPV:lle ilmoitetaan asiasta mainitun asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio tekevät yhteistyötä EPV:n kanssa mainitun asetuksen 25 ja 30 artiklan soveltamiseksi. EPV:n asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti tekemät päätökset koskevat myös kriisinratkaisuneuvostoa, jos direktiivissä 2014/59/EU säädetään tällaisista päätöksistä.

6 artikla

Yleiset periaatteet

1. Kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston, komission tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen toimissa, ehdotuksissa tai toimintalinjauksissa ei saa syrjiä yhteisöjä, tallettajia, sijoittajia tai muita unioniin sijoittautuneita velkojia niiden kansallisuuden tai toimipaikan perusteella.

2. Kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston, komission tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen kaikki toimet, ehdotukset tai toimintalinjaukset yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa on toteutettava ottaen täysin huomioon sisämarkkinoiden yhtenäisyys ja eheys.
3. Tehtäessä päätöksiä tai toteutettaessa toimia, jotka voivat vaikuttaa useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon, ja erityisesti tehtäessä vähintään kahteen jäsenvaltioon sijoittautuneita konserneja koskevia päätöksiä on otettava asianmukaisesti huomioon 14 artiklassa tarkoitetut kriisinratkaisutavoitteet ja kaikki seuraavat tekijät:
 - a) niiden jäsenvaltioiden edut, joissa konserni toimii, ja erityisesti vaikutukset, joita mahdollisella päätöksellä tai toimella tai toimimatta jättämisellä on kyseisten jäsenvaltioiden ja kriisinratkaisurahaston rahoitusvakauteen, julkisiin varoihin, talouteen, rahoitusjärjestelyihin, talletussuojajärjestelmään tai sijoittajien korvausjärjestelmään;
 - b) tavoite, joka koskee osallisina olevien eri jäsenvaltioiden etujen tasapainottamista sekä jäsenvaltion etujen epäoikeudenmukaisen rajoittamisen tai epäoikeudenmukaisen suojelemisen välttämistä;
 - c) tarve minimoida kielteiset vaikutukset sen konsernin mihin tahansa osaan, johon kriisinratkaisun kohteena oleva 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö kuuluu.
4. Tehtäessä päätöksiä tai toteutettaessa toimia, jotka koskevat erityisesti sekä osallistuviin että osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita yhteisöjä tai konserneja, on otettava huomioon mahdolliset kielteiset vaikutukset osallistumattomiin jäsenvaltioihin, kyseisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet yhteisöt mukaan lukien.
5. Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio ottavat tasapainoisesti huomioon 3 kohdassa mainitut tekijät ja 14 artiklassa vahvistetut kriisinratkaisutavoitteet kunkin tapauksen luonteen ja olosuhteiden mukaisesti sekä noudattavat komission Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan ja tämän asetuksen 19 artiklan nojalla tekemiä päätöksiä.
6. Kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston tai komission päätöksissä tai toimissa ei saa edellyttää jäsenvaltioita myöntämään poikkeuksellista julkista rahoitustukea eikä vaikuttaa jäsenvaltioiden valtiontaloutta koskevaan määräysvaltaan ja julkisten varojen käyttöä edellyttävään vastuuseen.
7. Jos kriisinratkaisuneuvosto tekee kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle osoitetun päätöksen, kansallisella kriisinratkaisuviranomaisella on oikeus täsmentää toteutettavat toimenpiteet. Tällaisten täsmennysten on oltava kriisinratkaisuneuvoston kyseessä olevan päätöksen mukaisia.

7 artikla

Tehtävien jakaminen yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa

1. Kriisinratkaisuneuvosto on vastuussa yhteisen kriisinratkaisumekanismin tehokkaasta ja johdonmukaisesta toiminnasta.
2. Jollei 31 artiklan 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, kriisinratkaisuneuvosto on vastuussa kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisesta ja kaikkien kriisinratkaisuun liittyvien päätösten antamisesta seuraavien yhteisöjen tai konsernien osalta:
 - a) edellä 2 artiklassa tarkoitetut konserniin kuulumattomat yhteisöt ja konsernit,
 - i) joita pidetään merkittävänä asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai
 - ii) joiden osalta EKP on päättänyt asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti käyttää suoraan kaikkia asiaankuuluvia toimivaltuuksia; ja
 - b) muut rajatylittävät konsernit.
3. Muiden kuin 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset suorittavat seuraavat tehtävät ja ovat vastuussa niistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kriisinratkaisuneuvoston toimivaltaa sille tällä asetuksella annetuista tehtävistä:
 - a) kriisinratkaisusuunnitelmien hyväksyminen ja purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnin suorittaminen 8 ja 10 artiklan mukaisesti sekä 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;
 - b) toimenpiteiden toteuttaminen varhaisen tilanteeseen puuttumisen aikana 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

- c) yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltaminen tai kriisinratkaisusuunnitelmien laatimista koskevasta velvoitteesta vapauttaminen 11 artiklan mukaisesti;
- d) omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen vahvistaminen 12 artiklan mukaisesti;
- e) tässä asetuksessa tarkoitettujen kriisinratkaisupäätösten antaminen ja kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen asiaankuuluvia menettelyjä ja suojatoimia noudattaen, edellyttäen, että kriisinratkaisutoimi ei edellytä kriisinratkaisurahaston käyttöä ja että se rahoitetaan yksinomaan 21 ja 24–27 artiklassa tarkoitettuja välineitä ja/tai talletussuojajärjestelmää käyttäen, 79 artiklan mukaisesti ja 31 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;
- f) asiaankuuluvien pääomainstrumenttien alaskirjaus tai muuntaminen 21 artiklan nojalla ja 31 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Jos kriisinratkaisutoimi edellyttää kriisinratkaisurahaston käyttöä, kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy kriisinratkaisumääräyksen.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on kriisinratkaisupäätöstä antaessaan otettava huomioon 9 artiklassa tarkoitettu kriisinratkaisusuunnitelma ja noudatettava sitä, paitsi jos ne arvioivat kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisinratkaisusuunnitelman mukaisia toimia.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on tässä kohdassa tarkoitettuja tehtäviä suorittaessaan sovellettava tämän asetuksen asiaa koskevia säännöksiä. Tällöin kaikki 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 5 kohdan, 8 artiklan 6, 8, 12 ja 13 kohdan, 10 artiklan 1–10 kohdan, 11–14 artiklan, 15 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 16 artiklan, 18 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan sekä 2 ja 6 kohdan, 20 artiklan, 21 artiklan 1–7 kohdan, 8 kohdan toisen alakohdan sekä 9 ja 10 kohdan, 22 artiklan 1, 3 ja 6 kohdan, 23 ja 24 artiklan, 25 artiklan 3 kohdan sekä 27 artiklan 1–15 kohdan ja 16 kohdan toisen alakohdan toisen virkkeen, kolmannen alakohdan ja neljännen alakohdan ensimmäisen, kolmannen ja neljännen virkkeen sekä 32 artiklan viittaukset kriisinratkaisuneuvostoon katsotaan myös viittauksiksi kansallisiin kriisinratkaisuviranomaisiin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen konsernien ja yhteisöjen osalta. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on tätä varten käytettävä niille sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti annettuja valtuuksia, jolla direktiivi 2014/59/EU saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle tässä kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka on määrä toteuttaa, ja koordinoitava tiiviisti kriisinratkaisuneuvoston kanssa nämä toimenpiteet toteuttaessaan.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toimitettava 9 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisusuunnitelmien sekä mahdolliset päivitykset kriisinratkaisuneuvostolle yhdessä 10 artiklan mukaisen kyseisen yhteisön tai konsernin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien perustellun arvioinnin kanssa.

4. Mikäli tämän asetuksen mukaisten laadukkaiden kriisinratkaisukäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen kannalta on tarpeen, kriisinratkaisuneuvosto voi

- a) sen jälkeen, kun kansallinen kriisinratkaisuviranomainen on ilmoittanut tämän artiklan 3 kohdan mukaisesta toimenpiteestä 31 artiklan 1 kohdan nojalla, tilanteen kiireellisyyden huomioon ottaen asianmukaisen määräajan kuluessa antaa asianomaiselle kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle varoituksen, jos kriisinratkaisuneuvosto katsoo, että mitä tahansa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua yhteisöä tai konsernia koskeva päätösluonnos ei ole tämän asetuksen tai sen 31 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen yleisten neuvojen mukainen;
- b) milloin tahansa, erityisesti jos sen a alakohdassa tarkoitettua varoitusta ei oteta asianmukaisesti huomioon, omasta aloitteestaan kyseistä kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan tai kyseisen kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä päättää käyttää suoraan kaikkia tämän asetuksen mukaisia asiaankuuluvia toimivaltuuksia myös minkä tahansa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua yhteisön tai konsernin osalta.

5. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 3 kohdassa säädetään, osallistuvat jäsenvaltiot voivat päättää, että kriisinratkaisuneuvosto käyttää kaikkia sille tällä asetuksella annettuja asiaankuuluvia toimivaltuuksia ja hoitaa kaikkia sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä niiden alueelle sijoittautuneiden yhteisöjen ja muiden kuin 2 kohdassa tarkoitettujen konsernien osalta. Tällöin tämän artiklan 3 ja 4 kohtaa, 9 artiklaa, 12 artiklan 2 kohtaa ja 31 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat käyttää tätä mahdollisuutta, on ilmoitettava asiasta kriisinratkaisuneuvostolle ja komissiolle. Ilmoitus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

II OSA

ERITYISSÄÄNNÖKSET

I OSASTO

YHTEISEN KRIISINRATKAISUMEKANISMIN TOIMINNOT JA MENETTELYSÄÄNNÖT

1 LUKU

Kriisinratkaisun suunnittelu

8 artikla

Kriisinratkaisuneuvoston laatimat kriisinratkaisusuunnitelmat

1. Kriisinratkaisuneuvosto laatii ja hyväksyy 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien kriisinratkaisusuunnitelmat, kun mainittujen kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät.
2. Kriisinratkaisuneuvosto laatii kriisinratkaisusuunnitelmat kuultuaan EKP:tä tai niiden osallistuvien jäsenvaltioiden asianomaisia kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ja kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia, konsernitason kriisinratkaisuviranomainen mukaan lukien, joihin kyseiset yhteisöt ovat sijoittautuneet, sekä, siltä osin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden osalta tarkoituksenmukaista, sellaisten osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisia, joissa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä. Kriisinratkaisuneuvosto voi tätä varten vaatia kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia valmistelevaan ja toimittamaan kriisinratkaisuneuvostolle kriisinratkaisusuunnitelmien luonnokset ja konsernitason kriisinratkaisuviranomaista valmistelevaan ja toimittamaan kriisinratkaisuneuvostolle konsernin kriisinratkaisusuunnitelman luonnoksen.
3. Kriisinratkaisuneuvosto antaa ohjeita ja osoittaa ohjeistusta kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille tiettyjä yksittäisiä yhteisöjä tai konserneja koskevien kriisinratkaisusuunnitelmien luonnosten tai konsernin kriisinratkaisusuunnitelmien luonnosten valmistelemiseksi tämän artiklan vaikuttavan ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.
4. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle kaikki direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan ja 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti saamansa tiedot, jotka tarvitaan kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaan ja täytäntöönpanoon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän osaston 5 luvun soveltamista.
5. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on esitettävä vaihtoehdot tässä asetuksessa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien soveltamiseksi 1 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin ja konserneihin.
6. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on varauduttava kriisinratkaisutoimiin, jotka kriisinratkaisuneuvosto voi toteuttaa, jos 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö tai konserni täyttää kriisinratkaisun edellytykset.

Jäljempänä 9 kohdassa tarkoitettut tiedot on luovutettava kyseiselle yhteisölle.

Laatiessaan kriisinratkaisusuunnitelmaa ja saattaessaan sen ajan tasalle kriisinratkaisuneuvoston tulee tunnistaa kaikki olennaiset purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteet ja, silloin, kun se on välttämätöntä ja oikeasuhteista, esittää pääpiirteissään ne asiaankuuluvat toimet, joilla näihin esteisiin voidaan puuttua 10 artiklan mukaisesti.

Kriisinratkaisusuunnitelmassa on otettava huomioon asianmukaiset skenaariot, mukaan lukien se, että toiminnan jatkamisen vaikeudet aiheuttanut tapahtuma voi olla täysi erillinen tai ilmetä laajemman rahoitusalan epävakauden tai koko järjestelmää koskevien tapahtumien aikana.

Kriisinratkaisusuunnitelmassa ei saa olettaa mitään seuraavista:

- a) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi 67 artiklan mukaisesti perustetun kriisinratkaisurahaston käyttämistä;
- b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua; tai
- c) keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua, joka annetaan epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin.

7. Kriisintarkkaisu-suunnitelman on sisällettävä selvitys siitä, miten ja milloin laitos voi hakea pääsyä keskuspankin järjestelyjen niissä olosuhteissa, joiden varalta suunnitelma on laadittu, ja siinä on tunnistettava ne varat, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta.
8. Kriisintarkkaisu-neuvosto voi edellyttää laitosten auttavan sitä suunnitelmien laatimisessa ja ajan tasalle saattamisessa.
9. Kutakin yhteisöä koskevassa kriisintarkkaisu-suunnitelmassa on esitettävä tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan määrällisesti ilmaistuna
- a) tiivistelmä suunnitelman keskeisistä osista;
 - b) tiivistelmä laitokseen edellyttävistä sitä koskevien kriisintarkkaisu-tietojen toimittamisen jälkeen kohdistuneista olennaisista muutoksista;
 - c) sen osoittaminen, miten kriittiset toiminnot ja ydinliiketoiminta-alueet voidaan tarvittavissa määrin erotella oikeudellisesti ja taloudellisesti laitoksen muista toiminnoista sen jälkeen, kun laitos ei enää kykene jatkamaan toimintaansa;
 - d) arvio suunnitelman jokaisen olennaisen osan toteuttamiseksi tarvittavasta ajasta;
 - e) yksityiskohtainen kuvaus 10 artiklan mukaisesti tehdystä purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnista;
 - f) kuvaus 10 artiklan 7 kohdan nojalla edellytettävistä toimenpiteistä, joilla puututaan 10 artiklan mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella todettuihin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteisiin tai poistetaan ne;
 - g) kuvaus prosesseista, joilla määritetään laitoksen kriittisten toimintojen, ydinliiketoiminta-alueiden ja varojen arvo ja markkinoitavuus;
 - h) yksityiskohtainen kuvaus järjestelyistä, joilla varmistetaan, että direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan nojalla edellytetyt tiedot ovat ajan tasalla ja aina kriisintarkkaisu-viranomaisten käytettävissä;
 - i) selvitys siitä, miten kriisintarkkaisu-vaihtoehdot voitaisiin rahoittaa olettamatta mitään seuraavista:
 - i) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi 67 artiklan mukaisesti perustetun kriisintarkkaisu-rahaston käyttämistä;
 - ii) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua; tai
 - iii) keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua, joka annetaan epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua;
 - j) yksityiskohtainen kuvaus erilaisista kriisintarkkaisu-strategioista, joita voitaisiin soveltaa erilaisten skenaarioiden ja soveltuvien aikataulujen mukaisesti;
 - k) kuvaus keskeisistä keskinäisistä riippuvaisuuksista;
 - l) kuvaus vaihtoehdoista maksu- ja selvityspalvelujen ja muiden infrastruktuurien käytön jatkuvuuden ylläpitämiseksi sekä arvio asiakkaiden positioiden siirrettävyydestä;
 - m) selvitys suunnitelman vaikutuksista laitoksen työntekijöihin, mukaan lukien arvio tähän liittyvistä kustannuksista, sekä kuvaus suunnitelluista menettelyistä henkilökunnan kuulemiseksi kriisintarkkaisu-prosessin aikana, ottaen tarvittaessa huomioon työmarkkinaosapuolten kanssa käytävää vuoropuhelua koskevat kansalliset järjestelmät;
 - n) tiedotusvälineille ja yleisölle tiedottamista koskeva suunnitelma;
 - o) 12 artiklan mukainen omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskeva vähimmäisvaatimus ja tarvittaessa määräaika kyseisen tason saavuttamiselle;
 - p) tarvittaessa 12 artiklan mukainen omia varoja ja sopimusperusteisesti alaskirjattavia velkakirjoja koskeva vähimmäisvaatimus ja tarvittaessa määräaika kyseisen tason saavuttamiselle;
 - q) kuvaus toiminnoista ja järjestelmistä, jotka ovat olennaisia laitoksen operatiivisten prosessien jatkuvan ylläpidon kannalta;
 - r) soveltuvien osin kaikki laitoksen esittämät näkemykset kriisintarkkaisu-suunnitelmasta.

10. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelman on sisällettävä suunnitelma koko unionissa emoyrityksenä toimivan, osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen johtaman konsernin kriisinratkaisua varten joko unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tasolla tapahtuvan kriisinratkaisun tai tytäryritysten paloittelun ja kriisinratkaisun avulla. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on eriteltävä toimenpiteet seuraavien yhteisöjen kriisinratkaisua varten:

- a) unionissa emoyrityksenä toimiva yritys;
- b) konserniin kuuluvat tytäryritykset, jotka ovat sijoittautuneet unioniin;
- c) 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetut yhteisöt; ja
- d) jäljempänä olevan 33 artiklan mukaisesti konserniin kuuluvat tytäryritykset, jotka ovat sijoittautuneet unionin ulkopuolelle.

11. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on

- a) esitettävä konserniyhteisöjen osalta toteutettavat kriisinratkaisutoimet käyttäen 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin ja tytäryrityksinä toimiviin laitoksiin kohdistuvia kriisinratkaisutoimia sekä tytäryrityksinä toimiviin laitoksiin kohdistuvia koordinoituja kriisinratkaisutoimia 6 kohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa;
- b) tarkasteltava, missä määrin kriisinratkaisuvälineitä voitaisiin soveltaa ja kriisinratkaisuvälineitä käyttää unioniin sijoittautuneisiin konserniyhteisöihin koordinoitusti, mukaan lukien toimenpiteet, joiden avulla voidaan edesauttaa sitä, että kolmas osapuoli ostaisi konsernin kokonaisuudessaan taikka sen erillisiä liiketoiminta-alueita tai konsernin eri yhteisöjen tuottamia toimintoja taikka yksittäisiä konserniyhteisöjä, sekä eriteltävä koordinoitun kriisinratkaisun mahdolliset esteet;
- c) esitettävä yksityiskohtainen kuvaus 10 artiklan mukaisesti tehdystä purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnista;
- d) esitettävä asianmukaiset yhteistyö- ja koordinoitujärjestelyt kolmansien maiden asianomaisten viranomaisten kanssa ja niiden vaikutukset unionissa tapahtuvaan kriisinratkaisuun, siltä osin kuin konserniin sisältyy näihin kolmansiin maihin perustettuja yhteisöjä;
- e) esitettävä kriisinratkaisun edellytysten täyttyessä konsernin kriisinratkaisun edistämistä helpottavat toimet, mukaan lukien yksittäisten toimintojen tai liiketoiminta-alueiden oikeudellinen ja taloudellinen erottaminen;
- f) esitettävä konsernin kriisinratkaisutoimien rahoitusmahdollisuudet sekä niitä tilanteita varten, joissa olisi tarpeen turvautua kriisinratkaisurahaston ja direktiivin 2014/59/EU 100 artiklan mukaisesti perustettujen osallistumattomien jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelyjen käyttöön, periaatteet rahoitusvastuun jakamiseksi osallistuvissa ja osallistumattomissa jäsenvaltioissa olevien rahoituslähteiden kesken. Suunnitelmassa ei saa olettaa mitään seuraavista:
 - i) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi tämän asetuksen 67 artiklan mukaisesti perustetun kriisinratkaisurahaston ja direktiivin 2014/59/EU 100 artiklan mukaisesti perustettujen osallistumattomien jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelyjen käyttämistä;
 - ii) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua; tai
 - iii) keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua, joka annetaan epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa.

Kyseiset periaatteet on vahvistettava tasapuolisin ja tasapainoisin perustein, ja niissä on erityisesti otettava huomioon direktiivin 2014/59/EU 107 artiklan 5 kohta ja vaikutus rahoitusvakauteen kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmalla ei saa olla kohtuuttomia vaikutuksia mihinkään jäsenvaltioon.

12. Kriisinratkaisuneuvosto määrittää päivämäärän, johon mennessä ensimmäiset kriisinratkaisusuunnitelmat on laadittava. Kriisinratkaisusuunnitelmat ja konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat on tarkistettava ja tarvittaessa saatettava ajan tasalle ainakin vuosittain ja jokaisen sellaisen yhteisön tai konsernin kriisinratkaisusuunnitelman kyseessä ollessa konsernin, kaikki konserniyhteisöt mukaan lukien, oikeudelliseen tai organisatoriseen rakenteeseen, liiketoimintaan tai rahoitusasemaan kohdistuneen sellaisen olennaisen muutoksen jälkeen, joka voisi vaikuttaa olennaisesti suunnitelman tehokkuuteen tai muuten vaatisi kriisinratkaisusuunnitelman tarkistamista.

Kriisinratkaisusuunnitelmien tarkistamiseksi tai ajan tasalle saattamiseksi ensimmäisen alakohdan mukaisesti laitokset, EKP tai kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat kriisinratkaisuneuvostolle viipymättä kaikista muutoksista, joiden vuoksi kriisinratkaisusuunnitelmaa on tarkistettava tai se on saatettava ajan tasalle.

13. Kriisintarkkaisuineuvosto toimittaa kriisintarkkaisuineunnitelmat ja kaikki niihin tehdyt muutokset EKP:lle tai asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.

9 artikla

Kansallisten kriisintarkkaisuineuvomaisten laatimat kriisintarkkaisuineunnitelmat

1. Kansallisten kriisintarkkaisuineuvomaisten on laadittava ja hyväksyttävä kriisintarkkaisuineunnitelmat muita kuin 7 artiklan 2 kohdassa, 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja konserneja varten 8 artiklan 5–13 kohdan mukaisesti.

2. Kansallisten kriisintarkkaisuineuvomaisten on valmisteltava kriisintarkkaisuineunnitelmat kuultuaan asianomaisia kansallisia toimivaltaisia viranomaisia sekä, siltä osin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden osalta tarkoituksenmukaista, sellaisten osallistuvien ja osallistumattomien jäsenvaltioiden kansallisia kriisintarkkaisuineuvomaisia, joissa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä

10 artikla

Purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi

1. Laatiessaan ja saattaessaan ajan tasalle 8 artiklan mukaisia kriisintarkkaisuineunnitelmia kriisintarkkaisuineuvosto suorittaa kuultuaan toimivaltaisia viranomaisia mukaan lukien EKP:tä sekä, siltä osin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden osalta tarkoituksenmukaista, sellaisten osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisintarkkaisuineuvomaisia, joissa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, arvioinnin siitä, missä määrin laitokset ja konsernit ovat purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoisia, olettamatta mitään seuraavista:

- a) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi 67 artiklan mukaisesti perustetun kriisintarkkaisuineuvoston käyttämistä;
- b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua; tai
- c) keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua, joka annetaan epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin.

2. EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen toimittaa elvytysineunnitelman tai konsernin elvytysineunnitelman kriisintarkkaisuineuvostolle. Kriisintarkkaisuineuvosto tarkastelee elvytysineunnitelmaa havaitakseen elvytysineunnitelmassa toimia, jotka saattaisivat vaikuttaa kielteisesti laitoksen tai konsernin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin, ja esittää EKP:lle tai kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle asiaa koskevia suosituksia.

3. Kriisintarkkaisuineunnitelmaa laatiessaan kriisintarkkaisuineuvosto arvioi, missä määrin kyseessä oleva yhteisö on tämän asetuksen mukaisesti purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoinen. Yhteisö katsotaan purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoiseksi, jos kriisintarkkaisuineuvosto pystyy uskottavasti joko likvidoimaan yhteisön tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan yhteisön kriisintarkkaisuineuvon soveltaen siihen kriisintarkkaisuineuvon välineitä ja käyttäen kriisintarkkaisuineuvon välineitä välttämällä mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta merkittäviä haitallisia seurauksia sen jäsenvaltion, jossa yhteisö sijaitsee, tai muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmille, olipa kyse laajemmasta rahoitusalan epävakaudesta tai koko järjestelmän laajuisista tapahtumista, ja pyrkien varmistamaan yhteisön kriittisten toimintojen jatkuvuuden.

Kriisintarkkaisuineuvosto ilmoittaa EPV:lle hyvissä ajoin, jos laitosta ei katsota purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoiseksi.

4. Konserni katsotaan purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoiseksi, jos kriisintarkkaisuineuvosto pystyy uskottavasti joko likvidoimaan konserniyhteisöt tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan konserniyhteisöjen kriisintarkkaisuineuvon soveltaen niiden osalta kriisintarkkaisuineuvon välineitä ja käyttäen kriisintarkkaisuineuvon välineitä välttämällä mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta merkittäviä haitallisia seurauksia niiden jäsenvaltioiden, joihin konserniyhteisöt ovat sijoittautuneet, muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmille, olipa kyse laajemmasta rahoitusalan epävakaudesta tai koko järjestelmän laajuisista tapahtumista, ja pyrkien varmistamaan konserniyhteisöjen kriittisten toimintojen jatkuvuuden, jos ne ovat helposti erotettavissa hyvissä ajoin tai muilla keinoin.

Kriisintarkkaisuineuvosto ilmoittaa EPV:lle hyvissä ajoin, jos konsernia ei katsota purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoiseksi.

5. Edellä olevia 3, 4 ja 10 kohtaa sovellettaessa rahoitusjärjestelmälle aiheutuvilla merkittävillä haitallisilla seurauksilla tai rahoitusvakauteen kohdistuvalla uhalla tarkoitetaan tilannetta, jossa rahoitusjärjestelmä tosiasiallisesti tai mahdollisesti altistuu häiriölle, joka saattaa johtaa rahoitusvaikeuksiin, jotka ovat omiaan vaarantamaan sisämarkkinoiden taikka yhden tai useamman jäsenvaltion talouden tai rahoitusjärjestelmän moitteettoman toiminnan, tehokkuuden ja eheyden. Määrittäessään merkittäviä haitallisia seurauksia kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean varoitukset ja suositukset sekä EPV:n laatimat perusteet järjestelmäriskin määrittämiseksi ja mittaamiseksi.

6. Tässä artiklassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä kriisinratkaisuneuvosto arvioi direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevassa C jaksossa eritellyt seikat.

7. Jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaisia viranomaisia mukaan lukien EKP:tä kuultuaan toteaa 3 tai 4 kohdan mukaisesti tehdyn yhteisön tai konsernin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnin perusteella, että yhteisön tai konsernin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksille on olennaisia esteitä, kriisinratkaisuneuvosto valmistelee yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa laitokselle tai emoyritykselle osoitetun selvityksen, jossa selvitetään kriisinratkaisuvälineiden tehokkaan soveltamisen ja kriisinratkaisuvälineiden käytön olennaiset esteet. Selvityksessä on tarkasteltava vaikutuksia laitoksen liiketoimintamalliin ja suositeltava oikeasuhteisia ja kohdennettuja toimenpiteitä, jotka kriisinratkaisuneuvoston mukaan ovat välttämättömiä tai asianmukaisia näiden esteiden poistamiseksi 10 kohdan mukaisesti.

8. Selvitys annetaan myös tiedoksi toimivaltaisille viranomaisille ja niiden osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille, joissa sijaitsee konserniin kuulumattomien laitosten merkittäviä sivuliikkeitä. Selvityksessä on perusteltava kyseisen arvioinnin tai toteamuksen syyt ja ilmoitettava, millä tavoin kyseinen arviointi tai toteamus täyttää 6 artiklassa säädetyn oikeasuhteisen soveltamisen vaatimuksen.

9. Yhteisön tai emoyrityksen on neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona se vastaanottaa selvityksen, ehdotettava kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisia toimenpiteitä, joilla puututaan selvityksessä eriteltyihin olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa yhteisön tai emoyrityksen mahdollisesti ehdottamat toimenpiteet toimivaltaisille viranomaisille, EPV:lle ja, jos kyse on sellaisten konserniin kuulumattomien laitosten merkittävistä sivuliikkeistä, jotka sijaitsevat osallistumattomissa jäsenvaltioissa, kyseisten jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille.

10. Kriisinratkaisuneuvosto arvioi toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan, voidaanko 9 kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä tehokkaasti puuttua kyseisiin olennaisiin esteisiin tai poistaa ne. Jos yhteisön tai emoyrityksen ehdottamat toimenpiteet eivät tehokkaasti pienennä tai poista purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteitä, kriisinratkaisuneuvosto tekee toimivaltaisia viranomaisia ja tarvittaessa nimettyä makrovakauserävalvonnasta vastaavaa viranomaista kuultuaan päätöksen, jossa ilmoitetaan, että ehdotetut toimenpiteet eivät tehokkaasti pienennä tai poista purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteitä, ja jossa ohjeistetaan kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia vaatimaan laitosta, emoyritystä tai kyseisen konsernin tytäryritystä toteuttamaan 11 kohdassa mainittuja toimenpiteitä.

Kriisinratkaisuneuvosto osoittaa vaihtoehtoisia toimenpiteitä esittäessään, että laitoksen ehdottamalla toimenpiteillä ei kyettäisi poistamaan purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteitä ja että ehdotetut vaihtoehtoiset toimenpiteet ovat oikeasuhteisia esteiden poistamiseksi. Kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon kyseisten purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteiden rahoitusvakaudelle muodostaman uhan ja toimenpiteiden vaikutukset laitoksen liiketoimintaan, sen vakauteen ja sen kykyyn edistää taloutta, rahoituspalvelujen sisämarkkinoihin sekä vaikutukset rahoitusvakauteen muissa jäsenvaltioissa ja koko unionissa.

Kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon myös tarpeen välttää sellaiset kyseiseen laitokseen tai konserniin kohdistuvat vaikutukset, jotka olisivat suurempia kuin on välttämätöntä purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteen poistamiseksi tai jotka olisivat suhteettomia.

11. Edellä olevan 10 kohdan soveltamiseksi kriisinratkaisuneuvosto ohjeistaa tarvittaessa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia toteuttamaan mitkä tahansa seuraavista toimenpiteistä, joiden puitteissa ne voivat

- a) vaatia yhteisöä tarkistamaan konsernin sisäisiä rahoitusjärjestelyjä tai arvioimaan niiden puuttumisen tai laatimaan palvelusopimuksia (joko konsernin sisällä tai kolmansien osapuolten kanssa), jotka kattavat kriittisten toimintojen tarjoamisen;
- b) vaatia yhteisöä rajoittamaan yksittäisten riskien tai kokonaisriskin enimmäismäärää;

- c) vaatia kriisinratkaisun kannalta merkityksellisiä erityisiä tai yleisiä lisätietoja;
- d) vaatia yhteisöä luopumaan tietyistä varoista;
- e) vaatia yhteisöä rajoittamaan tai lopettamaan yksittäisiä nykyisiä tai ehdotettuja toimintoja;
- f) rajoittaa tai estää uusien tai olemassa olevien liiketoiminta-alueiden kehittäminen tai uusien tai olemassa olevien tuotteiden myyminen;
- g) vaatia muutoksia yhteisön tai minkä tahansa suoraan tai välillisesti sen määräysvallassa olevan konserniyhteisön oikeudellisiin tai toiminnallisiin rakenteisiin tarkoituksena vähentää monitahoisuutta sen varmistamiseksi, että kriittiset toiminnot voidaan oikeudellisesti ja toiminnallisesti erottaa muista toiminnoista kriisinratkaisuvälineitä soveltaen;
- h) velvoittaa yhteisö perustamaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö;
- i) velvoittaa yhteisö laskemaan liikkeeseen alentamiskelpoisia velkoja 12 artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi;
- j) velvoittaa yhteisö muita toteuttamaan muita toimenpiteitä täyttääkseen 12 artiklassa tarkoitetut vaatimukset, muun muassa pyrkimällä erityisesti neuvottelemaan uudelleen liikkeeseen laskemiensa alentamiskelpoisten velkojen, ensisijaisen lisäpääoman instrumenttien tai toissijaisen pääoman instrumenttien ehdot sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuneuvoston mahdollinen päätös alaskirjata asianomainen velka tai instrumentti tai muuntaa sitä voitaisiin panna täytäntöön sen lainkäyttöalueen lainsäädännön mukaisesti, jota kyseiseen velkaan tai instrumenttiin sovelletaan.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on tarvittaessa toteutettava suoraan ensimmäisen ala kohdan a–j alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet.

12. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava kriisinratkaisuneuvoston ohjeet täytäntöön 29 artiklan mukaisesti.

13. Edellä olevien 10 ja 11 kohdan nojalla tehtävän päätöksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) siinä on perusteltava kyseisen arvioinnin tai toteamuksen syyt;
- b) siinä on ilmoitettava, millä tavoin kyseinen arviointi tai toteamus täyttää 10 kohdassa säädetyn oikeasuhteisen soveltamisen vaatimuksen.

11 artikla

Yksinkertaistetut velvoitteet tiettyjä laitoksia varten

1. Kriisinratkaisuneuvosto voi omasta aloitteestaan kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta soveltaa yksinkertaistettuja velvoitteita 8 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaan tai myöntää vapautuksen näiden suunnitelmien laadinnasta tämän artiklan 3–9 kohdan mukaisesti.

2. Kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset voivat ehdottaa kriisinratkaisuneuvostolle yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltamista laitoksiin tai konserneihin 3 ja 4 kohdan nojalla tai vapautusta kriisinratkaisusuunnitelmien laadinnasta 7 kohdan nojalla. Ehdotus on perusteltava, ja sen tueksi on esitettävä kaikki merkityksellinen asiakirja-aineisto.

3. Saadessaan tämän artiklan 2 kohdan mukaisen ehdotuksen yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltamisesta tai toimiessaan omasta aloitteestaan kriisinratkaisuneuvosto arvioi kyseisen laitoksen tai kyseisen konsernin ja soveltaa yksinkertaistettuja velvoitteita, jos laitoksen tai konsernin kykenemättömyydestä jatkaa toimintaansa ei todennäköisesti aiheudu 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla merkittäviä haitallisia seurauksia rahoitusjärjestelmälle tai rahoitusvakauteen kohdistuvaa uhkaa.

Tätä varten kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon seuraavat seikat:

- a) laitoksen tai konsernin liiketoiminnan luonne, osakkeenomistusrakenne, oikeudellinen muoto, riskiprofiili, koko, oikeudellinen asema, sidokset muihin laitoksiin tai yleensä rahoitusjärjestelmään sekä laitoksen tai konsernin toiminnan laajuus ja monitahoisuus;
- b) sen kuuluminen laitosten suojajärjestelmään tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun muuhun osuustoiminnalliseen keskinäiseen yhteisvastuujärjestelmään;

- c) mahdollinen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määrättyjen sijoituspalvelujen tai -toiminnan harjoittaminen; ja
- d) se, olisiko sen kykenemättömyydellä jatkaa toimintaansa sekä sitä seuraavalla, tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisella likvidaatiolla todennäköisesti merkittäviä kielteisiä vaikutuksia rahoitusmarkkinoihin, muihin laitoksiin, rahoitusolosuhteisiin tai koko talouteen.

Kriisinratkaisuneuvosto suorittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin kuultuaan tarvittaessa makrovakaushallinnasta vastaavaa kansallista viranomaista ja tarvittaessa Euroopan järjestelmäriskikomiteaa.

4. Soveltaessaan yksinkertaistettuja velvoitteita kriisinratkaisuneuvosto määrittää seuraavat seikat:

- a) 8 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö ja yksityiskohdat;
- b) päivä, jolloin ensimmäisten kriisinratkaisusuunnitelmien on viimeistään oltava laadittuina, sekä se, kuinka usein kriisinratkaisusuunnitelmat saatetaan ajan tasalle, mikä voi tapahtua harvemmin kuin mitä 8 artiklan 12 kohdassa säädetään;
- c) laitoksilta tämän asetuksen 8 artiklan 9 kohdan ja direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevan B jakson mukaisesti edellytettävien tietojen sisältö ja yksityiskohdat;
- d) tämän asetuksen 10 artiklassa ja direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevassa C jaksossa tarkoitetun purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnin tarkkuus.

5. Yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltaminen ei yksinään vaikuta kriisinratkaisuneuvoston valtuuksiin toteuttaa kriisinratkaisutoimia.

6. Yksinkertaistettuja velvoitteita sovellettaessa kriisinratkaisuneuvosto voi milloin tahansa määrätä täysimääräisiä yksinkertaistamattomia velvoitteita, jos yksinkertaistettuihin velvoitteisiin oikeuttaneita olosuhteita ei enää ole olemassa.

7. Saadessaan tämän artiklan 2 kohdan mukaisen ehdotuksen kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaa koskevasta vapautuksesta tai toimiessaan omasta aloitteestaan kriisinratkaisuneuvosto myöntää tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vapautuksen kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaa koskevan velvoitteen soveltamisesta keskusyhteisöön kuuluville laitoksille, jotka ovat kansallisessa oikeudessa kokonaan tai osittain vapautettu vakavaraisuusvaatimuksista asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 9 ja 31 artiklan soveltamista.

Kun vapautus myönnetään ensimmäisen alakohdan mukaisesti, kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaa koskevaa velvoitetta sovelletaan konsolidoinnin perusteella keskusyhteisöön ja siihen asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklassa tarkoitettulla tavalla liittyneisiin laitoksiin. Tätä varten kaikkiin tässä luvussa oleviin konserneja koskeviin viittauksiin on luettava mukaan keskusyhteisö ja siihen asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklassa tarkoitettulla tavalla liittyneet laitokset ja niiden tytäryritykset, ja kaikkiin direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan nojalla konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvia emoyrityksiä tai laitoksia koskeviin viittauksiin on luettava mukaan keskusyhteisö.

8. Laitoksiin, joita EKP valvoo suoraan asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai jotka muodostavat merkittävän osan jonkin osallistuvan jäsenvaltion rahoitusjärjestelmästä, sovelletaan erillisiä kriisinratkaisusuunnitelmia.

Tätä kohtaa sovellettaessa laitoksen toiminnan on katsottava muodostavan merkittävän osan kyseisen osallistuvan jäsenvaltion rahoitusjärjestelmästä, jos:

- a) sen varojen kokonaisarvo on yli 30 000 000 000 euroa; tai
- b) sen kokonaisvarojen osuus sijoittautumisjäsenvaltion bruttokansantuotteesta on yli 20 prosenttia, paitsi jos sen varojen kokonaisarvo on alle 5 000 000 000 euroa.

9. Jos yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltamista tai vapautuksen myöntämistä 2 kohdan mukaisesti ehdottanut kansallinen kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltamista tai vapautuksen myöntämistä koskeva päätös on peruttava, sen on tehtävä tästä ehdotus kriisinratkaisuneuvostolle. Tuolloin kriisinratkaisuneuvosto tekee päätöksen ehdotetusta perumisesta ja ottaa tässä yhteydessä kaikilta osin huomioon kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen esittämät perustelut perumiselle 3 kohdassa tai 7 ja 8 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden ja olosuhteiden perusteella.

10. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa EPV:lle siitä, miten se soveltaa tätä artiklaa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

12 artikla

Omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskeva vähimmäisvaatimus

1. Kriisinratkaisuneuvosto määrittää toimivaltaisia viranomaisia mukaan lukien EKP:tä kuultuaan 4 kohdassa tarkoitettun, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien alaisia omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen, joka 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien sekä soveltuvin osin 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien on jatkuvasti täytettävä, kun kyseisten kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät.

2. Laatiessaan 9 artiklan mukaisia kriisinratkaisusuunnitelmia kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan määritettävä 4 kohdassa tarkoitettu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien alaisia omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskeva vähimmäisvaatimus, joka 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on jatkuvasti täytettävä. Tällöin sovelletaan 31 artiklassa säädettyä menettelyä.

3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan tehokas ja johdonmukainen soveltaminen, kriisinratkaisuneuvosto antaa ohjeita ja osoittaa ohjeistusta kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille tietyistä yhteisöistä tai konserneista.

4. Omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskeva vähimmäisvaatimus lasketaan omien varojen ja alentamiskelpoisten velkojen määränä, joka ilmaistaan prosenttiosuutena laitoksen velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa johdannaissopimuksista aiheutuneet velat luetaan mukaan velkojen kokonaismäärään siten, että vastapuolen nettoutusoikeudet tunnustetaan täysimääräisesti.

5. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvosto vapauttaa omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen täyttämistä jatkuvasti koskevasta velvoitteesta katetuilla joukkovelkakirjalainoilla rahoitetut kiinnitysluottolaitokset, jotka kansallisen oikeuden mukaisesti eivät saa ottaa vastaan talletuksia, koska

- a) nämä laitokset puretaan niitä varten säädettyjä kansallisia maksukyvyttömyysmenettelyjä tai muuntayppisiä direktiivin 2014/59/EU 38, 40 tai 42 artiklan mukaisesti täytäntöön pantavia menettelyjä noudattaen; ja
- b) tällaisin kansallisin maksukyvyttömyysmenettelyin tai muuntayppisin menettelyin pyritään varmistamaan, että näiden laitosten velkojat, mukaan lukien tapauksen mukaan katettujen joukkovelkakirjalainojen haltijat, kantavat tappioita siten, että kriisinratkaisutavoitteet täytetään.

6. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskeva vähimmäisvaatimus ei saa ylittää sitä omien varojen ja alentamiskelpoisten velkojen määrää, joka on riittävä sen varmistamiseksi, että velkakirjojen arvon alaskirjausta sovellettaessa 4 artiklassa tarkoitettun laitoksen tai emoyrityksen sekä kyseisen laitoksen tai emoyrityksen perimmäisen emoyrityksen ja kyseisen perimmäisen emoyrityksen konsolidoituun tilinpäätökseen sisältyvän minkä tahansa laitoksen tai rahoituslaitoksen tappiot voitaisiin kattaa ja edellä mainittujen yhteisöjen ydinpääoman suhde voitaisiin palauttaa tarvittavalle tasolle, jolla ne kykenevät edelleenkin täyttämään toimiluvalla asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten niille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai vastaavan lainsäädännön nojalla, ja jolla markkinoiden luottamus 2 artiklassa tarkoitettuun laitokseen tai emoyritykseen sekä kyseisen laitoksen tai emoyrityksen perimmäiseen emoyritykseen ja kyseisen perimmäisen emoyrityksen konsolidoituun tilinpäätökseen sisältyvään mihin tahansa laitokseen tai rahoituslaitokseen voidaan säilyttää riittävänä.

Jos kriisinratkaisusuunnitelmassa ennakoidaan, että alentamiskelpoisten velkojen tietyt luokat saatetaan rajata 27 artiklan 5 kohdan mukaisen velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle tai että alentamiskelpoisten velkojen tietyt luokat saatetaan siirtää vastaanottajalle täysimääräisesti osittaisella siirrolla, 4 kohdassa tarkoitettu omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskeva vähimmäisvaatimus ei saa ylittää omien varojen ja alentamiskelpoisten velkojen määrää, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, että 2 artiklassa tarkoitettulla laitoksella tai emoyrityksellä on riittävästi muita alentamiskelpoisia velkoja varmistamaan, että 2 artiklassa tarkoitettun laitoksen tai emoyrityksen sekä kyseisen laitoksen tai emoyrityksen perimmäisen emoyrityksen ja kyseisen perimmäisen emoyrityksen konsolidoituun tilinpäätökseen sisältyvän

minkä tahansa laitoksen tai rahoituslaitoksen tappiot voitaisiin kattaa ja edellä mainittujen yhteisöjen ydinpääoman suhde voitaisiin palauttaa tarvittavalle tasolle, jolla ne kykenevät edelleenkin täyttämään toimitilalle asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten niille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai vastaavan lainsäädännön nojalla ja jotta markkinoiden luottamus laitokseen tai emoyritykseen ja kyseisen laitoksen tai emoyrityksen perimmäiseen emoyritykseen sekä kyseisen perimmäisen emoyrityksen konsolidoituun tilinpäätökseen sisältyvään mihin tahansa laitokseen tai rahoituslaitokseen voidaan säilyttää riittävänä.

Edellä 4 kohdassa tarkoitettu omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskeva vähimmäisvaatimus ei saa olla pienempi kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU mukaisten omia varoja ja puskureita koskevien vaatimusten kokonaismäärä.

7. Jotta voidaan tämän artiklan 6 kohdassa säädettyissä rajoissa varmistaa, että 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön kriisintarkaisu voidaan toteuttaa soveltamalla kriisintarkaisuvälineitä, tarvittaessa myös velkakirjojen arvon alaskirjausta, kriisintarkaisutavoitteiden mukaisesti, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määrittäminen on tehtävä seuraavien perusteiden mukaisesti:

- a) 2 artiklassa tarkoitettun laitoksen ja emoyrityksen koko, rahoitusmalli ja riskiprofiili;
- b) se, missä määrin talletussuojajärjestelmästä voitaisiin rahoittaa kriisintarkaisua 79 artiklan mukaisesti;
- c) se, missä määrin 2 artiklassa tarkoitettun laitoksen ja emoyrityksen kykenemättömyydellä jatkaa toimintaansa olisi 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja merkittäviä haitallisia seurauksia rahoitusjärjestelmälle tai missä määrin se uhkaisi rahoitusvakautta, jos häiriöt leviäisivät muihin laitoksiin sen vuoksi, että laitoksella on sidoksia muihin laitoksiin tai muuhun rahoitusjärjestelmään.

8. Määrittämisessä on esitettävä omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskeva vähimmäisvaatimus, jota laitosten on noudatettava yksittäisen laitoksen tasolla ja jota emoyritysten on noudatettava konsolidoidulla tasolla. Osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen, unionissa emoyrityksenä toimivaan yritykseen konsolidoidulla tasolla sovellettavasta omien varojen ja alentamiskelpoisten velkojen kokonaismäärää koskevasta vähimmäisvaatimuksesta päättää kriisintarkaisuneuvosto konsolidointiryhmän valvojaa kuultuaan 7 kohdassa säädettyjä perusteita noudattaen, kuten myös siitä, onko konsernin kolmannessa maassa toimivat tytäryritykset purettava erikseen konsernin kriisintarkaisusuunnitelman mukaisesti.

9. Kriisintarkaisuneuvosto asettaa omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen, jota sovelletaan konserniin kuuluviin yksittäisiin tytäryrityksiin. Nämä omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset asetetaan tytäryrityksen kannalta asianmukaiselle tasolle ottaen huomioon:

- a) 7 kohdassa luetellut perusteet, erityisesti tytäryrityksen koko, liiketoimintamalli ja riskiprofiili, mukaan lukien sen omat varat; ja
- b) konsernille asetettu konsolidoitu vaatimus.

10. Kriisintarkaisuneuvosto voi päättää vapauttaa yksittäisen emoyrityksenä toimivan laitoksen omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamisesta, jos direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 11 kohdan a ja b alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät. Kriisintarkaisuneuvosto voi päättää vapauttaa yksittäisen tytäryrityksen omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamisesta, jos direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 12 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

11. Kriisintarkaisuneuvosto voi omasta aloitteestaan kansallista kriisintarkaisuviranomaista kuultuaan tai kansallisen kriisintarkaisuviranomaisen ehdotuksesta päättää, että 1 kohdassa tarkoitettu omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskeva vähimmäisvaatimus täyttyy osittain konsolidoidulla tai yksittäisen laitoksen tasolla sopimusperusteisesti alaskirjattavien instrumenttien avulla, noudattaen täysimääräisesti 5 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa sekä 7 kohdassa säädettyjä perusteita.

12. Jotta sopimusperusteisesti alaskirjattavaa instrumenttia voidaan pitää 11 kohdan mukaisena, kriisinratkaisuneuvoston on vakuututtava siitä, että

- a) instrumentti sisältää sopimusehdon, jonka mukaan kriisinratkaisuneuvoston päättäessä, että velkakirjojen arvon alaskirjausta sovelletaan kyseiseen laitokseen instrumentti alaskirjataan tai muunnetaan vaadittavassa määrin ennen muiden alentamiskelpoisten velkojen alaskirjaamista tai muuntamista; ja
- b) instrumenttiin sovelletaan etusijajärjestystä koskevaa sitovaa sopimusta, sitoumusta tai säännöstä, jonka mukaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä se on muita alentamiskelpoisia velkoja huonommassa asemassa eikä sitä voida maksaa takaisin, ellei muita tuolloin jäljellä olevia alentamiskelpoisia tuolloin jäljellä olevia velkoja ole suoritettu.

13. Kriisinratkaisuneuvosto suorittaa tämän artiklan 1 kohdassa ja soveltuvin osin tämän artiklan 11 kohdassa tarkoitun määrityksen samanaikaisesti 8 artiklan mukaisten kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen ja ajan tasalle saattamisen kanssa.

14. Kriisinratkaisuneuvosto osoittaa määräyksensä tuloksen kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava kriisinratkaisuneuvoston ohjeet täytäntöön 29 artiklan mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvosto vaatii kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia todentamaan ja varmistamaan, että laitokset ja emoyritykset täyttävät jatkuvasti tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen.

15. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa EKP:lle ja EPV:lle kutakin laitosta ja emoyritystä varten 1 kohdan mukaisesti määrittämästään omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta ja soveltuvin osin 11 kohdassa säädetyistä vaatimuksista.

16. Alentamiskelpoiset velat, mukaan lukien etuoikeudeltaan huonommat velkainstrumentit ja etuoikeudeltaan huonommat lainat, joita ei lueta ensisijaisen lisäpääoman instrumenteiksi eikä toissijaisen pääoman instrumenteiksi, on sisällytettävä 1 kohdassa tarkoitettuun omien varojen ja alentamiskelpoisten velkojen määrään vain, jos ne täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) instrumentti on laskettu liikkeeseen, ja se on kokonaan maksettu;
- b) velka ei ole velkaa laitokselle itselleen eikä sillä ole laitoksen itsensä antamaa vakuutta tai takausta;
- c) laitos ei ole rahoittanut joko suoraan tai välillisesti instrumenttien ostoa;
- d) velan jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;
- e) velka ei ole aiheutunut johdannaissopimuksesta;
- f) velka ei ole aiheutunut talletuksesta, joka hyötyy direktiivin 2014/59/EU 108 artiklan mukaisen maksukyvyttömyyttä koskevan kansallisen etusijajärjestyksen suomasta edusta.

Ensimmäisen alakohdan d alakohdan soveltamiseksi silloin, kun velka antaa omistajalleen oikeuden aikaiseen takaisinmaksuun, velan maturiteetin on oltava ensimmäinen päivä, josta lähtien oikeus on olemassa.

17. Jos velkaa säännellään kolmannen maan lainsäädännöllä, kriisinratkaisuneuvosto voi ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia vaatimaan laitosta osoittamaan, että kriisinratkaisuneuvoston päätös velan alaskirjaamisesta tai muuntamisesta olisi tehokas kyseisen kolmannen maan lainsäädännön nojalla, kun otetaan huomioon velan sopimusehdot, kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamista koskevat kansainväliset sopimukset ja muut asiaankuuluvat seikat. Jos kriisinratkaisuneuvosto ei ole vakuuttunut siitä, että kyseisen kolmannen maan lainsäädännön mukainen päätös olisi tehokas, velkaa ei oteta huomioon omien varojen ja alentamiskelpoisia velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta laskettaessa.

18. Jos komissio antaa direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 18 kohdan nojalla säädösehdotuksen, se antaa tarvittaessa säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta vastaavasti.

2 LUKU

Varhainen puuttuminen

13 artikla

Varhainen puuttuminen

1. EKP ilmoittaa tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle kaikista toimenpiteistä, jotka ne vaativat laitosta tai konsernia toteuttamaan tai jotka ne toteuttavat itse asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan, direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 1 kohdan taikka 28 tai 29 artiklan tai direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan nojalla.

Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle kaikista ensimmäisen alakohdan mukaisesti saamistaan tiedoista.

2. Kriisinratkaisuneuvosto voi siitä päivästä, jona se on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, valmistella kyseisen laitoksen tai konsernin kriisinratkaisua, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin muun lainsäädännön mukaisia EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa EKP valvoo tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on valvottava tiiviisti yhteistyössä kriisinratkaisuneuvoston kanssa laitoksen tai emoyrityksen olosuhteita sekä sitä, miten laitos tai emoyritys noudattaa niitä varhaisen puuttumisen toimenpiteitä, jotka sitä on vaadittu toteuttamaan.

EKP antaa tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on annettava kriisinratkaisuneuvostolle kaikki tarvittavat tiedot kriisinratkaisusuunnitelman ajan tasalle saattamiseksi ja laitoksen mahdollisen kriisinratkaisun valmistelemiseksi sekä laitoksen varojen ja velkojen arvottamiseksi 20 artiklan 1–15 kohdan mukaisesti.

3. Kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet vaatia laitosta tai emoyritystä ottamaan yhteyttä mahdollisiin ostajiin laitoksen kriisinratkaisun valmistelemiseksi noudattaen direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja perusteita ja tämän asetuksen 88 artiklassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia.

Kriisinratkaisuneuvostolla on myös valtuudet vaatia asianomaista kansallista kriisinratkaisuviranomaista laatimaan alustava kriisinratkaisumääräys kyseistä laitosta tai konsernia varten.

Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa EKP:lle, asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ja asianomaisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille tämän kohdan mukaisesti toteuttamistaan toimista.

4. Jos EKP aikoo tai kansalliset toimivaltaiset viranomaiset aikovat määrätä laitokselle tai konsernille lisätoimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan, direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 1 kohdan taikka 28 tai 29 artiklan tai direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan nojalla ennen kuin laitos tai konserni on noudattanut kokonaan ensimmäistä kriisinratkaisuneuvostolle ilmoitettua toimenpidettä, ne ilmoittavat asiasta kriisinratkaisuneuvostolle ennen tällaisten lisätoimenpiteiden määräämistä kyseiselle laitokselle tai konsernille.

5. EKP tai kansallinen toimivaltainen viranomainen, kriisinratkaisuneuvosto ja asianomaiset kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset varmistavat, että 4 kohdassa tarkoitettu lisätoimenpide ja kaikki kriisinratkaisuneuvoston toimet, joiden tavoitteena on valmistella kriisinratkaisua 2 kohdan mukaisesti, ovat yhdenmukaisia.

3 LUKU

Kriisinratkaisu

14 artikla

Kriisinratkaisutavoitteet

1. Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio sekä tarvittaessa kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset ottavat 18 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisumenettelyn mukaisesti toimiessaan oman toimivaltansa puitteissa huomioon kriisinratkaisutavoitteet, valitsevat kriisinratkaisuvälineet ja valitsevat kriisinratkaisuvalluudet, joiden avulla niiden näkemyksen mukaan parhaiten voidaan saavuttaa kunkin tapauksen olosuhteiden kannalta merkitykselliset kriisinratkaisutavoitteet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut kriisinratkaisutavoitteet ovat seuraavat:
- a) varmistaa kriittisten toimintojen jatkuvuus;
 - b) välttää merkittävien haitallisten vaikutusten aiheutuminen rahoitusvakaudelle, erityisesti estämällä häiriöiden leviäminen muun muassa markkinoiden perusrakenteisiin ja ylläpitämällä markkinakuria;
 - c) suojata julkisia varoja huolehtimalla siitä, että turvautuminen poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen on mahdollisimman vähäistä;
 - d) suojata direktiivin 2014/49/EU soveltamisalaan kuuluvia tallettajia ja direktiivin 97/9/EY soveltamisalaan kuuluvia sijoittajia;
 - e) suojata asiakkaiden varoja ja omaisuutta.

Edellä mainittuihin tavoitteisiin pyrkiessään kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto, komissio ja tapauksen mukaan kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset pyrkivät pitämään kriisinratkaisun kustannukset mahdollisimman alhaisina ja välttämään arvon alentumista, paitsi jos se on välttämätöntä kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.

3. Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, kaikki kriisinratkaisutavoitteet ovat yhtä merkittäviä ja niiden välillä on luotava asianmukainen tasapaino kunkin tapauksen luonteen ja olosuhteiden mukaisesti.

15 artikla

Kriisinratkaisua koskevat yleiset periaatteet

1. Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto, komissio ja tarvittaessa kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat 18 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisumenettelyn mukaisesti toimiessaan kaikki asianmukaiset toimenpiteet sen takaamiseksi, että kriisinratkaisutoimi toteutetaan seuraavia periaatteita noudattaen:

- a) tappioista vastaavat ensin kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojat vastaavat tappioista osakkeenomistajien jälkeen noudattaen 17 artiklan mukaista saamistensa etusijajärjestystä, jollei tässä asetuksessa nimenomaisesti toisin säädetä;
- c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylin hallintoelin ja toimiva johto vaihdetaan, lukuun ottamatta tapauksia, joissa katsotaan, että olosuhteista johtuen koko ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon tai niiden osan jatkaminen tehtävässään on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi;
- d) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylin hallintoelin ja toimiva johto antavat kaiken tarvittavan tuen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi;
- e) luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt asetetaan kansallisen oikeuden mukaisesti siviili- ja rikosoikeudelliseen vastuuseen kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kykenemättömyydestä jatkaa toimintaansa;
- f) samaan luokkaan kuuluvia velkoja käsitellään yhdenmukaisella tavalla, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä;
- g) velkojille ei saa aiheutua suurempia tappioita kuin mitä niille olisi aiheutunut, jos 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä 29 artiklassa määriteltyjen suojatoimien mukaisesti;
- h) suojattujen talletusten suoja on täydellinen; ja
- i) kriisinratkaisutoimi toteutetaan tässä asetuksessa määriteltyjen suojatoimien mukaisesti.

2. Jos laitos on konserniyhteisö, kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio toimivat kriisinratkaisuvälineiden soveltamisesta ja kriisinratkaisuvälineiden käytöstä päättäessään siten, että muille konserniyhteisöille ja koko konsernille aiheutuvat vaikutukset sekä haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen unionissa ja sen jäsenvaltioissa ja erityisesti maissa, joissa konserni toimii, jäävät mahdollisimman vähäisiksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 14 artiklan soveltamista.

3. Jos tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettuun yhteisöön sovelletaan liiketoiminnan myyntiä, omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä tai varojen erottelua, kyseisen yhteisön katsotaan neuvoston direktiivin 2001/23/EY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa olevan konkurssimenettelyn tai muun samankaltaisen maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena.

4. Päättyessään kriisinratkaisuvälineiden soveltamisesta ja kriisinratkaisuvälineiden käytöstä kriisinratkaisuneuvosto ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia tapauksen mukaan pitämään työntekijöiden edustajat ajan tasalla ja kuulemaan heitä.

Tämä ei vaikuta työntekijöiden edustusta ylimmissä hallintoelimissä koskevien kansallisten oikeuden tai käytännön säännösten soveltamiseen.

16 artikla

Rahoituslaitosten ja emoyritysten kriisinratkaisu

1. Kriisinratkaisuneuvosto päättää osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen rahoituslaitokseen kohdistuvasta kriisinratkaisutoimesta, kun 18 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät sekä rahoituslaitoksen että konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvan emoyrityksen osalta.

2. Kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun emoyritykseen kohdistuvan kriisinratkaisutoimen, kun 18 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät sekä emoyrityksen että yhden tai useamman tytäryrityksenä toimivan laitoksen osalta tai, jos tytäryritys ei ole sijoittautunut unioniin, kun kolmannen maan viranomainen on todennut, että se täyttää kriisinratkaisun edellytykset kyseisen kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvosto voi huolimatta siitä, ettei emoyritys täytä 18 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, päättää kyseiseen emoyritykseen kohdistuvasta kriisinratkaisutoimesta, kun yksi tai useampi sen tytäryrityksenä toimivista laitoksista täyttää 18 artiklan 1, 4 ja 5 kohdassa säädetyt edellytykset ja niiden varat ja velat ovat sellaiset, että niiden kykenemättömyys jatkaa toimintaansa uhkaksi laitosta tai koko konsernia, ja kun emoyritykseen kohdistuva kriisinratkaisutoimi on tarpeen, jotta tällaisten tytäryrityksenä toimivien laitosten tai koko konsernin kriisinratkaisu voidaan toteuttaa. Jos kansallinen kriisinratkaisuviranomainen ilmoittaa kriisinratkaisuneuvostolle, että jäsenvaltion maksukyvyttömyyslainsäädännössä säädetään konsernien käsittelystä kokonaisuutena, ja emoyritykseen kohdistuva kriisinratkaisutoimi on tarpeen, jotta tällaisten tytäryrityksenä toimivien laitosten tai koko konsernin kriisinratkaisu voidaan toteuttaa, kriisinratkaisuneuvosto voi myös päättää emoyritykseen kohdistuvasta kriisinratkaisutoimesta.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi kriisinratkaisuneuvosto voi arvioidessaan 18 artiklan 1 kohdan edellytysten täyttymistä yhden tai useamman tytäryrityksenä toimivan laitoksen osalta jättää ottamatta huomioon konsernin sisäisiä pääoman tai tappioiden siirtoja yhteisöjen kesken, mukaan lukien alaskirjaus- tai muuntamisvaluuttien käyttö.

17 artikla

Saamisten etusijajärjestys

1. Sovellettaessa velkakirjojen arvon alaskirjausta tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettuun yhteisöön kriisinratkaisuneuvosto tai komissio päättää tai soveltuvin osin kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on päätettävä alaskirjaus- ja muuntamisvaluuttien käytöstä, mukaan lukien mahdollinen tämän asetuksen 27 artiklan 5 kohdan soveltaminen, ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä kyseisiä valuuttoja direktiivin 2014/59/EU 47 ja 48 artiklan mukaisesti ja niiden kansallisessa lainsäädännössä, mukaan lukien mainitun direktiivin 108 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetut säännökset, säädetyt saamisten käänteisen etusijajärjestyksen mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaista velkojen rajaamista velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2001/23/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16).

2. Osallistuvien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja kriisinratkaisuneuvostolle 2 artiklassa tarkoitettuihin yhteisöihin kohdistuvien saamisten etusijajärjestyksestä kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä kunkin vuoden 1 päivänä heinäkuuta tai välittömästi, jos järjestys muuttuu.

Sovellettaessa velkakirjojen arvon alaskirjausta asianomainen talletussuojajärjestelmä vastaa veloista 79 artiklassa säädettyjen ehtojen mukaisesti.

18 artikla

Kriisinratkaisumenettely

1. Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy 6 kohdan mukaisen kriisinratkaisumääräyksen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja konserneja sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja konserneja varten, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät, ainoastaan, kun se arvioi johdon istunnossaan saadesaan neljännen alakohdan mukaisen ilmoituksen tai omasta aloitteestaan, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) yhteisö on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa;
- b) ottaen huomioon ajoitus ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella olettaa, että yhteisön kykenemättömyys jatkaa toimintaansa on estettävissä kohtuullisessa ajassa millään yhteisöön kohdistuvilla vaihtoehtoisilla yksityisen sektorin toimenpiteillä, mukaan lukien laitosten suojajärjestelmien toimenpiteet, tai valvontatoimella, mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet tai kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjaus tai muuntaminen 21 artiklan mukaisesti;
- c) kriisinratkaisutoimi on 5 kohdan mukaisesti yleisen edun kannalta välttämätön.

EKP arvioi ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun edellytyksen täyttymisen kuultuaan kriisinratkaisuneuvostoa. Kriisinratkaisuneuvosto voi johdon istunnossaan tehdä tällaisen arvioinnin ainoastaan sen jälkeen, kun se on ensin ilmoittanut EKP:lle aikomuksestaan, ja ainoastaan, jos EKP ei tee kyseistä arviointia kolmen kalenteripäivän kuluessa tämän tiedon vastaanottamisesta. EKP antaa kriisinratkaisuneuvostolle viipymättä kaikki asiaan liittyvät tiedot, joita kriisinratkaisuneuvosto pyytää arviointiaan varten.

Jos EKP arvioi, että ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yhteisön tai konsernin osalta, se ilmoittaa tämän arvioinnin viipymättä komissiolle ja kriisinratkaisuneuvostolle.

Kriisinratkaisuneuvosto arvioi johdon istunnossaan tai tapauksen mukaan kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset arvioivat ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun edellytyksen täyttymisen tiiviissä yhteistyössä EKP:n kanssa. EKP voi myös ilmoittaa kriisinratkaisuneuvostolle tai asianomaisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, että se katsoo kyseisessä alakohdassa säädetyn edellytyksen täyttyvän.

2. Jos on saatu 1 kohdan mukainen ilmoitus tai jos kriisinratkaisuneuvosto aikoo tehdä arvioinnin 1 kohdan nojalla omasta aloitteestaan 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun yhteisön tai konsernin osalta, kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa arvionsa viipymättä EKP:lle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EKP:n luottolaitoksiin liittyvien valvontatehtävien suorittamista suoraan asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla.

3. Toimenpiteen toteuttaminen asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan, direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 1 kohdan taikka 28 tai 29 artiklan tai direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan nojalla ei ole edellytys kriisinratkaisutoimen toteuttamiselle.

4. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi yhteisön on katsottava olevan kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, jos se on yhdessä tai useammassa seuraavista tilanteista:

- a) yhteisö rikkoo tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella todeta lähitulevaisuudessa rikkovan toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja vaatimuksia siten, että EKP:n olisi perusteltua peruuttaa lupa, muun muassa koska yhteisö on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii tappioita, jotka kuluttavat sen kaikki omat varat tai merkittävän osan niistä;
- b) yhteisön varat ovat tai niiden voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella todeta lähitulevaisuudessa olevan pienemmät kuin sen velat;

- c) yhteisö ei kykene tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella todeta lähitulevaisuudessa olevan kykenevän maksamaan velkojaan tai suorittamaan muita vastuitaan eräpäivään mennessä;
- d) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on tarpeen, lukuun ottamatta kuitenkaan tapauksia, joissa vakavan häiriön korjaamiseksi jäsenvaltion taloudessa ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on jossakin seuraavista muodoista:
 - i) valtion takaus keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille keskuspankkien ehtojen mukaisesti;
 - ii) valtion takaus hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille; tai
 - iii) omien varojen lisäys tai pääomainstrumenttien hankinta sellaiseen hintaan ja sellaisin ehdoin, joista ei aiheudu yhteisölle etua, kun tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetut tilanteet ja 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tilanteet eivät kummatkaan vallitse silloin, kun julkinen tuki myönnetään.

Kussakin ensimmäisen alakohdan d alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa kyseisissä alakohdissa tarkoitetut takaukset tai vastaavat toimenpiteet on rajoitettava vakavaraisiin yhteisöihin ja ne on lopullisesti hyväksyttävä unionin valtiontukikehyksen mukaisesti. Kyseisten toimenpiteiden on oltava luonteeltaan ennalta varautuvia ja väliaikaisia sekä oikeasuhteisia vakavan häiriön seurausten korjaamiseksi, eikä niitä saa käyttää niiden tappioiden kattamiseen, joita yhteisö on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii lähitulevaisuudessa.

Ensimmäisen alakohdan d alakohdan iii alakohdan mukaiset tukitoimenpiteet on rajoitettava lisäyksiin, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan puuttua EKP:n, EPV:n tai kansallisten viranomaisten toteuttamien, kansallisella, unionin tai yhteisen valvontamekanismin tasolla sovellettavien stressitestien, omaisuuserien laadun tarkastelujen tai vastaavien menettelyjen perusteella todettuihin pääomavajeisiin, jotka toimivaltainen viranomainen soveltuvin osin on vahvistanut.

Jos komissio antaa direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdan nojalla säädösehdotuksen, se antaa tarvittaessa säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta vastaavasti.

5. Tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa kriisinratkaisutoimea on pidettävä yleisen edun mukaisena, jos se on tarpeen yhden tai useamman sellaisen 14 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisutavoitteen saavuttamiseksi, jota ei voitaisi saavuttaa samassa laajuudessa tavanomaisten maksukyvyttömyysmenettelyjen mukaisella yhteisön likvidaatiolla, ja jos kriisinratkaisutoimi on oikeassa suhteessa kyseisiin tavoitteisiin.

6. Jos kaikki 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy kriisinratkaisumääräyksen. Kriisinratkaisumääräyksessä on

- a) asetettava yhteisö kriisinratkaisuun;
- b) määritettävä 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen, erityisesti mahdollinen velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle rajaaminen 27 artiklan 5 ja 14 kohdan mukaisesti;
- c) määritettävä kriisinratkaisurahaston 76 artiklan mukainen kriisinratkaisutoimea tukeva käyttö 19 artiklan nojalla tehdyn komission päätöksen mukaisesti.

7. Kriisinratkaisuneuvosto toimittaa kriisinratkaisumääräyksen komissiolle välittömästi sen jälkeen, kun se on hyväksytty.

Komissio joko tukee kriisinratkaisumääräystä 24 tunnin kuluessa siitä, kun kriisinratkaisuneuvosto on toimittanut sen sille, tai vastustaa kriisinratkaisumääräystä sen harkinnanvaraisten näkökohtien osalta tapauksissa, jotka eivät kuulu tämän kohdan kolmannen alakohdan soveltamisalaan.

Komissio voi 12 tunnin kuluessa siitä, kun kriisinratkaisuneuvosto on toimittanut sille kriisinratkaisumääräyksen, ehdottaa neuvostolle, että se

- a) vastustaa kriisinratkaisumääräystä sillä perusteella, että kriisinratkaisuneuvoston hyväksymä kriisinratkaisumääräys ei täytä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua yleistä etua koskevaa perustetta;
- b) hyväksyy kriisinratkaisuneuvoston hyväksymässä kriisinratkaisumääräyksessä vahvistetun kriisinratkaisurahaston määrän olennaisen muutoksen tai vastustaa sitä.

Kolmatta alakohtaa sovellettaessa neuvosto tekee päätöksensä yksinkertaisella enemmistöllä.

Kriisinratkaisumääräys voi tulla voimaan ainoastaan, jos neuvosto tai komissio ei vastusta sitä 24 tunnin kuluessa siitä, kun kriisinratkaisuneuvosto on toimittanut sen.

Neuvosto tai tapauksen mukaan komissio perustelee vastustusta koskevien valtuuksiensa käytön.

Jos neuvosto on 24 tunnin kuluessa siitä, kun kriisinratkaisuneuvosto on toimittanut sille kriisinratkaisumääräyksen, hyväksynyt komission ehdotuksen kriisinratkaisumääräyksen muuttamiseksi kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitettun perusteen nojalla tai jos komissio on vastustanut sitä toisen alakohdan mukaisesti, kriisinratkaisuneuvosto muuttaa kriisinratkaisumääräystä kahdeksan tunnin kuluessa esitettyjen perustelujen mukaisesti.

Kun kriisinratkaisuneuvoston hyväksymän kriisinratkaisumääräyksen mukaan tietyt velat rajataan ulkopuolelle 27 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa tilanteissa ja kun ulkopuolelle rajaaminen edellyttää rahoitusta kriisinratkaisurahastosta tai vaihtoehtoisesta rahoituslähteestä, komissio voi sisämarkkinoiden eheyden turvaamiseksi kieltää ehdotettun ulkopuolelle rajaamisen tai vaatia siihen muutoksia esittämällä riittävät perusteet, jotka liittyvät 27 artiklassa ja komission direktiivin 2014/59/EU 44 artiklan 11 kohdan nojalla hyväksymässä delegoidussa säädöksessä säädettyjen vaatimusten rikkomiseen.

8. Jos neuvosto vastustaa laitoksen asettamista kriisinratkaisuun sillä perusteella, että 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu yleistä etua koskeva peruste ei täyty, kyseinen yhteisö likvidoidaan asianmukaisesti sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

9. Kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että asianomaiset kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat tarvittavat kriisinratkaisutoimet pannakseen kriisinratkaisumääräyksen täytäntöön. Kriisinratkaisumääräys osoitetaan asianomaisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, ja siinä ohjeistetaan kyseisiä viranomaisia, joiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet pannakseen 29 artiklan mukaisesti kriisinratkaisumääräys täytäntöön käyttämällä kriisinratkaisuvaltuuksia. Jos käytössä on valtiontukea tai kriisinratkaisurahaston tukea, kriisinratkaisuneuvosto noudattaa komission kyseisestä tuesta tekemää päätöstä.

10. Komissiolla on valtuudet saada kriisinratkaisuneuvostolta kaikki tiedot, joita se pitää merkityksellisinä tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamisessa. Kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet saada tämä osaston 5 luvun mukaisesti keneltä tahansa henkilöltä tiedot, jotka se tarvitsee kriisinratkaisutoimen valmisteluun ja kriisinratkaisutoimea koskevaan päätöksentekoon, mukaan lukien päivitykset ja täydennykset kriisinratkaisusuunnitelmissa ja konsernin kriisinratkaisusuunnitelmissa esitettyihin tietoihin.

19 artikla

Valtiontuki ja kriisinratkaisurahaston tuki

1. Jos kriisinratkaisutoimeen sisältyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaisen valtiontuen tai tämän artiklan 3 kohdan mukaisen kriisinratkaisurahaston tuen myöntäminen, kriisinratkaisumääräys voidaan hyväksyä tämän asetuksen 18 artiklan 6 kohdan mukaisesti vasta sen jälkeen, kun komissio on antanut myönteisen tai ehdollisen päätöksen siitä, soveltuuko kyseisen tuen käyttö sisämarkkinoille.

Unionin toimielimet toimivat niille tämän asetuksen 18 artiklan nojalla annettuja tehtäviä suorittaessaan direktiivin 2014/59/EU 3 artiklan 3 kohdassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti ja julkistavat asianmukaisesti kaikki tähän liittyvää sisäistä organisaatiotaan koskevat merkitykselliset tiedot.

2. Jos kriisinratkaisuneuvosto katsoo saadessaan tämän asetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisen ilmoituksen tai toimiessaan omasta aloitteestaan, että kriisinratkaisutoimet voivat olla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, se pyytää asianomaista osallistuvaa jäsenvaltiota tai asianomaisia osallistuvia jäsenvaltioita ilmoittamaan suunnitelluista toimenpiteistä viipymättä komissiolle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle tapauksista, joissa se pyytää yhtä tai useampaa jäsenvaltiota tekemään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoituksen.

3. Siltä osin kuin kriisinratkaisuneuvoston ehdottamaan kriisinratkaisutoimeen sisältyy kriisinratkaisurahaston käyttö, kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle kriisinratkaisurahaston ehdotetusta käytöstä. Kriisinratkaisuneuvoston ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta komissio voi tehdä tämän kohdan mukaiset arvionsa.

Komissio käynnistää tämän kohdan mukaisen ilmoituksen perusteella alustavan tutkinnan, jonka aikana komissio voi pyytää kriisinratkaisuneuvostolta lisätietoja. Komissio arvioi, vääristäisikö kriisinratkaisurahaston käyttö tai uhkaisiko se vääristää kilpailua suosimalla edunsaajaa tai mitä tahansa muuta yritystä, jolloin se ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Komissio soveltaa kriisinratkaisurahaston käyttöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklassa vahvistettuja valtiontukisääntöjen soveltamista koskevia perusteita. Kriisinratkaisuneuvosto antaa komissiolle tiedot, joita komissio katsoo tarvitsevänsä kyseisen arvion tekemiseksi.

Jos komissiolla on vakavia epäilyjä kriisinratkaisurahaston käytön soveltuvuudesta sisämarkkinoille tai jos kriisinratkaisuneuvosto ei ole antanut tarvittavia tietoja toisen alakohdan mukaisen komission pyynnön perusteella, komissio aloittaa perusteellisen tutkinnan ja ilmoittaa asiasta kriisinratkaisuneuvostolle. Komissio julkaisee perusteellisen tutkinnan aloittamista koskevan päätöksensä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Kriisinratkaisuneuvosto, mikä tahansa jäsenvaltio taikka mikä tahansa henkilö, yritys tai yhteenliittymä, jonka etuihin kriisinratkaisurahaston käyttö saattaa vaikuttaa, voi esittää komissiolle huomautuksia ilmoituksessa mahdollisesti vahvistettavan määräajan kuluessa. Kriisinratkaisuneuvosto voi esittää huomautuksia jäsenvaltioiden ja asianosaisten kolmansien osapuolten esittämistä huomautuksista komission mahdollisesti vahvistaman määräajan kuluessa. Komissio tekee tutkintajakson päättyessä arvion siitä, soveltuuko kriisinratkaisurahaston käyttö sisämarkkinoille.

Tehdessään arviota ja suorittaessaan tutkintaa tämän kohdan mukaisesti komissio noudattaa kaikkia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 109 artiklan nojalla hyväksytyjä asiaankuuluvia asetuksia sekä asiaankuuluvia tiedonantoja, ohjeita ja toimenpiteitä, jotka komissio hyväksyy valtiontukeen liittyvien, arvioinnin ajankohtana voimassa olevien perussopimusten määräysten soveltamiseksi. Mainittuja toimenpiteitä sovellettaessa viittaukset tuen ilmoittamisesta vastaavaan jäsenvaltioon katsotaan viittauksiksi kriisinratkaisuneuvostoon ja tehdään kaikki muut tarvittavat muutokset.

Komissio hyväksyy kriisinratkaisurahaston käytön soveltuvuutta sisämarkkinoille koskevan päätöksen, joka osoitetaan kriisinratkaisuneuvostolle ja asianomaisten jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille. Kyseisessä päätöksessä voidaan vahvistaa edunsaajaa koskevia ehtoja, sitoumuksia tai velvoitteita.

Päätöksessä voidaan vahvistaa velvoitteita myös kriisinratkaisuneuvostolle, asianomaisten osallistuvan jäsenvaltion tai asianomaisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille tai edunsaajalle, jotta päätöksen noudattamista voidaan seurata. Tähän voi sisältyä vaatimuksia edustajan tai muun riippumattoman henkilön nimittämisestä avustamaan seurannassa. Edustaja tai muu riippumaton henkilö voi suorittaa komission päätöksessä mahdollisesti määrítettäviä toimintoja.

Tämän kohdan nojalla annettu päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Komissio voi antaa kriisinratkaisuneuvostolle osoitetun kielteisen päätöksen, jossa se päättää, että kriisinratkaisurahaston ehdotettu käyttö ei sovellu sisämarkkinoille eikä sitä voida toteuttaa kriisinratkaisuneuvoston ehdottamassa muodossa. Vastaanotettuaan tällaisen päätöksen kriisinratkaisuneuvosto harkitsee uudelleen kriisinratkaisumääräystään ja valmistelee tarkistetun kriisinratkaisumääräyksen.

4. Jos komissiolla on vakavia epäilyjä siitä, noudatetaanko sen 3 kohdan mukaista päätöstä, se suorittaa tarvittavan tutkinnan. Tätä varten komissio voi käyttää sillä 3 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettujen asetusten ja muiden toimenpiteiden perusteella käytettävissä olevia valtuuksia ja se noudattaa mainittuja asetuksia ja toimenpiteitä.

5. Jos komissio suorittamansa tutkinnan perusteella ja annettuaan asianosaisille tiedoksi, että ne voivat esittää huomautuksia, katsoo, että 3 kohdan mukaista päätöstä ei ole noudatettu, se antaa asianomaisten osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle päätöksen, jossa edellytetään, että mainittu viranomainen perii takaisin virheellisesti käytetyt määrät komission vahvistaman määräajan kuluessa. Takaisinperintäpäätöksen nojalla takaisin perittävä kriisinratkaisurahaston tuki sisältää komission vahvistaman asianmukaisen koron, ja se maksetaan kriisinratkaisuneuvostolle.

Kriisinratkaisuneuvosto maksaa kriisinratkaisurahastoon ensimmäisen alakohdan mukaisesti saadut määrät ja ottaa kyseiset määrät huomioon määrittäessään vakausmaksuja 70 ja 71 artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua takaisinperintämenettelyssä on otettava huomioon perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettu oikeus hyvään hallintoon ja edunsaajilla oleva 42 artiklassa vahvistettu oikeus tutustua asiakirjoihin.

6. Kriisinratkaisuneuvosto toimittaa komissiolle vuosikertomuksen, jossa arvioidaan, onko kriisinratkaisurahastoa käytetty tämän artiklan 3 kohdan mukaisen päätöksen mukaisesti, ja jonka laadinnassa kriisinratkaisuneuvosto käyttää 34 artiklan mukaisia valtuuksiaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission tämän artiklan 3 kohdan mukaisessa päätöksessään mahdollisesti vahvistamien ilmoitusvelvoitteiden soveltamista.

7. Millä tahansa jäsenvaltiolla taikka millä tahansa henkilöllä, yrityksellä tai yhteenliittymällä, jonka etuihin kriisinratkaisurahaston käyttö saattaa vaikuttaa, ja erityisesti 2 artiklassa tarkoitetuilla yhteisöillä on oikeus ilmoittaa komissiolle epäillystä kriisinratkaisurahaston virheellisestä, tämän artiklan 3 kohdan mukaisen päätöksen vastaisesta käytöstä.

8. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 93 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä yksityiskohtaisista menettelysäännöistä, jotka koskevat

a) edellä olevan 5 kohdan mukaisen takaisinperintäpäätöksen perusteella sovellettavan koron laskentaa,

b) keinoja, joilla taataan 5 kohdassa tarkoitettu oikeus hyvään hallintoon ja oikeus tutustua asiakirjoihin.

9. Kun komissio katsoo kriisinratkaisuneuvoston suosituksen perusteella tai omasta aloitteestaan, että kriisinratkaisuvälineiden ja -toimien soveltaminen ei täytä perusteita, joiden mukaisesti sen 3 kohdan mukainen alkuperäinen päätös on tehty, se voi tarkastella uudelleen tällaista päätöstä ja hyväksyä asianmukaiset muutokset.

10. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, neuvosto voi jäsenvaltion pyynnöstä yksimielisesti päättää, että kriisinratkaisurahaston käyttöä pidetään sisämarkkinoille soveltuvana, jos tällainen päätös on poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi perusteltu. Jos neuvosto ei kuitenkaan ole esittänyt kantaansa seitsemän päivän kuluessa mainitun pyynnön esittämisestä, komissio tekee päätöksen asiassa.

11. Osallistuvien jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansallisilla kriisinratkaisuviranomaisilla on tarvittavat valtuudet, jotta voidaan varmistaa 3 kohdan mukaisessa komission päätöksessä vahvistettujen edellytysten noudattaminen ja periä 5 kohdan mukaisen komission päätöksen nojalla takaisin virheellisesti käytetyt määrät.

20 artikla

Arvostus kriisinratkaisua varten

1. Ennen kriisinratkaisutoimesta päättämistä tai kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämistä kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen oikeudenmukaisen, varovaisen ja realistisen arvostuksen tekee henkilö, joka on riippumaton viranomaisista, myös kriisinratkaisuneuvostosta ja kansallisesta kriisinratkaisuviranomaisesta, ja asianomaisesta yhteisöstä.

2. Jollei 15 kohdasta muuta johdu, arvostus on katsottava lopulliseksi, jos kaikki 1 ja 4–9 kohdassa säädetty vaatimukset täyttyvät.

3. Jos 1 kohdan mukainen riippumaton arvostus ei ole mahdollinen, kriisinratkaisuneuvosto voi tehdä 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen tilapäisen arvostuksen tämän artiklan 10 kohdan mukaisesti.

4. Arvostuksen tavoitteena on sellaisen 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen arvon arvioiminen, joka täyttää 16 ja 18 artiklassa säädetty kriisinratkaisun edellytykset.

5. Arvostuksen tarkoituksena on oltava se, että

a) se tuottaa tietoa perustellun toteamuksen tekemiseksi siitä, täyttyvätkö kriisinratkaisun edellytykset tai pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisen edellytykset;

b) se tuottaa tietoa, jos kriisinratkaisun edellytykset täyttyvät, perustellun päätöksen tekemiseksi 2 artiklassa tarkoitettua yhteisöä koskevan asianmukaisen kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta;

c) se tuottaa tietoa kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytettäessä perustellun päätöksen tekemiseksi omistusunstrumenttien mitätöimisen tai laimentamisen laajuudesta sekä kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta;

d) se tuottaa tietoa velkakirjojen arvon alaskirjausta käytettäessä perustellun päätöksen tekemiseksi alentamiskelpoisten velkojen alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta;

- e) se tuottaa tietoa omaisuudenhoito-yhtiötä tai varojen erottelua käytettäessä perustellun päätöksen tekemiseksi siirrettävistä varoista, oikeuksista, veloista taikka omistusunstrumenteista sekä perustellun päätöksen tekemiseksi kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle taikka tapauksen mukaan omistusunstrumenttien omistajille maksettavan vastikkeen arvosta;
- f) se tuottaa tietoa liiketoimintaa myydessä perustellun päätöksen tekemiseksi siirrettävistä varoista, oikeuksista, veloista taikka omistusunstrumenteista sekä auttaa kriisinratkaisuneuvostoa saamaan oikean käsityksen siitä, mitkä ovat 24 artiklan 2 kohdan b alakohdassa sovellettaessa käytettävät kaupalliset ehdot;
- g) se kaikissa tapauksissa varmistaa, että mahdolliset tappiot, jotka kohdistuvat 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varoihin, otetaan kokonaisuudessaan huomioon sovellettaessa kriisinratkaisuvälineitä tai käytettäessä kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.

6. Unionin valtiontukikehyksen soveltamista rajoittamatta arvostuksen on soveltuvin osin perustuttava varovaisiin oletuksiin, mukaan lukien maksukyvyttömyysaste ja tappioiden laajuus. Arvostuksessa ei saa olettaa mitään mahdollista 2 artiklassa tarkoitetulle yhteisölle tulevaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea, keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua taikka keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua, joka annetaan epätavallisin vakuuksina, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin siitä ajankohdasta alkaen, jona kriisinratkaisutoimi toteutetaan tai kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytetään. Arvostuksessa on lisäksi otettava huomioon, että jos kriisinratkaisuvälinettä sovelletaan,

- a) kriisinratkaisuneuvosto voi saada korvauksen kaikista asianmukaisesti aiheutuneista kohtuullisista kustannuksista kriisinratkaisun kohteena olevalta laitokselta 22 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
- b) kriisinratkaisurahasto voi periä korkoa tai maksuja kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle myönnettyistä lainoista tai takauksista 76 artiklan mukaisesti.

7. Arvostusta on täydennettävä seuraavilla 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön kirjanpidosta saatavilla tiedoilla:

- a) päivitetty tase ja selvitys 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön rahoitusasemasta;
- b) analyysi ja arvio varojen kirjanpitoarvosta;
- c) luettelo 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön kirjanpidosta ilmenevistä taseeseen kirjatusta ja taseen ulkopuolisista maksamattomista veloista sekä merkinnät vastaavista luotoista ja 17 artiklan mukaisesta saamisten etusijajärjestyksestä.

8. Tämän artiklan 5 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitettujen päätösten perustelemiseksi tämän artiklan 7 kohdan b alakohdassa mainittuja tietoja voidaan tarpeen mukaan täydentää analyysillä ja arviolla 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen markkina-arvosta.

9. Arvostuksessa on ilmoitettava velkojen jaottelu luokkiin niiden saamisten 17 artiklan mukaisen etusijajärjestyksen mukaisesti, ja arvioitava kohtelu, joka kunkin osakkeenomistajien ja velkojen luokan olisi ennakoitu saavan, jos 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö olisi purettu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Mainittu arviointi ei saa vaikuttaa 15 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetun periaatteen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, soveltamiseen.

10. Jos kiireellisten olosuhteiden vuoksi ei ole mahdollista noudattaa 7 ja 9 kohdassa säädettyjä vaatimuksia tai jos sovelletaan 3 kohtaa, on tehtävä tilapäinen arvostus. Tilapäisen arvostuksen on oltava 4 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen ja, siltä osin kuin kulloissakin olosuhteissa on kohtuudella mahdollista, 1, 7 ja 9 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun tilapäiseen arvostukseen on sisällyttävä puskuri lisätappioita varten sekä asianmukaiset perustelut.

11. Arvostus, joka ei ole kaikkien 1 ja 4–9 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen, on katsottava tilapäiseksi, kunnes 1 kohdassa tarkoitettu riippumaton henkilö on tehnyt arvostuksen, jossa on noudatettu täysin kaikkia kyseisissä kohdissa säädettyjä vaatimuksia. Tämä jälkikäteen suoritettava lopullinen arvostus on tehtävä niin pian kuin se on käytännössä mahdollista. Se voidaan tehdä erillään 16, 17 ja 18 kohdassa tarkoitettua arvostuksesta, tai sama riippumaton henkilö voi tehdä kummatkin arvostukset samanaikaisesti siten, että arvostukset kuitenkin ovat toisistaan erilliset.

Jälikäteen suoritettavan lopullisen arvostuksen tarkoituksena on

- a) varmistaa, että mahdolliset tappiot, jotka kohdistuvat 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varoihin, otetaan kokonaisuudessaan huomioon kyseisen yhteisön kirjanpidossa;
- b) tuottaa tietoa perustellun päätöksen tekemiseksi velkojen saamisen palauttamiseksi tai maksetun vastikkeen arvon lisäämiseksi tämän artiklan 12 kohdan mukaisesti.

12. Jos jälikäteen suoritettavassa lopullisessa arvostuksessa 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varojen nettoarvo arvioidaan korkeammaksi kuin tilapäisessä arvostuksessa, kriisinratkaisuneuvosto voi pyytää, että kansallinen kriisinratkaisuviranomainen

- a) käyttää valtuuksiaan lisätä niiden velkojen tai kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien omistajien saamisen arvoa, jotka on alaskirjattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen yhteydessä;
- b) ohjeistaa omaisuudenhoitoyhtiötä tai erillistä varainhoitoyhtiötä suorittamaan uuden vastikemaksun varojen, oikeuksien tai velkojen osalta kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle tai tapauksen mukaan omistusunstrumenttien osalta kyseisten instrumenttien omistajille.

13. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, 10 ja 11 kohdan mukaisesti tehty tilapäinen arvostus on kriisinratkaisuneuvostolle pätevä peruste päättää kriisinratkaisutoimista, myös ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia ottamaan toimintansa jatkamiseen kykenemätön laitos määräysvaltaansa, tai päättää käyttää kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.

14. Kriisinratkaisuneuvosto vahvistaa ja ylläpitää järjestelyjä sen varmistamiseksi, että 27 artiklan mukaisen velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamiseksi tehtävä arviointi ja tämän artiklan 1–15 kohdassa tarkoitettu arvostus perustuvat mahdollisimman ajantasaiseen ja kattavaan tietoon kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoista ja veloista.

15. Arvostus on olennainen osa päätöstä kriisinratkaisuvälineen soveltamisesta tai kriisinratkaisuvaltuuden käytöstä tai päätöstä pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käytöstä. Itse arvostukseen ei voida hakea muutosta erikseen, mutta siihen voidaan hakea muutosta yhdessä kriisinratkaisuneuvoston päätöksen kanssa.

16. Sen arvioimiseksi, olisiko osakkeenomistajia ja velkoja kohdeltu paremmin, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn, kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että 1 kohdassa tarkoitettu riippumaton henkilö tekee arvostuksen mahdollisimman pian kriisinratkaisutoimen tai -toimien toteuttamisen jälkeen. Kyseinen arvostus on tehtävä erillään 1–15 kohdan mukaisesti tehtävästä arvostuksesta.

17. Edellä olevan 16 kohdan mukaisessa arvostuksessa on määritettävä

- a) se, miten osakkeenomistajia ja velkoja tai asiaankuuluvia talletussuojajärjestelmiä olisi kohdeltu, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos, jonka suhteen kriisinratkaisutoimi tai -toimet on toteutettu, olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn kriisinratkaisutoimen toteuttamista koskevan päätöksen tekemisen ajankohtana;
- b) se, miten osakkeenomistajia ja velkoja on tosiasiallisesti kohdeltu kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kriisinratkaisun yhteydessä; ja
- c) se, eroaako tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu kohtelu tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettua kohtelusta.

18. Edellä olevan 16 kohdan mukaisessa arvostuksessa on

- a) oletettava, että kriisinratkaisun kohteena oleva laitos, jonka suhteen kriisinratkaisutoimi tai -toimet on toteutettu, olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn kriisinratkaisutoimen toteuttamista koskevan päätöksen tekemisen ajankohtana;
- b) oletettava, että kriisinratkaisutoimea tai -toimia ei ole toteutettu;
- c) jätettävä huomioimatta kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle mahdollisesti myönnetty poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki.

21 artikla

Pääomainstrumenttien alaskirjaus ja muuntaminen

1. Kriisinratkaisuneuvosto käyttää valtuuksia alaskirjata tai muuntaa kyseeseen tulevia pääomainstrumentteja 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät, ainoastaan silloin, kun se arvioi johdon istunnossaan saatuaan toisen alakohdan mukaisen ilmoituksen tai omasta aloitteestaan, että yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) edellä 16 ja 18 artiklassa säädettyjen kriisinratkaisun edellytysten on todettu täyttyneen ennen kuin mitään kriisinratkaisutoimea on toteutettu;
- b) yhteisö ei ole enää toimintakykyinen, jollei kyseeseen tulevia pääomainstrumentteja alaskirjata tai muunneta omaksi pääomaksi;
- c) jos kyseeseen tulevat pääomainstrumentit on laskenut liikkeeseen tytäryritys ja jos nämä kyseeseen tulevat pääomainstrumentit on hyväksytty omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi yksittäisen tytäryrityksen tasolla ja konsolidoidulla tasolla, konserni ei ole enää toimintakykyinen, jollei kyseisten instrumenttien suhteen käytetä alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia;
- d) jos kyseeseen tulevat pääomainstrumentit on laskenut liikkeeseen emoyritys ja jos nämä kyseeseen tulevat pääomainstrumentit on hyväksytty omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi yksittäisen emoyrityksen tasolla tai konsolidoidulla tasolla, konserni ei ole enää toimintakykyinen, jollei kyseisten instrumenttien suhteen käytetä alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia;
- e) yhteisö tai konserni pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea, lukuun ottamatta 18 artiklan 4 kohdan d alakohdan iii alakohdassa säädettyjä tilanteita.

EKP arvioi ensimmäisen alakohdan a, a a ja a b alakohdassa tarkoitettujen edellytykset kuultuaan kriisinratkaisuneuvostoa. Myös kriisinratkaisuneuvosto voi tehdä tällaisen arvioinnin johdon istunnossaan.

2. Arvioitaessa, onko yhteisö tai konserni toimintakykyinen, kriisinratkaisuneuvosto voi johdon istunnossaan tehdä tällaisen arvion ainoastaan sen jälkeen, kun se on ensin ilmoittanut EKP:lle aikomuksestaan, ja ainoastaan, jos EKP ei tee kyseistä arviota kolmen kalenteripäivän kuluessa tällaisen tiedon vastaanottamisesta. EKP antaa kriisinratkaisuneuvostolle viipymättä kaikki asiaan liittyvät tiedot, joita kriisinratkaisuneuvosto pyytää arviointiaan varten.

3. Tämä artiklan 1 kohdan soveltamiseksi on katsottava, että 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö tai konserni ei ole enää toimintakykyinen, ainoastaan, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) kyseinen yhteisö tai konserni on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa;
- b) kun otetaan huomioon ajoitus ja muut asiaankuuluvat olosuhteet, ei voida kohtuudella olettaa, että yhteisön tai konsernin kykenemättömyys jatkaa toimintaansa on estettävissä kohtuullisessa ajassa millään muulla toimenpiteellä, kuten vaihtoehtoisilla yksityisen sektorin toimenpiteillä tai valvontatoimella (mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet), kuin kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjauksella tai muuntamisella erillisenä toimenpiteenä tai yhdessä kriisinratkaisutoimen kanssa.

4. Tämän artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamiseksi yhteisön on katsottava olevan kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, jos se on yhdessä tai useammassa 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista tilanteista.

5. Edellä olevan 3 kohdan a alakohdan soveltamiseksi konsernin on katsottava olevan kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, jos konserni rikkoo tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella ennakoita lähitulevaisuudessa rikkovan konsolidoituja vakavaraisuusvaatimuksia siten, että EKP:n tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi perusteltua toteuttaa toimia, muun muassa koska konserni on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii tappioita, jotka kuluttavat sen kaikki omat varat tai merkittävän osan niistä.

6. Tytäryrityksen liikkeeseen laskemia kyseeseen tulevia pääomainstrumentteja ei saa alaskirjata suuremmassa määrin eikä muuntaa direktiivin 2014/59/EU 59 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla huomommin ehdoin kuin mitä etusijajärjestyksessä samalla sijalla olevia pääomainstrumentteja on alaskirjattu tai muunnettu emoyrityksen tasolla.

7. Jos yksi tai useampi 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy, kriisinratkaisuneuvosto päättää 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, onko kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytettävä erikseen vai 18 artiklan mukaisen menettelyn mukaisesti yhdessä kriisinratkaisutoimen kanssa.

8. Kun kriisinratkaisuneuvosto toteaa tämän asetuksen 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että yksi tai useampi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy mutta tämän asetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaiset kriisinratkaisun edellytykset eivät täyty, se ohjeistaa viipymättä kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia käyttämään alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia direktiivin 2014/59/EU 59 ja 60 artiklan mukaisesti.

Kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että ennen kuin kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia, 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön tai konsernin varojen ja velkojen arvostus toteutetaan 20 artiklan 1–15 kohdan mukaisesti. Arvostusta käytetään pohjana laskettaessa kyseeseen tuleviin pääomainstrumentteihin tappioiden kattamiseksi sovellettavaa alaskirjausta ja kyseeseen tuleviin pääomainstrumentteihin 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön tai konsernin pääomapohjan vahvistamiseksi sovellettavaa muuntamisen tasoa.

9. Jos yksi tai useampi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy ja myös 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät, sovelletaan 18 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa säädettyä menettelyä.

10. Kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia viipymättä 17 artiklan mukaisen saamisen etusijajärjestyksen mukaisesti sekä niin, että saadaan seuraavat tulokset:

- a) ydinpääoman eriä alennetaan ensin suhteessa tappioihin ja enintään niiden määrää vastaavasti;
- b) ensisijaisen lisäpääoman instrumenttien pääoma alaskirjataan tai muunnetaan ydinpääoman instrumenteiksi tai toteutetaan kumpikin toimenpide siinä määrin kuin on tarpeen 14 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi tai enintään kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien määrää vastaavasti sen mukaan, kumpi on alhaisempi;
- c) toissijaisen pääoman instrumenttien pääoma alaskirjataan tai muunnetaan ydinpääoman instrumenteiksi tai toteutetaan kumpikin toimenpide siinä määrin kuin on tarpeen 14 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi tai enintään kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien määrää vastaavasti sen mukaan, kumpi on alhaisempi.

11. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava kriisinratkaisuneuvoston ohjeet täytäntöön ja alaskirjattava tai muunnettava kyseeseen tulevat pääomainstrumentit 29 artiklan mukaisesti.

22 artikla

Kriisinratkaisuvälineitä koskevat yleiset periaatteet

1. Jos kriisinratkaisuneuvosto päättää soveltaa kriisinratkaisuvälinettä 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun yhteisöön tai konserniin tai 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettuun yhteisöön tai konserniin ja jos kriisinratkaisutoimi johtaisi velkojille lankeaviin tappioihin tai velkojen saamisen muuntamiseen, kriisinratkaisuneuvosto ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia käyttämään kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia 21 artiklan mukaisesti välittömästi ennen kriisinratkaisuvälineen soveltamista tai yhtä aikaa sen kanssa.

2. Edellä 18 kohdan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettut kriisinratkaisuvälineet ovat seuraavat:

- a) liiketoiminnan myynti;
- b) omaisuudenhoitoyhtiön käyttö;
- c) varojen erottelu;
- d) velkakirjojen arvon alaskirjaus.

3. Hyväksyessään 18 artiklan 6 kohdan mukaista kriisinratkaisumääräystä kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon seuraavat tekijät:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat ja velat 20 artiklan mukaisen arvostuksen perusteella;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen likviditeettitilanne;

c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen franchise-arvon markkinoitavuus markkinoiden kilpailuolosuhteiden ja taloudellisten olosuhteiden perusteella;

d) käytettävissä oleva aika.

4. Kriisinratkaisuvälineitä on sovellettava 14 artiklassa vahvistettujen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi 15 artiklassa vahvistettujen kriisinratkaisun periaatteiden mukaisesti. Niitä voidaan soveltaa joko yksittäin tai minä tahansa yhdistelmänä, lukuun ottamatta kuitenkin varojen erottelua, jota voidaan soveltaa ainoastaan toisen kriisinratkaisuvälineen kanssa.

5. Kun tämän artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä käytetään siirtämään ainoastaan osa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoista, oikeuksista tai veloista, jäljelle jäävä 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö, josta varat, oikeudet tai velat on siirretty, on purettava tavanomaisessa maksukyvyyttömyysmenettelyssä.

6. Kriisinratkaisuneuvosto voi saada korvauksen kaikista kohtuullisista kustannuksista, jotka ovat asianmukaisesti aiheutuneet kriisinratkaisuvälineiden tai -valtuuksien käytöstä, yhdellä tai useammalla seuraavista tavoista:

a) vähennyksenä kaikista vastikkeista, joita vastaanottaja on maksanut kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle tai tapauksen mukaan omistusinstrumenttien omistajille;

b) kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta etuoikeutettuna velkojana; tai

c) omaisuudenhoitoyhtiön tai erillisen varainhoitoyhtiön lakkauttamisesta syntyneestä mahdollisesta tuotosta etuoikeutettuna velkojana.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kriisinratkaisurahaston käytön yhteydessä saama mahdollinen tuotto on maksettava kriisinratkaisuneuvostolle.

23 artikla

Kriisinratkaisumääräys

Kriisinratkaisuneuvoston 18 artiklan mukaisesti hyväksymässä kriisinratkaisumääräyksessä vahvistetaan mahdollisten valtiontuesta tai kriisinratkaisurahaston tuesta tehtyjen päätösten mukaisesti kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen sovellettavien kriisinratkaisuvälineiden yksityiskohdat, jotka koskevat ainakin 24 artiklan 2 kohdassa, 25 artiklan 2 kohdassa, 26 artiklan 2 kohdassa ja 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, jotka, kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat osaksi kansallista lainsäädäntöä saatettujen direktiivin 2014/59/EU asiaa koskevien säännösten mukaisesti, ja määritetään kriisinratkaisurahastosta käytettävät määrät sekä tarkoitukset, joihin kriisinratkaisurahastoa käytetään.

Kriisinratkaisumääräyksessä esitetään ne kriisinratkaisutoimet, jotka kriisinratkaisuneuvoston olisi toteutettava unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tai osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden yksittäisten konserniin kuuluvien yhteisöjen suhteen 14 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi ja 15 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisun periaatteiden noudattamiseksi.

Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio ottavat kriisinratkaisumääräystä hyväksyessään huomioon 8 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisusuunnitelman ja konsernin kriisinratkaisusuunnitelman ja noudattavat sitä, paitsi jos kriisinratkaisuneuvosto arvioi kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisinratkaisusuunnitelmassa tarkoitettuja toimia.

Kriisinratkaisuneuvosto voi kriisinratkaisuprosessin aikana tarvittaessa muuttaa kriisinratkaisumääräystä ja saattaa sen ajan tasalle tapauksen olosuhteiden mukaisesti. Muuttamisessa ja ajan tasalle saattamisessa sovelletaan 18 artiklassa säädettyä menettelyä.

Kriisinratkaisumääräyksessä määrätään tarpeen mukaan lisäksi, että kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset voivat tarvittaessa nimittää erityisjohtajan kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen direktiivin 2014/59/EU 35 artiklan nojalla. Kriisinratkaisuneuvosto voi vahvistaa, että kaikille konserniin kuuluville yhteisöille nimitetään sama erityisjohtaja, kun tämä on tarpeen sen ratkaisemiseksi, miten kyseisten yhteisöjen taloudellinen vakaus voidaan palauttaa.

24 artikla

Liiketoiminnan myynti

1. Liiketoiminnan myynti muodostuu kriisinratkaisumääräyksessä seuraavien siirtämisestä ostajalle, joka ei ole omaisuudenhoitoyhtiö:
 - a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemat omistusinstrumentit; tai
 - b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kaikki tai mitkä tahansa varat, oikeudet tai velat.
2. Kriisinratkaisumääräyksessä vahvistetaan liiketoiminnan myynnin osalta seuraavat:
 - a) instrumentit, varat, oikeudet ja velat, jotka kansallinen kriisinratkaisuviranomainen siirtää direktiivin 2014/59/EU 38 artiklan 1 ja 7–11 kohdan mukaisesti;
 - b) kaupalliset ehdot, joissa on otettu huomioon olosuhteet ja kriisinratkaisuprosessissa aiheutuneet kustannukset ja menot ja joiden mukaisesti kansallinen kriisinratkaisuviranomainen suorittaa siirron direktiivin 2014/59/EU 38 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti;
 - c) se, voiko kansallinen kriisinratkaisuviranomainen käyttää siirtovaltuuksia useammin kuin kerran direktiivin 2014/59/EU 38 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti;
 - d) järjestelyt, joilla kansallinen kriisinratkaisuviranomainen markkinoi kyseistä yhteisöä tai kyseisiä instrumentteja, varoja, oikeuksia ja velkoja direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;
 - e) se, heikentävätkö kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen noudattamat markkinointivaatimukset todennäköisesti tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamista.
3. Kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa liiketoiminnan myynnin noudattamatta 2 kohdan e alakohdassa säädettyjä markkinointivaatimuksia, jos se katsoo, että kyseisten vaatimusten noudattaminen todennäköisesti heikentää yhden tai useamman kriisinratkaisutavoitteen saavuttamista, ja erityisesti, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) se katsoo, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kykenemättömyydestä tai todennäköisestä kykenemättömyydestä jatkaa toimintaansa aiheutuu merkittävä uhka rahoitusvakaudelle tai että se pahentaa tätä uhkaa; ja
 - b) se katsoo, että näiden vaatimusten noudattaminen todennäköisesti heikentää liiketoiminnan myynnin tuloksellisuutta pyrittäessä poistamaan mainittu uhka tai saavuttamaan 14 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kriisinratkaisutavoite.

25 artikla

Omaisuudenhoitoyhtiön käyttö

1. Omaisuudenhoitoyhtiön käyttö muodostuu kriisinratkaisumääräyksessä minkä tahansa seuraavista siirtämisestä omaisuudenhoitoyhtiölle:
 - a) kriisinratkaisun kohteena olevan yhden tai useamman laitoksen liikkeeseen laskemat omistusinstrumentit; tai
 - b) kriisinratkaisun kohteena olevan yhden tai useamman laitoksen kaikki tai mitkä tahansa varat, oikeudet tai velat.
2. Kriisinratkaisumääräyksessä vahvistetaan omaisuudenhoitoyhtiön käytön osalta seuraavat:
 - a) instrumentit, varat, oikeudet ja velat, jotka kansallinen kriisinratkaisuviranomainen siirtää omaisuudenhoitoyhtiölle direktiivin 2014/59/EU 40 artiklan 1–12 kohdan mukaisesti;
 - b) järjestelyt, joilla kansallinen kriisinratkaisuviranomainen perustaa omaisuudenhoitoyhtiön, hoitaa sitä ja lakkauttaa sen direktiivin 2014/59/EU 41 artiklan 1, 2, 3 ja 5–9 kohdan mukaisesti;
 - c) järjestelyt, joilla kansallinen kriisinratkaisuviranomainen markkinoi omaisuudenhoitoyhtiötä tai sen varoja tai velkoja direktiivin 2014/59/EU 41 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
3. Kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen omaisuudenhoitoyhtiölle siirtämien velkojen kokonaisarvo ei ylitä kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta siirrettyjen tai muista lähteistä peräisin olevien oikeuksien ja varojen kokonaisarvoa.

26 artikla

Varojen erottelu

1. Varojen erottelu muodostuu kriisinratkaisumääräyksessä kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön varojen, oikeuksien tai velkojen siirtämisestä yhteen tai useampaan erilliseen varainhoitoyhtiöön.
2. Kriisinratkaisumääräyksessä vahvistetaan varojen erottelun osalta seuraavat:
 - a) varat, oikeudet ja velat, jotka kansallinen kriisinratkaisuviranomainen siirtää erilliseen varainhoitoyhtiöön direktiivin 2014/59/EU 42 artiklan 1–5 ja 8–13 kohdan mukaisesti;
 - b) vastike, jota vastaan kansallinen kriisinratkaisuviranomainen siirtää varat, oikeudet ja velat erilliseen varainhoitoyhtiöön, tämän asetuksen 20 artiklassa vahvistettujen periaatteiden ja direktiivin 2014/59/EU 42 artiklan 7 kohdan sekä unionin valtioneuvoston päätöksen mukaisesti.

Ensimmäisen alakohdan b alakohta ei estä asettamasta vastikkeelle nimellistä tai negatiivista arvoa.

27 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjaus

1. Velkakirjojen arvon alaskirjausta voidaan soveltaa mitä tahansa seuraavaa tarkoitusta varten:
 - a) kriisinratkaisun edellytykset täyttävän tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön pääoman vahvistaminen riittävissä määrin, jotta voidaan palauttaa laitoksen tai yhteisön kyky noudattaa toimiluvan ehtoja (siltä osin kuin kyseisiä ehtoja sovelletaan yhteisöön), ja jatkaa toimintoja, joita varten se on saanut toimiluvan direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla, jos kyseinen yhteisö on saanut toimiluvan näiden direktiivien nojalla, ja jotta voidaan säilyttää markkinoiden luottamus laitokseen tai yhteisöön riittävänä;
 - b) saamisten tai velkainstrumenttien pääoman muuntaminen omaksi pääomaksi tai alentaminen silloin, kun ne siirretään
 - i) omaisuudenhoitoyhtiöön sen pääomittamiseksi; tai
 - ii) käytettäessä liiketoiminnan myyntiä tai varojen erottelua.

Kriisinratkaisumääräyksessä vahvistetaan velkakirjojen arvon alaskirjauksen osalta seuraavat:

- a) kokonaismäärä, jolla alentamiskelpoisten velkojen arvoa on vähennettävä tai muunnettava 13 kohdan mukaisesti;
- b) velat, jotka voidaan 5–14 kohdan mukaisesti rajata alaskirjauksen ulkopuolelle;
- c) 16 kohdan mukaisesti toimitettavan liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman tavoitteet ja vähimmäissisältö.

2. Velkakirjojen arvon alaskirjausta voidaan soveltaa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa mainittua tarkoitusta varten vain, jos yhdessä muiden asiaankuuluvien toimenpiteiden kanssa, mukaan lukien 16 artiklassa vaaditun liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman mukaisesti toteutetut toimenpiteet, voidaan asiaankuuluvien kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamisen lisäksi kohtuudella odottaa, että sillä voidaan palauttaa kyseisen yhteisön taloudellinen vakaus ja pitkän aikavälin elinkelpoisuus.

Jos ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, sovelletaan soveltuvin osin mitä tahansa 22 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettua kriisinratkaisuvälinettä ja mainitun kohdan d alakohdassa tarkoitettua velkakirjojen arvon alaskirjausta.

3. Velkakirjojen arvon alaskirjausta tai muuntamista ei sovelleta seuraaviin velkoihin riippumatta siitä, säännelläänkö niitä jäsenvaltion tai kolmannen maan lainsäädännössä:

- a) suojatut talletukset;
- b) vakuudelliset velat, mukaan lukien katetut joukkovelkakirjalainat ja suojaustarkoituksessa käytettyjen rahoitusinstrumenttien muodossa olevat velat, jotka muodostavat vakuuspoolin erottamattoman osan ja jotka ovat kansallisen oikeuden mukaisesti samalla tavalla vakuudellisia kuin katetut joukkovelkakirjalainat;

- c) velat, jotka aiheutuvat siitä, että tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön hallussa on asiakkaan varoja tai asiakkaan rahaa, mukaan lukien direktiivin 2009/65/EY 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen yhteissijoitusyritysten tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyjen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen puolesta hallussa pidetyt varat tai hallussa pidetty raha, edellyttäen, että asiakas on suojattu sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla;
- d) velat, jotka aiheutuvat varainhoitosuhteesta 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön (varainhoitaja) ja toisen henkilön (edunsaaja) välillä, edellyttäen, että edunsaaja on suojattu sovellettavan maksukyvyttömyys- tai siviililainsäädännön nojalla;
- e) velat, joiden alkuperäinen maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajana on laitos, joka ei ole samaan konserniin kuuluva yhteisö;
- f) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajina ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY ⁽²⁾ mukaisesti nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät tai niiden osapuolet ja jotka aiheutuvat tällaiseen järjestelmään osallistumisesta;
- g) velat, joiden edunsaajana on jokin seuraavista:
- i) työntekijä kertyneen palkan, eläke-etuuden tai muun kiinteän palkkion osalta, lukuun ottamatta palkkion muuttuvaa osaa, jota ei säännellä työehtosopimuksella;
 - ii) kaupallinen velkoja, joka tarjoaa 2 artiklassa tarkoitetulle laitokselle tai yhteisölle sen jokapäiväisen toiminnan kannalta keskeisiä tavaroita ja palveluja, mukaan lukien IT-palvelut, yleishyödylliset palvelut sekä tilojen vuokraus, huolto ja ylläpito;
 - iii) vero- ja sosiaaliturvaviranomainen, edellyttäen, että kyseiset velat ovat etuoikeutettuja sovellettavan lainsäädännön nojalla;
 - iv) talletussuojajärjestelmät, jotka muodostuvat direktiivin 2014/49/EU mukaisesti maksettavista kannatusmaksuista.

Ensimmäisen alakohdan g alakohdan i alakohtaa ei sovelleta direktiivin 2013/36/EU 92 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen olennaista riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivien henkilöiden palkkion muuttuvaan osaan.

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisala ei estä käyttämästä näitä valtuuksia tapauksen mukaan vakuudellisen velan tai sellaisen velan, jonka vakuudeksi on annettu pantti tai kiinnitys, siihen osaan, jota vakuutena käytettyjen varojen, pantin tai kiinnityksen tai muun vakuuden arvo ei riitä kattamaan, tai talletuksen siihen osaan, joka ylittää direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa säädetyn talletussuojan tason.

Kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että kaikki tiettyyn katettujen joukkovelkakirjalainojen vakuuspooliin liittyvät vakuudeksi annetut varat säilyvät koskemattomina ja pidetään erillään ja riittävästi rahoitettuna.

Kriisinratkaisuneuvosto ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia rajoittamaan tämän asetuksen 10 artiklan 11 kohdan b alakohdan mukaisesti yhteisöjen ja konsernien purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien varmistamiseksi sitä, missä määrin muut laitokset pitävät hallussaan velkakirjojen arvon alaskirjauksen toteuttamiseksi alentamiskelpoisia velkoja, lukuun ottamatta samaan konserniin kuuluvien yhteisöjen hallussa olevia velkoja, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU asiakasriskejä koskevia sääntöjä.

5. Poikkeuksellisissa tilanteissa, kun käytetään velkakirjojen arvon alaskirjausta, tietyt velat voidaan rajata tai osittain rajata alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle, jos

- a) kyseisen velan osalta velkakirjojen arvon alaskirjausta ei ole mahdollista suorittaa kohtuullisessa ajassa asianomaisen kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen vilpittömistä pyrkimyksistä huolimatta;
- b) ulkopuolelle rajaaminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista kriittisten toimintojen ja ydinliiketoiminta-alueiden jatkuvuuden varmistamiseksi niin, että säilytetään kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kyky jatkaa kriittisiä toimintoja, palveluja ja transaktioita;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

- c) ulkopuolelle rajaaminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista sellaisen laajan häiriöiden leviämisen välttämiseksi erityisesti luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten hallussa olevien suojakelpoisten talletusten osalta, joka häittäisi vakavasti rahoitusmarkkinoiden ja niiden perusrakenteiden toimintaa tavalla, josta voisi aiheutua vakavia häiriöitä jäsenvaltioiden tai unionin taloudelle; tai
- d) velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltaminen näihin velkoihin johtaisi kyseisten velkojen arvon sellaiseen alentumiseen, että siitä muille velkojille koituvat tappiot olisivat suuremmat kuin jos kyseiset velat rajattaisiin velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle.

Jos alentamiskelpoinen velka tai alentamiskelpoisten velkojen luokka rajataan tai osittain rajataan alaskirjauksen ulkopuolelle tämän kohdan nojalla, muihin alentamiskelpoisiin velkoihin sovellettavaa alaskirjaus- tai muuntamistasoa voidaan korottaa kyseisten rajausten huomioon ottamiseksi edellyttäen, että muihin alentamiskelpoisiin velkoihin sovellettava alaskirjaus- ja muuntamistaso on 15 artiklan 1 kohdan g alakohdassa esitetyn periaatteen mukainen.

6. Jos alentamiskelpoista velkaa tai alentamiskelpoisten velkojen luokkaa, joka on rajattu tai osittain rajattu alaskirjauksen ulkopuolelle 5 kohdan nojalla, ja tappioita, jotka olisivat langenneet näistä veloista, ei ole siirretty täysimääräisesti muille velkojille, kriisinratkaisurahastosta voidaan antaa kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle rahoitusta, jotta voidaan tehdä jompikumpi tai molemmat seuraavista:

- a) kattaa tappiot, joita ei ole katettu alentamiskelpoisilla veloilla, ja palauttaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen nettoarvo nolaksi 13 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- b) ostaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen omistusinstrumentteja tai pääomainstrumentteja laitoksen pääomapohjan vahvistamiseksi 13 kohdan b alakohdan mukaisesti.

7. Kriisinratkaisurahastosta voidaan antaa 6 kohdassa tarkoitettua rahoitusta ainoastaan, jos

- a) osakkeenomistajat ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden alentamiskelpoisten velkojen omistajat ovat alaskirjauksella, muuntamisella tai muulla tavoin suorittaneet rahoitusosuuden tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi määrän, joka on vähintään 8 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan lukien, kriisinratkaisutoimen suorittamisen ajankohtana 20 artiklan 1–15 kohdassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna; ja
- b) kriisinratkaisurahaston rahoitusosuus ei ylitä 5:tä prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan lukien, kriisinratkaisutoimen suorittamisen ajankohtana 20 artiklan 1–15 kohdassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna.

8. Tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettu kriisinratkaisurahaston rahoitusosuus voidaan rahoittaa

- a) kriisinratkaisurahaston käytettävissä olevalla määrällä, joka on kerätty tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitetuilta yhteisöiltä vakauserämaksuina direktiivissä 2014/59/EU ja tämän asetuksen 67 artiklan 4 kohdassa sekä 70 ja 71 artiklassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti;
- b) vaihtoehtoisista rahoituslähteistä kerätyillä määrillä 73 ja 74 artiklan mukaisesti, jos tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettua määrää ei ole riittävä.

9. Poikkeuksellisissa tilanteissa voidaan pyrkiä saamaan lisärahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä sen jälkeen, kun

- a) edellä 7 kohdan b alakohdassa säädetty 5 prosentin raja on saavutettu; ja
- b) kaikki vakuudettomat, etuoikeudettomat velat, jotka eivät ole suojakelpoisia talletuksia, on alaskirjattu tai muunnettu täysimääräisesti.

10. Vaihtoehtoisesti tai lisäksi, jos 9 kohdan a ja b alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, voidaan suorittaa rahoitusosuus varoista, jotka on peritty ennakollisina vakauserämaksuina 70 artiklan mukaisesti ja joita ei ole vielä käytetty.

11. Sovellettaessa tätä asetusta ei sovelleta direktiivin 2014/59/EU 44 artiklan 8 kohtaa.

12. Tehtäessä 5 kohdassa tarkoitettua päätöstä on otettava asianmukaisesti huomioon:

- a) periaate, jonka mukaan tappioiden olisi langettava ensisijaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajien ja sen jälkeen yleensä velkojien maksettaviksi etusijajärjestyksessä;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kapasiteetti tappioiden kattamiseen, jos velka tai velkaluokka jätetään alaskirjauksen ulkopuolelle; ja
- c) tarve säilyttää riittävät varat kriisinratkaisun rahoitusta varten.

13. Kriisinratkaisuneuvosto arvioi 20 artiklan 1–15 kohdan mukaisen arvostuksen perusteella kokonaismäärän seuraavista:

- a) tapauksen mukaan määrän, jolla alentamiskelpoiset velat on alaskirjattava sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen nettoarvo on nolla; ja
- b) tapauksen mukaan määrän, jolla alentamiskelpoisia velkoja on muunnettava osakkeiksi tai muuntotyypisiksi pääomainstrumenteiksi ydinpääoman suhteen palauttamiseksi, kun on kyseessä joko:
 - i) kriisinratkaisun kohteena oleva laitos; tai
 - ii) omaisuudenhoitoyhtiö.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua arvioinnissa on vahvistettava määrä, jolla alentamiskelpoisten velkojen arvoa on kirjattava alas tai alentamiskelpoisia velkoja on muunnettava kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ydinpääoman suhteen palauttamiseksi tai tapauksen mukaan omaisuudenhoitoyhtiön suhteen vahvistamiseksi, ottaen huomioon 76 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla mahdollisesti tehty suoritus kriisinratkaisurahastosta pääoman lisäämiseksi, ja markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tai omaisuudenhoitoyhtiöön ja sen varmistamiseksi, että se voi edelleen noudattaa toimiluvan ehtoja vähintään yhden vuoden ajan ja jatkaa toimintoja, joita varten se on saanut toimiluvan direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla.

Jos kriisinratkaisuneuvosto aikoo käyttää 26 artiklassa tarkoitettua varojen erottelua, siinä määrässä, jonka verran alentamiskelpoisia velkoja on vähennettävä, on otettava huomioon soveltuvin osin erillisen varainhoitoyhtiön pääomatarpeiden huolellinen arvio.

14. Edellä olevan 5 kohdan mukaisia alaskirjauksen ulkopuolelle rajaamisia voidaan soveltaa joko velan rajaamiseksi kokonaan alaskirjauksen ulkopuolelle tai kyseiseen velkaan sovellettavan alaskirjauksen laajuuden rajoittamiseksi.

15. Alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksissa on noudatettava tämän asetuksen 17 artiklassa säädettyä saamisten etusijajärjestystä koskevia vaatimuksia.

16. Kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on viipymättä toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma, joka on saatu direktiivin 2014/59/EU 52 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti ylimmältä hallintoelimeltä tai kyseisen direktiivin 72 artiklan 1 kohdan nojalla nimitetyltä yhdeltä tai useammalta henkilöltä.

Asianomaisen kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on kahden viikon kuluessa päivästä, jona liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma on toimitettu, toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle kyseisestä suunnitelmasta tekemänsä arviointi. Kriisinratkaisuneuvosto arvioi kuukauden kuluessa päivästä, jona liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma on toimitettu, millä todennäköisyydellä suunnitelman toteuttaminen palauttaa 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuuden. Arviointi on tehtävä yhteisymmärryksessä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan EKP:n kanssa.

Jos kriisinratkaisuneuvosto on vakuuttunut, että suunnitelman avulla päästäisiin kyseiseen tavoitteeseen, se antaa kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle luvan hyväksyä suunnitelma direktiivin 2014/59/EU 52 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Jos kriisinratkaisuneuvosto ei katso, että suunnitelman avulla päästäisiin kyseiseen tavoitteeseen, se ohjeistaa kansallista kriisinratkaisuviranomaista ilmoittamaan ylimmälle hallintoelimelle tai mainitun direktiivin 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetylle yhdelle tai useammalle henkilölle huomioistaan ja vaatii muuttamaan suunnitelmaa niin, että huomiot saadaan käsiteltyä mainitun direktiivin 52 artiklan 8 kohdan mukaisesti. Kummassakin tapauksessa tämä on tehtävä yhteisymmärryksessä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan EKP:n kanssa.

Ylimmän hallintoelimen tai direktiivin 2014/59/EU 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetyn yhden tai useamman henkilön on kahden viikon kuluttua päivästä, jona kyseinen ilmoitus on vastaanotettu, toimitettava muutettu suunnitelma kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle hyväksyttäväksi. Kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle muutettu suunnitelma ja kyseisestä suunnitelmasta tekemänsä arviointi. Kriisinratkaisuneuvosto arvioi muutetun suunnitelman ja ohjeistaa kansallista kriisinratkaisuviranomaista ilmoittamaan ylimmälle hallintoelimelle tai direktiivin 2014/59/EU 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetylle yhdelle tai useammalle henkilölle viikon kuluessa, katsooko se muutetun suunnitelman poistavan ilmoitetut huolenaiheet vai tarvitaanko muita muutoksia.

Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa konsernin liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmasta EPV:lle.

28 artikla

Kriisinratkaisuneuvoston harjoittama seuranta

1. Kriisinratkaisuneuvosto seuraa tiiviisti, miten kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset panevat täytäntöön kriisinratkaisumääräyksen. Tätä varten kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on
 - a) tehtävä yhteistyötä kriisinratkaisuneuvoston kanssa ja avustettava sitä sen seurantatehtävän suorittamisessa;
 - b) annettava kriisinratkaisuneuvoston vahvistamin säännöllisin määräajoin kriisinratkaisumääräyksen täytäntöönpanoa, kriisinratkaisuvälineiden soveltamista ja kriisinratkaisuvaltuuksien käyttöä koskevat tarkat, luotettavat ja täydelliset tiedot, joita kriisinratkaisuneuvosto saattaa pyytää, mukaan lukien tiedot seuraavista:
 - i) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen, omaisuudenhoitoyhtiön ja erillisen varainhoitoyhtiön toiminta ja rahoitustilanne;
 - ii) se, miten osakkeenomistajia ja velkoja olisi kohdeltu, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyyttömyysmenettelyyn;
 - iii) käynnissä olevat tuomioistuinkäsittelyt, jotka liittyvät kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen likvidaatioon, kriisinratkaisupäätöksen riittauttamiseen ja arvostukseen tai osakkeenomistajien tai velkojien tekemiin korvaushakemuksiin;
 - iv) arvioijien, hallinnonhoitajien, kirjanpitäjien, asianajajien ja muiden sellaisten ammattihenkilöiden nimittäminen, erottaminen ja korvaaminen, joita voidaan tarvita avustamaan kansallista kriisinratkaisuviranomaista, sekä näiden henkilöiden tehtävien suorittaminen;
 - v) mahdolliset muut asiat, jotka ovat merkityksellisiä kriisinratkaisumääräyksen täytäntöönpanon kannalta, mukaan lukien direktiivissä 2014/59/EU säädettyjen suojatoimien mahdollinen rikkominen, ja joihin kriisinratkaisuneuvosto saattaa viitata;
 - vi) se, missä määrin ja millä tavalla kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät direktiivin 2014/59/EU 63–72 artiklassa tarkoitettuja valtuuksiaan;
 - vii) 27 artiklan 16 kohdassa tarkoitetun liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman taloudellinen elinkelpoisuus, toteutettavuus ja täytäntöönpano.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle loppukertomus kriisinratkaisumääräyksen täytäntöönpanosta.

2. Kriisinratkaisuneuvosto voi toimitettujen tietojen perusteella antaa kansallisille kriisinratkaisuviranomaiselle ohjeita mistä tahansa kriisinratkaisumääräyksen täytäntöönpanoon liittyvästä näkökohdasta ja erityisesti 23 artiklassa mainituista seikoista ja kriisinratkaisuvaltuuksien käytöstä.
3. Kriisinratkaisumääräystä voidaan muuttaa, kun se on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi. Tällöin sovelletaan 18 artiklassa säädettyä menettelyä.

29 artikla

Tämän asetuksen mukaisten päätösten täytäntöönpano

1. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toteutettava toimet, joita tässä asetuksessa tarkoitettujen päätösten täytäntöönpano edellyttää, erityisesti käyttämällä määräysvaltaa 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien suhteen sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien suhteen, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät, toteuttamalla direktiivin 2014/59/EU 35 tai 72 artiklan mukaiset tarvittavat toimenpiteet ja varmistamalla, että mainitussa direktiivissä säädettyjä suojatoimia noudatetaan. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava täytäntöön kaikki kriisinratkaisuneuvoston niille osoittamat päätökset.

Jollei tästä asetuksesta muuta johdu, niiden on tätä varten käytettävä sen kansallisen lainsäädännön mukaisia valtuuksiaan, jolla direktiivi 2014/59/EU saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on annettava kriisinratkaisuneuvostolle täydellinen ilmoitus näiden valtuuksien käytöstä. Kaikissa niiden toteuttamissa toimissa on noudatettava tämän asetuksen nojalla annettuja kriisinratkaisuneuvoston päätöksiä.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on kyseisiä päätöksiä täytäntöön pannessaan varmistettava, että direktiivissä 2014/59/EU säädettyjä sovellettavia suojatoimia noudatetaan.

2. Jos kansallinen kriisinratkaisuviranomainen ei ole pannut täytäntöön kriisinratkaisuneuvoston tämän asetuksen nojalla antamaa päätöstä tai ei ole noudattanut sitä tai on pannut sen täytäntöön tavalla, joka vaarantaa jonkin 14 artiklan mukaisen kriisinratkaisutavoitteen saavuttamisen tai kriisinratkaisumääräyksen tehokkaan täytäntöönpanon, kriisinratkaisuneuvosto voi määrätä kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen

- a) 18 artiklan mukaisen toimen kyseessä ollessa siirtämään kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tietyt oikeudet, varat tai velat toiselle henkilölle;
- b) 18 artiklan mukaisen toimen kyseessä ollessa vaatimaan kaikkien sellaisten velkainstrumenttien muuntamista, joihin sisältyy sopimusehto muuntamisesta 21 artiklassa säädettyissä tilanteissa;
- c) toteuttamaan kaikki muut tarvittavat toimet kyseisen päätöksen noudattamiseksi.

Kriisinratkaisuneuvosto antaa ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetun päätöksen vain, jos toimenpide poistaa merkittävässä määrin asianomaiseen kriisinratkaisutavoitteeseen tai kriisinratkaisumääräyksen tehokkaaseen täytäntöönpanoon kohdistuvan uhan.

Ennen kuin kriisinratkaisuneuvosto päättää toimenpiteen määräämisestä, se ilmoittaa asianomaisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille ja komissiolle toimenpiteestä, jonka se aikoo toteuttaa. Ilmoitukseen on sisällyttävä yksityiskohtaiset tiedot suunnitelluista toimenpiteistä, kyseisten toimenpiteiden perustelut ja yksityiskohtaiset tiedot siitä, milloin toimenpiteiden on määrä tulla voimaan.

Ilmoitus on tehtävä viimeistään 24 tuntia ennen kuin toimenpiteiden on määrä tulla voimaan. Poikkeuksellisissa tilanteissa silloin, kun 24 tunnin määräaika ei ole mahdollista noudattaa, kriisinratkaisuneuvosto voi tehdä ilmoituksen myöhemmin kuin 24 tuntia ennen kuin toimenpiteiden on määrä tulla voimaan.

3. Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen on noudatettava kaikkia 2 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä. Nämä päätökset ovat ensisijaisia kaikkiin kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten samasta asiasta aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

4. Toteuttaessaan sellaisia kysymyksiä koskevaa toimea, joista on annettu päätös 2 kohdan nojalla, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on noudatettava kyseistä päätöstä.

5. Kriisinratkaisuneuvosto julkaisee omalla virallisella verkkosivustollaan joko jäljennöksen kriisinratkaisumääräyksestä tai ilmoituksen, jossa esitetään tiivistetysti kriisinratkaisutoimen vaikutukset ja erityisesti vähittäisasiakkaisiin kohdistuvat vaikutukset. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on noudatettava direktiivin 2014/59/EU 83 artiklassa säädettyjä sovellettavia menettelyllisiä velvoitteita.

4 LUKU

Yhteistyö

30 artikla

Yhteistyövelvoite ja tietojenvaihto yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa

1. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle kaikista toimista, jotka se toteuttaa kriisinratkaisun valmistelemiseksi. Neuvoston ja komission jäsenten sekä neuvoston ja komission henkilöstön on noudatettava kriisinratkaisuneuvostolta saamiensa tietojen osalta 88 artiklassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia.

2. Hoitaessaan kukin omia tehtäviään tämän asetuksen nojalla kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto, komissio, EKP sekä kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä erityisesti 8–29 artiklan mukaisissa kriisinratkaisun suunnittelussa, varhaisessa tilanteeseen puuttumisessa ja kriisinratkaisussa. Ne toimittavat toisilleen kaikki tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä suorittamiseen.

3. EKP:n tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle ja kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille konsernin rahoitustukisopimukset, joille ne ovat myöntäneet luvan, sekä niihin mahdollisesti tehdyt muutokset.

4. EKP voi kutsua tätä asetusta sovellettaessa kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtajan osallistumaan tarkkailijana asetuksen (EU) N:o 1024/2013 19 artiklan mukaisesti perustettuun EKP:n valvontaelimeen. Kriisinratkaisuneuvosto voi nimittää toisen edustajan puheenjohtajan tilalle tätä varten, jos se katsotaan asianmukaiseksi.

5. Tätä asetusta sovellettaessa kriisinratkaisuneuvosto nimittää edustajan, joka osallistuu direktiivin 2014/59/EU 127 artiklan mukaisesti perustettuun EPV:n kriisinratkaisukomiteaan.

6. Kriisinratkaisuneuvosto pyrkii tekemään tiivistä yhteistyötä Euroopan rahoitusvakausvälineen (ERVV) ja Euroopan vakausmekanismin (EVM) tai muiden mahdollisten julkisen rahoitustuen välineiden kanssa erityisesti 27 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa tilanteissa ja silloin, kun tällaisesta välineestä on myönnetty tai todennäköisesti myönnetään suoraa tai välillistä rahoitustukea osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneille yhteisöille.

7. Kriisinratkaisuneuvosto tekee tarvittaessa EKP:n ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät keskenään 2 ja 4 kohdan mukaista yhteistyötä suorittaessaan unionin lainsäädännön mukaisia tehtäviään. Yhteisymmärryspöytäkirjaa tarkastellaan säännöllisesti uudelleen, ja se julkaistaan, jollei salassapitovelvollisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu.

31 artikla

Yhteistyö yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa

1. Kriisinratkaisuneuvosto suorittaa tehtävänsä tiiviissä yhteistyössä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa. Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy ja julkistaa yhteistyössä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa kehyksen tämän artiklan täytäntöönpanon käytännön menettelyjen järjestämistä varten.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan vaikuttava ja johdonmukainen soveltaminen, kriisinratkaisuneuvosto

- a) antaa kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille ohjeita ja yleisiä neuvoja, joiden mukaisesti kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset suorittavat tehtävät ja antavat kriisinratkaisupäätökset;
- b) voi milloin tahansa käyttää 34–37 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia;
- c) voi pyytää tilapäiseltä tai jatkuvalla pohjalta kansallisilta kriisinratkaisuviranomaisilta tietoja niiden 7 artiklan 3 kohdan nojalla suorittamien tehtävien tuloksista;
- d) saa kansallisilta kriisinratkaisuviranomaisilta päätösluonnokset, joista se voi esittää näkemyksensä, ja se ilmoittaa erityisesti ne päätösluonnokseen sisältyvät seikat, jotka eivät ole tämän asetuksen tai kriisinratkaisuneuvoston yleisten neuvojen mukaisia.

Arvioitaessa kriisinratkaisusuunnitelmia kriisinratkaisuneuvosto voi pyytää kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia toimitamaan kriisinratkaisuneuvostolle kaikki niiden direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan ja 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti saamat tarvittavat tiedot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän osaston 5 luvun soveltamista.

2. Direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan 4–10 kohtaa ja 88–92 artiklaa ei sovelleta kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välisiin suhteisiin. Direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 9–13 kohdan säännöksiä, jotka koskevat yhteistä päätöstä ja sen puuttuessa tehtyä päätöstä, ei sovelleta. Niiden sijasta sovelletaan tämän asetuksen asiaankuuluvia säännöksiä.

32 artikla

Osallistumattomien jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kuuleminen ja yhteistyö niiden kanssa

1. Jos konserniin kuuluu osallistuviin ja osallistumattomiin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin sijoittautuneita yhteisöjä, kriisinratkaisuneuvosto edustaa osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia direktiivin 2014/59/EU 7, 8, 12, 13, 16, 18, 55 ja 88–92 artiklan mukaisesti osallistumattomien jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden kuulemisessa ja niiden kanssa tehtävässä yhteistyössä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tässä asetuksessa edellytettyä neuvoston tai komission antamaa hyväksyntää.

Jos konserniin kuuluu osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneita yhteisöjä sekä osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita tytäryrityksiä tai niissä sijaitsevia merkittäviä sivuliikkeitä, kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa tapauksen mukaan osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja/tai kriisinratkaisuviranomaisille kaikista konsernin kannalta merkityksellisistä 8, 10, 11, 12 ja 13 artiklassa tarkoitetuista suunnitelmista, päätöksistä tai toimenpiteistä.

2. Kriisinratkaisuneuvosto, EKP ja osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaiset ja toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteisymmärryspöytäkirjoja, joissa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät keskenään yhteistyötä suorittaessaan direktiivin 2014/59/EU mukaisia tehtäviään.

Kriisinratkaisuneuvosto tekee yhteisymmärryspöytäkirjan kunkin sellaisen osallistumattoman jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomaisen kanssa, jossa sijaitsee vähintään yksi direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan mukaisesti koko järjestelmän kannalta merkittäväksi laitokseksi määritelty laitos, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

3. Kutakin yhteisymmärryspöytäkirjaa tarkastellaan säännöllisesti uudelleen, ja se julkaistaan, jollei salassapitovelvollisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu.

4. Kriisinratkaisuneuvosto tekee osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten puolesta direktiivin 2014/59/EU 97 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen EPV:n kehysyhteistyöjärjestelyjen mukaisia muita kuin sitovia yhteistyöjärjestelyjä. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa EPV:lle kaikista tällaisista yhteistyöjärjestelyistä.

33 artikla

Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyihin sovelletaan tätä artiklaa, paitsi jos ja siihen saakka kun direktiivin 2014/59/EU 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomaisen kolmannen maan kanssa tehty kansainvälinen sopimus tulee voimaan. Sitä sovelletaan myös kyseisen direktiivin 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asianomaisen kolmannen maan kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen voimaantulon jälkeen, siltä osin kuin kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustaminen ja täytäntöönpano ei kuulu kyseisen sopimuksen soveltamisalaan.

2. Kriisinratkaisuneuvosto tekee arvion ja antaa kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille osoitetun suosituksen kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisten toteuttamien sellaisten kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, jotka koskevat kolmannen maan laitosta tai kolmannen maan emoyritystä, jolla on

- a) yksi tai useampi yhteen tai useampaan osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunut unionissa tytäryrityksenä toimiva yritys; tai
- b) varoja, oikeuksia tai velkoja, jotka sijaitsevat yhdessä tai useammassa osallistuvassa jäsenvaltiossa tai joihin sovelletaan osallistuvien jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

Kriisinratkaisuneuvosto tekee arvionsa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan ja silloin, kun perustetaan eurooppalainen kriisinratkaisukollegio direktiivin 2014/59/EU 89 artiklan nojalla, osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan.

Arviossa on kiinnitettävä asianmukaisesti huomiota kunkin sellaisen osallistuvan jäsenvaltion etuihin, jossa kolmannen maan laitos tai emoyritys toimii, ja erityisesti mahdollisiin vaikutuksiin, joita kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamisella ja täytäntöönpanolla on konsernin muihin osiin ja kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen.

3. Kriisinratkaisuneuvosto suosittelee, että 1 kohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisumenettelyjä ei tunnusteta tai panna täytäntöön, jos se katsoo, että:

- a) kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyillä olisi kielteinen vaikutus rahoitusvakauteen osallistuvassa jäsenvaltiossa;
- b) velkojat, erityisesti tallettajat, jotka sijaitsevat osallistuvassa jäsenvaltiossa tai joiden saamiset ovat osallistuvassa jäsenvaltiossa, eivät saisi samaa kohtelua kuin kolmannen maan velkojat ja tallettajat, joilla on samanlaiset lakisääteiset oikeudet kolmannen maan kotimaan kriisinratkaisumenettelyissä;
- c) kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamisella tai täytäntöönpanolla olisi osallistuvan jäsenvaltion kannalta olennaisia julkisten varojen käyttöä koskevia vaikutuksia; tai
- d) tällaisen tunnustamisen tai täytäntöönpanon vaikutukset olisivat osallistuvan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vastaisia.

4. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava kriisinratkaisuneuvoston suositus täytäntöön ja pyydetävä kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamista tai täytäntöönpanoa omalla alueellaan tai annettava kriisinratkaisuneuvostolle perusteltu lausunto, jossa selitetään, miksi ne eivät voi panna kriisinratkaisuneuvoston suositusta täytäntöön.

5. Käyttäessään kriisinratkaisuvaltuuksia kolmannen maan yhteisöjen osalta kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on tarvittaessa käytettävä niille direktiivin 2014/59/EU 94 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen säännösten perusteella annettuja valtuuksia.

5 LUKU

Tutkintavaluudet

34 artikla

Tietopyynnöt

1. Suorittaakseen tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä kriisinratkaisuneuvosto voi kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välityksellä tai suoraan, sen jälkeen kun se on ilmoittanut asiasta niille, ja hyödyntäen täysimääräisesti kaikkea EKP:n tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olevaa tietoa pyytää seuraavia oikeushenkilöitä tai luonnollisia henkilöitä toimittamaan kaikki tiedot, jotka tarvitaan kriisinratkaisuneuvostolle tällä asetuksella annettujen tehtävien suorittamiseen:

- a) 2 artiklassa tarkoitetut yhteisöt;
- b) 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen työntekijät;
- c) kolmannet osapuolet, joille 2 artiklassa tarkoitetut yhteisöt ovat ulkoistaneet tehtäviä tai toimintoja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja henkilöiden on toimitettava kyseisen kohdan nojalla pyydetty tiedot. Salassapitovelvollisuutta koskevat vaatimukset eivät vapauta näitä yhteisöjä ja henkilöitä tietojen toimittamista koskevasta velvollisuudesta. Pyydettyjen tietojen toimittamista ei katsota salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten rikkomiseksi.

3. Jos kriisinratkaisuneuvosto saa tiedot suoraan kyseisiltä yhteisöiltä ja henkilöiltä, se asettaa nämä tiedot asianomaisten kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten saataville.

4. Kriisinratkaisuneuvoston on voitava saada, myös jatkuvasti, kaikki sen tämän asetuksen mukaisia tehtäviään hoitaessaan tarvitsemat tiedot, etenkin pääomaan, maksuvalmiuteen, varoihin ja velkoihin liittyvät tiedot, jotka koskevat sen kriisinratkaisuvaltuuksien piiriin kuuluvia laitoksia.

5. Kriisinratkaisuneuvosto, EKP, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ja kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset voivat laatia tiedonvaihtomenettelyä koskevia yhteisymmärryspöytäkirjoja. Kriisinratkaisuneuvoston, EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välistä tietojenvaihtoa ei katsota salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten rikkomiseksi.

6. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, tarvittaessa myös EKP, sekä kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset tekevät kriisinratkaisuneuvoston kanssa yhteistyötä sen tarkistamiseksi, ovatko jotkin tai kaikki pyydetty tiedot jo saatavilla. Jos tietoja on saatavilla, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, tarvittaessa myös EKP, tai kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset toimittavat kyseiset tiedot kriisinratkaisuneuvostolle.

35 artikla

Yleiset tutkimukset

1. Suorittaakseen tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä kriisinratkaisuneuvosto voi, jollei asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä säädetystä muista edellytyksistä muuta johdu, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välityksellä tai suoraan, sen jälkeen kun se on ilmoittanut asiasta niille, suorittaa kaikki tarpeelliset 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja, osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneita tai siellä sijaitsevia oikeushenkilöitä tai luonnollisia henkilöitä koskevat tutkimukset.

Tätä varten kriisinratkaisuneuvosto voi:

- a) vaatia asiakirjojen toimittamista;
- b) tutkia 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden kirjanpitoaineiston sekä ottaa jäljennöksiä ja otteita tällaisesta kirjanpitoaineistosta;
- c) saada kirjalliset tai suulliset selvitykset 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilta oikeushenkilöiltä tai luonnollisilta henkilöiltä tai niiden edustajilta tai henkilöstöltä;
- d) haastatella ketä tahansa muuta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka suostuu haastatteluun tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämiseksi.

2. Edellä 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden on suostuttava kriisinratkaisuneuvoston päätöksellä käynnistettyihin tutkimuksiin.

Jos jokin henkilö estää tutkimuksen suorittamisen, sen osallistuvan jäsenvaltion kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten, jossa asianomaiset tilat sijaitsevat, on annettava kansallisen oikeuden mukaisesti tarpeellinen apu, mukaan lukien helpotettava kriisinratkaisuneuvoston pääsyä 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden liiketiloihin, jotta edellä mainittuja oikeuksia voidaan käyttää.

36 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Suorittaakseen tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä kriisinratkaisuneuvosto voi, jollei asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä säädetystä muista edellytyksistä muuta johdu, 37 artiklan mukaisesti suorittaa 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden liiketiloissa kaikki tarpeelliset paikalla tehtävät tarkastukset, jos kyseisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille ja asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan tästä ennakolta, tarvittaessa yhteistyössä näiden kanssa. Jos tarkastusten moitteeton ja tehokas suorittaminen sitä edellyttää, kriisinratkaisuneuvosto voi suorittaa paikalla tehtävän tarkastuksen ilmoittamatta siitä ennakolta kyseisille oikeushenkilöille.
2. Kriisinratkaisuneuvoston virkamiehet ja muut henkilöt, jotka kriisinratkaisuneuvosto on valtuuttanut suorittamaan paikalla tehtävän tarkastuksen, voivat päästä kriisinratkaisuneuvoston 35 artiklan 2 kohdan nojalla antaman tutkintapäätöksen kohteena olevien oikeushenkilöiden liiketiloihin ja maa-alueille, ja heillä on kaikki 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut valtuudet.
3. Edellä 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden on suostuttava kriisinratkaisuneuvoston päätökseen perustuviin paikalla tehtäviin tarkastuksiin.
4. Sen jäsenvaltion kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten, jossa tarkastus on määrä suorittaa, virkamiesten ja niiden valtuuttamien tai nimittämien muiden mukana olevien henkilöiden on, kriisinratkaisuneuvoston valvonnassa ja sen koordinoimissa toimintaa, aktiivisesti avustettava kriisinratkaisuneuvoston virkamiehiä ja muita kriisinratkaisuneuvoston valtuuttamia henkilöitä. Tätä varten heillä on 2 kohdassa tarkoitettut valtuudet. Kyseisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten virkamiehillä ja niiden valtuuttamilla tai nimittämällä muilla mukana olevilla henkilöillä on myös oikeus osallistua paikalla tehtäviin tarkastuksiin.
5. Jos kriisinratkaisuneuvoston virkamiehet ja muut mukana olevat henkilöt, jotka kriisinratkaisuneuvosto on valtuuttanut tai nimittänyt, toteavat, että henkilö vastustaa 1 kohdan nojalla määrättyä tarkastusta, kyseisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on annettava heille tarvittavaa apua kansallisen oikeuden mukaisesti. Tähän apuun kuuluu myös kaikkien liiketilojen ja kirjanpitoaineiston sinetöinti siltä osin kuin se on tarpeen tarkastuksen suorittamiseksi. Jos kyseisellä kansallisella kriisinratkaisuviranomaisella ei ole tällaisia valtuuksia, sen on käytettävä valtuuksiaan pyytääkseen tarvittavan avun muilta kansallisilta viranomaisilta.

37 artikla

Oikeusviranomaisen lupa

1. Jos 36 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu paikalla tehtävä tarkastus tai 36 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu apu edellyttää oikeusviranomaisen kansallisten sääntöjen mukaisesti antamaa lupaa, tällaista lupaa on haettava.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lupaa haettaessa kansallisen oikeusviranomaisen on tarkastettava, että kriisinratkaisuneuvoston päätös on pätevä ja että suunnitellut pakkotoimenpiteet eivät ole tarkastuksen kohteeseen nähden mielivaltaisia eivätkä liiallisia. Tarkastaessaan pakkotoimenpiteiden oikeasuhteisuutta kansallinen oikeusviranomainen voi pyytää kriisinratkaisuneuvostolta yksityiskohtaisia selvityksiä erityisesti siitä, millä perusteella kriisinratkaisuneuvosto epäilee 29 artiklassa tarkoitettujen päätösten rikkomista, sekä epäillyn rikkomisen vakavuudesta ja pakkotoimenpiteiden kohteena olevan henkilön osallisuuden luonteesta. Kansallinen oikeusviranomainen ei voi kuitenkaan tarkastella uudelleen tarkastuksen tarpeellisuutta eikä vaatia, että sille toimitetaan kriisinratkaisuneuvoston asiakirja-aineistossa olevia tietoja. Kriisinratkaisuneuvoston päätöksen laillisuutta valvoo ainoastaan unionin tuomioistuin.

6 LUKU

Seuraamukset

38 artikla

Seuraamusmaksut

1. Jos kriisinratkaisuneuvosto toteaa, että 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö on tahallisesti tai tuottamuksellisesti syyllistynyt johonkin 2 kohdassa luetelluista rikkomisista, kriisinratkaisuneuvosto tekee päätöksen 3 kohdan mukaisen seuraamusmaksun määräämisestä.

Yhteisön tekemä rikkominen katsotaan tahalliseksi, jos on olemassa objektiivisia tekijöitä, jotka osoittavat, että yhteisö tai sen ylin hallintoelin tai toimiva johto toimi tarkoituksellisesti rikkomisen tehdessään.

2. Edellä 2 artiklassa tarkoitetuille yhteisöille määrätään seuraamusmaksuja seuraavista rikkomisista:

- a) ne eivät toimita 34 artiklan mukaisesti pyydettyjä tietoja;
- b) ne eivät suostu 35 artiklan mukaiseen yleiseen tutkimukseen tai 36 artiklan mukaiseen paikalla tehtävään tarkastukseen;
- c) ne eivät noudata kriisinratkaisuneuvoston 29 artiklan nojalla niille osoittamaa päätöstä.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen seuraamusmaksujen perusmäärä on prosenttiosuus yrityksen edellisen tilikauden vuotuisesta nettomääräisestä kokonaisliikevaihdosta, mukaan lukien bruttotulo, joka koostuu asetuksen (EU) N:o 575/2013 316 artiklan mukaisista korkotuotoista ja muista vastaavista tuotoista, osakkeista ja muista vaihtuva- tai kiinteätuottoisista arvopapereista saaduista tuotoista sekä saaduista palkkioista, tai jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 19 päivänä elokuuta 2014, ja se määritetään seuraavasti:

- a) edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta perusmäärä on vähintään 0,05 prosenttia ja enintään 0,15 prosenttia;
- b) edellä 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta perusmäärä on vähintään 0,25 prosenttia ja enintään 0,5 prosenttia.

Päätäessään, olisiko seuraamusmaksujen perusmäärän oltava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen rajojen ala-, keski- vai yläkohdassa, kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon kyseisen yhteisön edellisen tilikauden vuotuisen liikevaihdon. Perusmäärän on oltava rajan alakohdassa niiden yhteisöjen osalta, joiden vuotuinen liikevaihto on alle 1 000 000 000 euroa, rajan keskikohdassa niiden yhteisöjen osalta, joiden vuotuinen liikevaihto on 1 000 000 000–5 000 000 000 euroa ja rajan yläkohdassa niiden yhteisöjen osalta, joiden vuotuinen liikevaihto on yli 5 000 000 000 euroa.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuja perusmääriä mukautetaan tarvittaessa ottamalla huomioon 5 ja 6 kohdassa tarkoitettut raskauttavat tai lieventävät tekijät 9 kohdassa tarkoitettujen asianmukaisten kertoimien mukaisesti.

Asianmukaisia lieventäviä kertoimia sovelletaan perusmäärään yksi kerrallaan. Jos sovelletaan useampaa kuin yhtä lieventävää kerrointa, perusmäärästä vähennetään perusmäärän ja kunkin yksittäisen lieventävän kertoimen soveltamisesta saadun määrän välinen erotus.

Asianmukaisia raskauttavia kertoimia sovelletaan perusmäärään yksi kerrallaan. Jos sovelletaan useampaa kuin yhtä raskauttavaa kerrointa, perusmäärään lisätään perusmäärän ja kunkin yksittäisen raskauttavan kertoimen soveltamisesta saadun määrän välinen erotus.

5. Seuraavia raskauttavia tekijöitä sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuihin seuraamusmaksuihin:

- a) rikkominen on tapahtunut tahallisesti;
- b) rikkominen on ollut toistuvaa;

- c) rikkominen on kestänyt yli kolme kuukautta;
- d) rikkominen on paljastanut yhteisön organisaatiossa järjestelmään liittyviä heikkouksia, erityisesti sen menettelyissä, hallintojärjestelmissä tai sisäisessä valvonnassa;
- e) rikkomisen havaitsemisen jälkeen ei ole toteutettu korjaavia toimia;
- f) yhteisön toimiva johto ei ole tehnyt yhteistyötä kriisinratkaisuneuvoston kanssa tämän tehdessä tutkimuksiaan.

6. Seuraavia lieventäviä tekijöitä sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuihin seuraamusmaksuihin:

- a) rikkominen on kestänyt alle kymmenen työpäivää;
- b) yhteisön toimiva johto voi osoittaa toteuttaneensa kaikki tarvittavat toimenpiteet rikkomisen estämiseksi;
- c) yhteisö on ilmoittanut rikkomisesta kriisinratkaisuneuvostolle ripeästi, tehokkaasti ja täydellisesti;
- d) yhteisö on toteuttanut vapaaehtoisesti toimenpiteitä varmistaakseen, ettei vastaavaa rikkomista voi enää tapahtua.

7. Sen estämättä, mitä 2–6 kohdassa säädetään, sovellettavat seuraamusmaksut saavat olla enintään 1 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön edellisen tilikauden vuotuisesta liikevaihdosta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos yhteisö on suoraan tai välillisesti hyötynyt rikkomisesta taloudellisesti ja jos rikkomisella saadut voitot tai vältetyt tappiot voidaan määrittää, seuraamusmaksun määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin kyseinen hyöty.

Jos 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön teko tai laiminlyönti muodostaa useamman kuin yhden 2 kohdassa luetelluista rikkomisista, sovelletaan ainoastaan tämän artiklan mukaisesti laskettua korkeampaa ja yhteen näistä rikkomisista liittyvää seuraamusmaksua.

8. Tapauksissa, jotka eivät kuulu 2 kohdan soveltamisalaan, kriisinratkaisuneuvosto voi suositella kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, että ne toteuttavat toimia sen varmistamiseksi, että määrätään tarkoituksenmukaiset seuraamukset direktiivin 2014/59/EU 110–114 artiklan ja asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

9. Kriisinratkaisuneuvosto soveltaa seuraamusmaksuja laskiessaan seuraavia raskauttaviin tekijöihin liittyviä mukautuskertoimia:

- a) jos rikkominen on ollut toistuvaa, kultakin toistolta sovelletaan lisäkerrointa 1,1;
- b) jos rikkominen on kestänyt yli kolme kuukautta, sovelletaan kerrointa 1,5;
- c) jos rikkominen on paljastanut yhteisön organisaatiossa järjestelmään liittyviä heikkouksia, erityisesti sen menettelyissä, hallintojärjestelmissä tai sisäisessä valvonnassa, sovelletaan kerrointa 2,2;
- d) jos rikkominen on tapahtunut tahallisesti, sovelletaan kerrointa 2;
- e) jos rikkomisen havaitsemisen jälkeen ei ole toteutettu korjaavia toimia, sovelletaan kerrointa 1,7;
- f) jos yhteisön toimiva johto ei ole tehnyt yhteistyötä kriisinratkaisuneuvoston kanssa tämän tehdessä tutkimuksiaan, sovelletaan kerrointa 1,5.

Kriisinratkaisuneuvosto soveltaa seuraamusmaksuja laskiessaan seuraavia lieventäviin tekijöihin liittyviä mukautuskertoimia:

- a) jos rikkominen on kestänyt alle kymmenen työpäivää, sovelletaan kerrointa 0,9;
- b) jos yhteisön toimiva johto voi osoittaa toteuttaneensa kaikki tarvittavat toimenpiteet rikkomisen estämiseksi, sovelletaan kerrointa 0,7;
- c) jos yhteisö on ilmoittanut rikkomisesta kriisinratkaisuneuvostolle ripeästi, tehokkaasti ja täydellisesti, sovelletaan kerrointa 0,4;
- d) jos yhteisö on toteuttanut vapaaehtoisesti toimenpiteitä varmistaakseen, ettei vastaavaa rikkomista voi enää tapahtua, sovelletaan kerrointa 0,6.

39 artikla

Uhkasakot

1. Kriisinratkaisuneuvosto tekee päätöksen uhkasakon määräämisestä 2 artiklassa tarkoitetulle yhteisölle, jotta voidaan tehostaa
 - a) kyseisen yhteisön velvoitetta noudattaa 34 artiklan nojalla tehtyä päätöstä;
 - b) 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön velvoitetta toimittaa kyseisen artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä pyydytetyt täydelliset tiedot;
 - c) 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön velvoitetta suostua tutkimukseen ja erityisesti toimittamaan täydelliset asiakirjat, tiedot, menettelyt tai muun pyydetyn aineiston ja täydentämään ja oikaisemaan muita tietoja, jotka on toimitettu kyseisen artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä käynnistetyssä tutkimuksessa;
 - d) 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön velvoitetta suostua kyseisen artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä määrättyyn paikalla tehtävään tarkastukseen.
2. Uhkasakon on oltava tehokas ja oikeasuhteinen. Uhkasakko määrätään maksettavaksi päivittäin, kunnes kyseessä oleva 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö tai henkilö noudattaa tämän artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettua päätöstä.
3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, uhkasakon määrä on 0,1 prosenttia edeltävän tilikauden keskimääräisestä päivävaihdosta. Uhkasakko on laskettava uhkasakon määräämisestä tehdyssä päätöksessä määrätystä päivästä alkaen.
4. Uhkasakko voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajaksi kriisinratkaisuneuvoston päätöksen tiedoksi antamisesta.

40 artikla

Niiden henkilöiden kuuleminen, joita menettely koskee

1. Ennen 38 tai 39 artiklan mukaisen seuraamusmaksun ja/tai uhkasakon määräämistä koskevan päätöksen tekoa kriisinratkaisuneuvosto antaa luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, joita menettely koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa kriisinratkaisuneuvoston toteamista seikoista. Kriisinratkaisuneuvosto perustaa päätöksensä ainoastaan niihin todettuihin seikkoihin, joista luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joita menettely koskee, ovat voineet esittää huomautuksensa.
2. Menettelyssä on kunnioitettava täysin niiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden puolustautumisoi-
keuksia, joita menettely koskee. Niillä on oltava oikeus tutustua kriisinratkaisuneuvoston asiakirja-aineistoon sillä edelly-
tyksellä, että muiden henkilöiden oikeudet otetaan huomioon kyseisten henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemi-
sessa. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin eikä kriisinratkaisuneuvoston sisäisiin
valmisteluasiakirjoihin.

41 artikla

Seuraamusmaksujen ja uhkasakkojen julkistaminen, luonne, täytäntöönpano ja kohdentaminen

1. Kriisinratkaisuneuvosto julkaisee 38 artiklan 1 kohdassa ja 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut päätökset seuraa-
musten määräämisestä, paitsi jos tällainen julkistaminen voisi vaarantaa kyseisen yhteisön kriisinratkaisun. Päätökset on
julkaistava ilman nimiä seuraavissa olosuhteissa:
 - a) julkaistavat tiedot sisältävät henkilötietoja ja henkilötietojen julkaiseminen osoittautuu tällaisen julkaisemisen oikea-
suhteisuudesta tehdyn pakollisen ennakkoarvioinnin perusteella suhteettomaksi;
 - b) julkaiseminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakauden tai käynnissä olevan rikostutkinnan;
 - c) julkaiseminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa, jos se on määritettävissä, osallisina oleville luonnollisille henkilöille tai
oikeushenkilöille.

Tällaisissa tapauksissa kyseessä olevien tietojen julkaisemista voidaan vaihtoehtoisesti lykätä kohtuulliseksi ajaksi, jos on
nähtävissä, että ilman nimiä julkaisemisen syyt lakkaavat olemasta kyseisellä ajanjaksolla.

Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa EPV:lle kaikista 38 ja 39 artiklan nojalla määräämistään seuraamusmaksuista ja uhkasakoista ja antaa tiedot muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.

2. Edellä olevien 38 ja 39 artiklan mukaisesti määrätty seuraamusmaksut ja uhkasakot ovat luonteeltaan hallinnollisia.
3. Edellä olevien 38 ja 39 artiklan mukaisesti määrätty seuraamusmaksut ja uhkasakot ovat täytäntöönpanokelpoisia.

Täytäntöönpanoon sovelletaan siinä osallistuvassa jäsenvaltiossa voimassa olevia menettelysääntöjä, jonka alueella täytäntöönpano tapahtuu. Täytäntöönpanomääräyksen liittää täytäntöönpanoasiakirjaan, tutkimatta mitään muuta kuin täytäntöönpanoasiakirjan oikeaperäisyyden, viranomaisen, jonka kunkin osallistuvan jäsenvaltion hallitus nimeää tähän tehtävään ja jonka se ilmoittaa kriisinratkaisuneuvostolle ja unionin tuomioistuimelle.

Kun nämä muodollisuudet on hakijan vaatimuksesta täytetty, tämä voi hakea täytäntöönpanoa kansallisen oikeuden mukaisesti saattamalla asian suoraan toimivaltaisen elimen käsiteltäväksi.

Täytäntöönpanoa voidaan lykätä vain unionin tuomioistuimen päätöksellä. Kyseisen osallistuvan jäsenvaltion tuomioistuinten toimivaltaan kuuluu kuitenkin tutkia, onko päätös pantu täytäntöön virheellisesti.

4. Seuraamusmaksujen ja uhkasakkojen määrät kohdennetaan kriisinratkaisurahastoon.

III OSA

INSTITUTIONAALINEN KEHYS

I OSASTO

KRIISINRATKAISUNEUVOSTO

42 artikla

Oikeudellinen asema

1. Perustetaan kriisinratkaisuneuvosto. Kriisinratkaisuneuvosto on unionin virasto, jolla on sen tehtäviä vastaava erityisrakenne. Se on oikeushenkilö.
2. Kriisinratkaisuneuvostolla on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen oikeuden mukaan oikeushenkilöillä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta ja esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Kriisinratkaisuneuvostoa edustaa sen puheenjohtaja.

43 artikla

Kokoonpano

1. Kriisinratkaisuneuvostoon kuuluvat
 - a) 56 artiklan mukaisesti nimitetty puheenjohtaja;
 - b) neljä 56 artiklan mukaisesti nimitettyä kokoaikaista jäsentä;
 - c) kunkin osallistuvan jäsenvaltion nimittämä jäsen, joka edustaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisiaan.
2. Kullakin jäsenellä, myös puheenjohtajalla, on yksi ääni.
3. Komissio ja EKP nimeävät kukin edustajan, jolla on oikeus osallistua johdon istunnon ja täysistunnon kokouksiin pysyvänä tarkkailijana.

Komission ja EKP:n edustajilla on oikeus osallistua keskusteluihin ja tutustua kaikkiin asiakirjoihin.

4. Jos osallistuvassa jäsenvaltiossa on useampi kuin yksi kansallinen kriisinratkaisuviranomainen, toinen edustaja saa osallistua kokouksiin tarkkailijana, jolla ei ole äänioikeutta.
5. Kriisinratkaisuneuvoston hallinto- ja johtamisrakenteen muodostavat
 - a) kriisinratkaisuneuvoston täysistunto, joka suorittaa 50 artiklassa tarkoitetut tehtävät;
 - b) kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto, joka suorittaa 54 artiklassa tarkoitetut tehtävät;
 - c) puheenjohtaja, joka suorittaa 56 artiklassa tarkoitetut tehtävät;
 - d) sihteeristö, joka tarjoaa tarvittavaa hallinnollista ja teknistä tukea kaikkien kriisinratkaisuneuvostolle annettujen tehtävien suorittamiselle.

44 artikla

Unionin lainsäädännön noudattaminen

Kriisinratkaisuneuvosto noudattaa toiminnassaan unionin lainsäädäntöä, erityisesti neuvoston ja komission tämän asetuksen nojalla antamia päätöksiä.

45 artikla

Vastuuvollisuus

1. Kriisinratkaisuneuvosto on 2–8 kohdan mukaisesti vastuuvollinen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle tämän asetuksen täytäntöönpanosta.
2. Kriisinratkaisuneuvosto toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille, osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille parlamenteille 46 artiklan mukaisesti, neuvostolle, komissiolle ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle kertomuksen sille tällä asetuksella annettujen tehtävien suorittamisesta. Kertomus julkaistaan kriisinratkaisuneuvoston verkkosivustolla, jollei salassapitovelvollisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu.
3. Puheenjohtaja esittää kyseisen kertomuksen julkisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
4. Puheenjohtaja osallistuu Euroopan parlamentin pyynnöstä kriisinratkaisuneuvoston kriisinratkaisutehtävien suorittamista koskevaan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan järjestämään kuulemiseen. Kuuleminen järjestetään vähintään kerran vuodessa.
5. Neuvosto voi omasta pyynnöstään kuulla puheenjohtajaa kriisinratkaisuneuvoston kriisinratkaisutehtävien suorittamisesta.
6. Kriisinratkaisuneuvosto vastaa suullisesti tai kirjallisesti Euroopan parlamentin tai neuvoston sille osoittamiin kysymyksiin omien menettelyjensä mukaisesti ja joka tapauksessa viiden viikon kuluessa kysymyksen vastaanottamisesta.
7. Puheenjohtaja voi käydä pyynnöstä luottamuksellisia suullisia keskusteluja suljettujen ovien takana Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien kanssa silloin, kun tällaisia keskusteluja edellytetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisten Euroopan parlamentin toimivaltuuksien käyttämiseksi. Euroopan parlamentti ja kriisinratkaisuneuvosto tekevät sopimuksen yksityiskohtaisista säännöistä näiden keskustelujen järjestämiseksi varmistaakseen täyden luottamuksellisuuden niiden salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten mukaisesti, jotka kriisinratkaisuneuvostolle on vahvistettu tällä asetuksella kriisinratkaisuneuvoston toimiessa asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisena kansallisena kriisinratkaisuviranomaisena.
8. Kriisinratkaisuneuvosto tekee yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa kaikkien Euroopan parlamentin tekemien tutkimusten aikana Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja sen 226 artiklassa tarkoitettujen asetusten mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvosto ja Euroopan parlamentti sopivat kuuden kuukauden kuluessa puheenjohtajan nimitämisestä asianmukaisista järjestelyistä, jotka liittyvät kriisinratkaisuneuvostolle tällä asetuksella annettujen tehtävien suorittamisen demokraattista vastuuvollisuutta ja valvontaa koskeviin käytännön menettelyihin. Jollei Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 226 artiklan mukaisista Euroopan parlamentin toimivaltuuksista muuta johdu,

nämä järjestelyt koskevat muun muassa tiedonsaantia, mukaan lukien turvallisuusluokiteltujen tai muiden luottamuksellisten tietojen käsittelyä ja suojaamista koskevia sääntöjä, tämän asetuksen 45 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin kuulemisiin liittyvää yhteistyötä, luottamuksellisia suullisia keskusteluja, kertomuksia, kysymyksiin vastaamista, tutkimuksia ja tietoja puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja tämän asetuksen 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen neljän jäsenen valintamenettelystä.

46 artikla

Kansalliset parlamentit

1. Kriisinratkaisuneuvostolle tällä asetuksella annettujen erityistehtävien vuoksi osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset parlamentit voivat pyytää omien menettelyjensä mukaisesti kriisinratkaisuneuvostoa vastaamaan kirjallisesti niiden sille esittämiin huomautuksiin tai kysymyksiin, jotka koskevat tämän asetuksen mukaisia kriisinratkaisuneuvoston tehtäviä, ja kriisinratkaisuneuvosto on velvollinen vastaamaan kirjallisesti.
2. Antaessaan 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen kriisinratkaisuneuvosto antaa sen samanaikaisesti suoraan osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille parlamenteille. Kansalliset parlamentit voivat toimittaa kriisinratkaisuneuvostolle perusteltuja huomautuksiaan tästä kertomuksesta. Kriisinratkaisuneuvosto vastaa suullisesti tai kirjallisesti osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien sille osoittamiin huomautuksiin tai kysymyksiin omien menettelyjensä mukaisesti.
3. Osallistuvan jäsenvaltion kansallinen parlamentti voi pyytää puheenjohtajaa osallistumaan näkemysten vaihtoon 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen kriisinratkaisusta kyseisessä jäsenvaltiossa yhdessä kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen edustajan kanssa. Puheenjohtaja on velvollinen noudattamaan kutsua.
4. Tällä asetuksella ei rajoiteta kansallisen oikeuden mukaista kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten vastuuvälillisuutta kansallisille parlamenteille sellaisten tehtävien suorittamisen osalta, joita tällä asetuksella ei ole annettu kriisinratkaisuneuvostolle, neuvostolle tai komissiolle, ja niiden 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti suorittamien tehtävien osalta.

47 artikla

Riippumattomuus

1. Kun kriisinratkaisuneuvosto ja kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset suorittavat niille tällä asetuksella annettuja tehtäviä, ne toimivat riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti.
2. Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenet suorittavat tehtävänsä kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston ja komission päätösten mukaisesti. He toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja koko unionin edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta vastaan ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta tai muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.

He ilmaisevat omat näkemyksensä ja äänestävät riippumattomasti kriisinratkaisuneuvoston käsittelyissä ja päätöksentekoprosesseissa.

3. Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet tai muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan puheenjohtajaan, varapuheenjohtajaan tai kriisinratkaisuneuvoston jäseniin.
4. Puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja tämän asetuksen 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten on tämän asetuksen 87 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁾ vahvistettujen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, jäljempänä 'henkilöstösäännöt', mukaisesti palvelussuhteensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

48 artikla

Kotipaikka

Kriisinratkaisuneuvoston kotipaikka on Bryssel, Belgia.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68, annettu 29 päivänä helmikuuta 1968, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta ja komission virkamiehiin väliaikaisesti sovellettavista erityistoimenpiteistä (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1).

II OSASTO

KRIISINRATKAISUNEUVOSTON TÄYSISTUNTO

49 artikla

Osallistuminen täysistuntoihin

Kaikki 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kriisinratkaisuneuvoston jäsenet osallistuvat sen täysistuntoihin.

50 artikla

Tehtävät

1. Täysistunnossaan kriisinratkaisuneuvosto

- a) hyväksyy viimeistään kunkin vuoden marraskuun 30 päivänä puheenjohtajan esittämään luonnokseen perustuvan kriisinratkaisuneuvoston vuotuisen työohjelman seuraavaa vuotta varten ja toimittaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja EKP:lle;
- b) hyväksyy kriisinratkaisuneuvoston vuotuisen talousarvion sekä seuraa sitä 61 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja hyväksyy kriisinratkaisuneuvoston lopullisen tilinpäätöksen ja myöntää puheenjohtajalle vastuuvapauden 63 artiklan 4 ja 8 kohdan mukaisesti;
- c) jollei 2 kohdassa tarkoitetusta menettelystä muuta johdu, päättää kriisinratkaisurahaston käytöstä, jos kriisinratkaisurahastosta kyseisessä kriisinratkaisutoimessa tarvitaan tukea yli 5 000 000 000 euron kynnysarvon, jota laskettaessa maksuvalmiusavun painotus on 0,5;
- d) silloin kun kriisinratkaisurahaston yhteenlaskettu nettomääräinen käyttö viimeisen 12 peräkkäisen kuukauden aikana saavuttaa vuosikohtaisen 5 000 000 000 euron kynnysarvon, arvioi kriisinratkaisuvälineiden käyttöä, erityisesti kriisinratkaisurahaston käyttöä, ja antaa ohjeita, joita johdon istunnon on noudatettava myöhemmissä kriisinratkaisupäätöksissä ja joissa erityisesti erotetaan tarvittaessa maksuvalmiustuki ja muut tukimuodot;
- e) päättää tarpeesta kerätä 71 artiklan mukaisia ylimääräisiä jälkikäteen suoritettavia vakausmaksuja ja 72 artiklan mukaisesta vapaaehtoisesta lainaamisesta rahoitusjärjestelyjen välillä, 73 ja 74 artiklan mukaisista vaihtoehtoisista rahoitusjärjestelyistä sekä 78 artiklan mukaisesta kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuudesta, kun kriisinratkaisurahaston tuki ylittää tämän kohdan c alakohdassa tarkoitetun kynnysarvon;
- f) päättää sijoituksista 75 artiklan mukaisesti;
- g) hyväksyy 45 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisuneuvoston toiminnasta annettavan vuosikertomuksen, jossa esitetään yksityiskohtaiset selvitykset talousarvion toteuttamisesta;
- h) hyväksyy kriisinratkaisuneuvostoon sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt 64 artiklan mukaisesti;
- i) hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin nähden ottaen huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt;
- j) hyväksyy jäsentensä eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevat säännöt;
- k) hyväksyy työjärjestyksensä sekä kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon työjärjestyksen;
- l) käyttää tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti kriisinratkaisuneuvoston henkilöstön suhteen niitä valtuuksia, jotka kuuluvat henkilöstösääntöjen mukaan nimittävälle viranomaiselle ja neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 vahvistettujen, Euroopan unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen, jäljempänä 'palvelussuhteen ehdot', mukaan sopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle, jäljempänä 'nimittävän viranomaisen toimivalta';
- m) hyväksyy tarvittavat henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanoa koskevat säännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti;
- n) jollei henkilöstösäännöistä palvelussuhteen ehdoista muuta johdu, nimittää tilinpitäjän, joka on toiminnallisesti riippumaton tehtäviensä suorittamisessa;

- o) huolehtii siitä, että sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raportteihin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatko-toimet;
 - p) tekee päätökset kriisinratkaisuneuvoston sisäisten rakenteiden luomisesta ja tarvittaessa niiden muuttamisesta;
 - q) hyväksyy 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kehyksen kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä koskevien käytännön järjestelyjen järjestämistä varten.
2. Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto noudattaa päätöksenteossaan 6 ja 14 artiklassa määritettyjä tavoitteita.

Edellä olevan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa johdon istunnon laatima kriisinratkaisumääräys katsotaan hyväksytyksi, paitsi jos vähintään yksi täysistunnon jäsen on vaatinut täysistunnon kokoontumista kolmen tunnin kuluessa siitä, kun johdon istunto on toimittanut luonnoksen täysistunnolle. Jälkimmäisessä tapauksessa täysistunto tekee päätöksen kriisinratkaisumääräyksestä.

3. Kriisinratkaisuneuvosto antaa täysistunnossaan henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään nimittävän viranomaisen toimivalta puheenjohtajalle ja vahvistetaan olosuhteet, joissa toimivallan siirto voidaan keskeyttää. Puheenjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen.

Poikkeuksellisissa olosuhteissa kriisinratkaisuneuvosto voi täysistunnossaan tekemällään päätöksellä tilapäisesti keskeyttää nimittävän viranomaisen toimivallan siirron puheenjohtajalle ja tämän mahdollisesti toteuttaman nimittävän viranomaisen toimivallan edelleen siirron ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöön kuuluvalla, joka on muu kuin puheenjohtaja.

51 artikla

Kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon kokoukset

1. Puheenjohtaja kutsuu koolle kriisinratkaisuneuvoston täysistunnot ja toimii niiden puheenjohtajana 56 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.
2. Kriisinratkaisuneuvosto pitää vähintään kaksi sääntömääräistä täysistuntoa vuodessa. Lisäksi täysistunto kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos vähintään kolmasosa kriisinratkaisuneuvoston jäsenistä sitä pyytää. Komission edustaja voi pyytää puheenjohtajaa kutsumaan koolle kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon. Puheenjohtaja perustelee asian kirjallisesti, jos hän ei kutsu täysistuntoa koolle asianmukaisessa ajassa.
3. Kriisinratkaisuneuvosto voi tarvittaessa kutsua tarkkailijoita 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen lisäksi, mukaan lukien EPV:n edustajan, osallistumaan tapauskohtaisesti sen täysistunnon kokouksiin.
4. Kriisinratkaisuneuvosto vastaa täysistuntonsa sihteeristön tehtävistä.

52 artikla

Päätöksentekoprosessia koskevat yleiset säännökset

1. Kriisinratkaisuneuvosto tekee täysistunnossaan päätöksensä jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni. Äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvosto tekee 50 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut päätökset sekä kriisinratkaisurahastossa käytettävissä olevien rahoitusvarojen käyttöön rajoittuvat päätökset 78 artiklan mukaisesta kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuudesta jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä, joka edustaa vähintään 30:tä prosenttia rahoitusosuuksista. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni. Äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvosto tekee 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut päätökset, jotka koskevat 71 artiklan mukaisten jälkikäteisen suoritettavien rahoitusosuuksien keräämistä, 72 artiklan mukaista vapaaehtoista lainaamista rahoitusjärjestelyjen välillä, 73 ja 74 artiklan mukaisia vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä sekä 78 artiklan mukaista kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuutta ja joiden yhteydessä kriisinratkaisurahastossa käytettävissä olevat rahoitusvarat ylittyvät, jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä, joka edustaa vähintään 50:tä prosenttia suoritetuista rahoitusosuuksista kahdeksan vuoden siirtymäkauden aikana, kunnes kriisinratkaisurahasto on täysin yhdistetty, ja sen jälkeen jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä, joka edustaa vähintään 30:tä prosenttia suoritetuista rahoitusosuuksista. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni. Äänen mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.

4. Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä. Työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaisemmat äänestystä koskevat järjestelyt, erityisesti olosuhteet, joissa jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä tarvittaessa päätösvaltaisuutta koskevat säännöt.

III OSASTO

KRIISINRATKAISUNEUVOSTON JOHDON ISTUNTO

53 artikla

Osallistuminen johdon istuntoihin

1. Kriisinratkaisuneuvoston johdon istuntoon kuuluvat puheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut neljä jäsentä. Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto kokoontuu niin usein kuin on tarpeen.

Puheenjohtaja kutsuu kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon koolle omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenen pyynnöstä ja toimii johdon istunnon puheenjohtajana.

Kriisinratkaisuneuvosto voi tarvittaessa kutsua johdon istuntoon 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tarkkailijoiden lisäksi myös muita tarkkailijoita, kuten EPV:n edustajan, ja se kutsuu osallistumattomien jäsenvaltioiden kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset osallistumaan johdon istunnon kokouksiin käsiteltäessä konsernia, jolla on tytäryrityksiä tai merkittäviä sivuliikkeitä kyseisissä osallistumattomissa jäsenvaltioissa. Osallistuminen on tapauskohtaista.

2. Tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti 43 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut kriisinratkaisuneuvoston jäsenet osallistuvat kriisinratkaisuneuvoston johdon istuntoihin.

3. Käsiteltäessä 2 artiklassa tarkoitettua yhteisöä tai konsernia, joka on sijoittautunut ainoastaan yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon, käsittelyihin ja päätöksentekoprosessiin osallistuu myös kyseisen jäsenvaltion nimittämä jäsen ja 55 artiklan 1 kohdassa säädettyjä sääntöjä sovelletaan.

4. Käsiteltäessä rajatylittävää konsernia päätöksentekoprosessiin osallistuvat myös sen jäsenvaltion nimittämä jäsen, jossa konsernitason kriisinratkaisuviranomainen sijaitsee, sekä niiden jäsenvaltioiden nimittämät jäsenet, joihin konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluva tytäryritys tai yhteisö on sijoittautunut, ja 55 artiklan 2 kohdassa säädettyjä sääntöjä sovelletaan.

5. Edellä 43 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut kriisinratkaisuneuvoston jäsenet varmistavat, että etenkin kriisinratkaisurahaston käyttöön liittyvät kriisinratkaisupäätökset ja -toimet ovat kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon eri kokoonpanoissa johdonmukaisia, asianmukaisia ja oikeasuhteisia.

54 artikla

Tehtävät

1. Johdon istunnossaan kriisinratkaisuneuvosto

a) valmistelee kaikki kriisinratkaisuneuvoston täysistunnossa hyväksyttävät päätökset;

b) tekee kaikki päätökset tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

2. Suorittaessaan tämän artiklan 1 kohdan mukaisia tehtäviään kriisinratkaisuneuvosto:
 - a) valmistelee, arvioi ja hyväksyy kriisinratkaisusuunnitelmat 8, 10 ja 11 artiklan mukaisesti 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja konserneja varten sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja konserneja varten, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät;
 - b) soveltaa yksinkertaistettuja velvoitteita 11 artiklan mukaisesti tiettyihin 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin ja konserneihin sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin ja konserneihin, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät;
 - c) määrittelee omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen, joka 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien on jatkuvasti täytettävä 12 artiklan mukaisesti, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät;
 - d) toimittaa 18 artiklan mukaisen kriisinratkaisumääräyksen ja kaikki merkitykselliset tiedot komissiolle mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, jotta komissio voi niiden avulla hyvissä ajoin suorittaa arvioinnin ja antaa päätöksen tai tarvittaessa tehdä neuvostolle ehdotuksen päätöksestä 18 artiklan 7 kohdan nojalla;
 - e) päättää kriisinratkaisuneuvoston talousarvion kriisinratkaisurahastoa koskevasta II osasta 60 artiklan mukaisesti.
3. Silloin kun se on asian kiireellisyyden vuoksi tarpeen, kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto voi tehdä kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon puolesta tiettyjä väliaikaisia päätöksiä erityisesti hallinnollisista kysymyksistä, kuten talousarviokysymyksistä.
4. Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto pitää kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon ajan tasalla kriisinratkaisusta tekemistään päätöksistä.

55 artikla

Päätöksenteko

1. Käsiteltäessä yksittäistä yhteisöä tai konsernia, joka on sijoittautunut vain yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon, puheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut jäsenet tekevät päätöksen yksinkertaisella enemmistöllä, jos kaikki 53 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut jäsenet eivät pääse yksimielisesti yhteiseen sopimukseen puheenjohtajan asettamassa määräajassa.
2. Käsiteltäessä rajatylittävää konsernia puheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut jäsenet tekevät päätöksen yksinkertaisella enemmistöllä, jos kaikki 53 artiklan 1 ja 4 kohdassa tarkoitettut jäsenet eivät pääse yksimielisesti yhteiseen sopimukseen puheenjohtajan asettamassa määräajassa.
3. Äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.

IV OSASTO

PUHEENJOHTAJA

56 artikla

Nimittäminen ja tehtävät

1. Kriisinratkaisuneuvostoa johtaa kokopäivätoiminen puheenjohtaja.
2. Puheenjohtaja vastaa seuraavista:
 - a) kriisinratkaisuneuvoston täysistunnoissa ja johdon istunnoissa tehtävän työn valmistelu sekä sen kokousten koollekutsuminen ja niiden puheenjohtajana toimiminen;
 - b) kaikki henkilöstöasiat;
 - c) päivittäisen hallinnon asiat;
 - d) kriisinratkaisuneuvoston talousarvioesityksen laatiminen 61 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja kriisinratkaisuneuvoston talousarvion toteuttaminen 63 artiklan mukaisesti;

- e) kriisintarkkailuneuvoston johtaminen;
- f) kriisintarkkailuneuvoston vuotuisen työohjelman toteuttaminen;
- g) 45 artiklassa tarkoitetun vuosikertomuksen, joka sisältää kriisintarkkailuneuvoston kriisintarkkailutoimia koskevan jakson sekä talous- ja hallintokysymyksiä koskevan jakson, luonnoksen laatiminen vuosittain.

Puheenjohtajaa avustaa tässä artiklassa tarkoitettujen tehtävien suorittamisessa oma henkilöstö.

3. Puheenjohtajaa avustaa varapuheenjohtaja.

Varapuheenjohtaja hoitaa puheenjohtajan tehtäviä tämän asetuksen mukaisesti tämän ollessa poissa tai ollessa estynyt suorittamasta tehtäviään.

4. Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenet nimitetään ansioiden, pätevyyden, pankkitoiminta- ja rahoituskysymysten tuntemuksen sekä rahoitusalan valvonnan ja sääntelyn ja pankkien kriisintarkkailun kannalta merkityksellisen kokemuksen perusteella. Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenet valitaan avoimella valintamenettelyllä, jossa noudatetaan sukupuolten tasapainon, kokemuksen ja pätevyyden periaatteita ja josta annetaan kaikissa menettelyn vaiheissa ajallaan asianmukaisesti tietoa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten toimikausi on viisi vuotta. Jollei tämän artiklan 7 kohdasta muuta johdu, toimikautta ei voida uusia.

Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenet eivät saa hoitaa kansallisen, unionin tai kansainvälisen tason virkatehtäviä.

6. Kuultuaan täysistunnossa kokoontunutta kriisintarkkailuneuvostoa komissio esittää Euroopan parlamentille lopullisen luettelon ehdokkaista puheenjohtajaksi, varapuheenjohtajaksi ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuiksi jäseniksi ja ilmoittaa neuvostolle tästä luettelosta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, tämän asetuksen voimaantulon jälkeen nimitettävien kriisintarkkailuneuvoston ensimmäisten jäsenten osalta komissio esittää lopullisen ehdokasluettelon kriisintarkkailuneuvostoa kuulematta.

Komissio toimittaa puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten nimittämistä koskevan ehdotuksen Euroopan parlamentille hyväksyttäväksi. Ehdotuksen hyväksymisen jälkeen neuvosto hyväksyy täytäntöönpanopäätöksen puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten nimittämiseksi. Neuvosto tekee päätöksensä määräenemmistöllä.

7. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, tämän asetuksen voimaantulon jälkeen nimitettävän ensimmäisen puheenjohtajan toimikausi on kolme vuotta. Toimikausi voidaan uusia kerran viideksi vuodeksi. Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenet jatkavat tehtävässään seuraajiensa nimittämiseen asti.

8. Puheenjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei voi osallistua enää jatkettun toimikautensa päätyttyä kyseisen toimen uuteen valintamenettelyyn.

9. Jos puheenjohtaja, varapuheenjohtaja tai 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu jäsen ei enää täytä niitä vaatimuksia, joita hänen tehtävänsä edellyttävät, tai jos hän on syylistynyt vakavaan rikkomukseen, neuvosto voi komission ehdotuksesta, jonka Euroopan parlamentti on hyväksynyt, hyväksyä täytäntöönpanopäätöksen tämän erottamiseksi tehtävästään. Neuvosto tekee päätöksensä määräenemmistöllä.

Näitä tarkoituksia varten Euroopan parlamentti tai neuvosto voi ilmoittaa komissiolle, että se katsoo edellytysten puheenjohtajan, varapuheenjohtajan tai 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten erottamiseksi tehtävästään täyttyneen, mihin komission on vastattava.

V OSASTO

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Yleiset säännökset

57 artikla

Resurssit

1. Kriisinratkaisuneuvosto vastaa tarvittavan rahoituksen ja henkilöstön osoittamisesta sille tällä asetuksella annettujen tehtävien suorittamiseen.
2. Kriisinratkaisuneuvoston talousarvion tai sen tämän asetuksen mukaisten kriisinratkaisutoimien rahoitus ei missään olosuhteissa saa aiheuttaa jäsenvaltioille valtiontaloudellista vastuuta.

58 artikla

Talousarvio

1. Kriisinratkaisuneuvostolla on oma itsenäinen talousarvionsa, joka ei ole osa unionin talousarviota. Kriisinratkaisuneuvoston kaikista tuloista ja menoista laaditaan kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan kriisinratkaisuneuvoston talousarvioon.
2. Kriisinratkaisuneuvoston talousarvioon otettavien tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
3. Talousarvio koostuu kahdesta osasta: sen I osa koskee kriisinratkaisuneuvoston hallintoa ja II osa kriisinratkaisurahastoa.

59 artikla

Kriisinratkaisuneuvoston hallintoa koskeva talousarvion I osa

1. Talousarvion I osan tulot koostuvat vuotuisista hallintomaksuista, jotka ovat tarpeen arvioitujen vuotuisen hallintomenojen kattamiseksi.
2. Talousarvion I osan menot sisältävät ainakin henkilöstö-, palkka-, hallinto-, infrastruktuuri-, henkilöstökoulutus- ja toimintamenot.
3. Tämä artikla ei rajoita kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten oikeutta periä kansallisen oikeuden mukaisia maksuja 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun tyyppisistä hallintomenoistaan, mukaan lukien kriisinratkaisuneuvoston kanssa tehtävästä yhteistyöstä ja sen avustamisesta aiheutuvat menot.

60 artikla

Kriisinratkaisurahastoa koskeva talousarvion II osa

1. Talousarvion II osan tulot koostuvat erityisesti seuraavista:
 - a) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden laitosten 67 artiklan 4 kohdan ja 69, 70 ja 71 artiklan mukaisesti maksamat vakausmaksut;
 - b) muista kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä osallistumattomissa jäsenvaltioissa 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti saadut lainat;
 - c) rahoituslaitoksilta tai muilta kolmansilta osapuolilta 73 ja 74 artiklan mukaisesti saadut lainat;

- d) kriisinratkaisurahaston hallussa olevien määrien 75 artiklan mukaisista sijoituksista saadut tuotot;
 - e) kaikki varat, jotka peritään takaisin kriisinratkaisumenettelyissä 76 artiklassa mainituista tarkoituksista aiheutuneiden kustannusten kattamiseksi.
2. Talousarvion II osan menot koostuvat seuraavista:
- a) menot 76 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin;
 - b) 75 artiklan mukaiset sijoitukset;
 - c) muista kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä osallistumattomissa jäsenvaltioissa 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti saaduista lainoista maksettavat korot;
 - d) rahoituslaitoksilta tai muilta kolmansilta osapuolilta 73 ja 74 artiklan mukaisesti saaduista lainoista maksettavat korot.

61 artikla

Talousarvion laatiminen ja toteuttaminen

1. Puheenjohtaja laatii viimeistään kunkin vuoden helmikuun 15 päivänä kriisinratkaisuneuvoston talousarvioesityksen, mukaan lukien ennakkoarvion kriisinratkaisuneuvoston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten sekä henkilöstötaulukon, ja toimittaa sen kriisinratkaisuneuvoston hyväksyttäväksi.
2. Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto mukauttaa tarvittaessa puheenjohtajan toimittamaa esitystä ja hyväksyy kriisinratkaisuneuvoston lopullisen talousarvion ja henkilöstötaulukon viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 31 päivänä.

62 artikla

Sisäinen tarkastus ja valvonta

1. Kriisinratkaisuneuvostoon perustetaan sisäisen tarkastuksen tehtävä, jota hoidetaan kansainvälisten standardien mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvoston nimittämä sisäinen tarkastaja vastaa sille kriisinratkaisuneuvoston talousarvion toteuttamisjärjestelmien ja talousarviomenettelyjen moitteettoman toiminnan tarkastamisesta.
2. Sisäinen tarkastaja neuvoo kriisinratkaisuneuvostoa riskienhallinnassa antamalla riippumattomia lausuntoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien laadusta sekä suosituksia toimintojen toteuttamisedellytysten parantamiseksi ja moitteettoman varainhoidon edistämiseksi.
3. Kriisinratkaisuneuvosto on vastuussa sisäisen tarkastajan tehtävien suorittamiseen soveltuvien sisäisten valvontajärjestelmien ja -menettelyjen ottamisesta käyttöön.

63 artikla

Talousarvion toteuttaminen, tilinpäätöksen esittäminen ja vastuuvapauden myöntäminen

1. Puheenjohtaja toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä ja huolehtii kriisinratkaisuneuvoston talousarvion toteuttamisesta.
2. Kriisinratkaisuneuvoston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen sekä selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta tilintarkastustuomioistuimelle huomautuksia varten viimeistään seuraavan varainhoitovuoden maaliskuun 1 päivänä.

Kriisinratkaisuneuvoston tilinpitäjä antaa selvityksen talousarvio- ja varainhallinnosta kriisinratkaisuneuvoston jäsenille sekä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden maaliskuun 31 päivänä.

3. Kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtaja toimittaa kriisinratkaisuneuvoston edellisen varainhoitovuoden alustavan tilinpäätöksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 31 päivänä.

4. Saatuaan tilintarkastustuomioistuimelta huomautukset kriisinratkaisuneuvoston alustavasta tilinpäätöksestä puheenjohtaja laatii kriisinratkaisuneuvoston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon hyväksyttäväksi.
5. Puheenjohtaja toimittaa kriisinratkaisuneuvoston hyväksynnän saatuaan joka vuosi viimeistään heinäkuun 1 päivänä edeltävää varainhoitovuotta koskevan lopullisen tilinpäätöksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle.
6. Kun tilintarkastustuomioistuimelta saadaan huomautuksia, puheenjohtaja toimittaa vastauksen viimeistään syyskuun 30 päivänä.
7. Joka vuosi viimeistään marraskuun 15 päivänä edeltävän varainhoitovuoden lopullinen tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
8. Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto myöntää puheenjohtajalle talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden.
9. Puheenjohtaja toimittaa Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöstä kaikki kriisinratkaisuneuvoston tilinpäätöksessä tarkoitetut tiedot niitä pyytäneelle unionin toimielimelle, jollei tässä asetuksessa säädetystä salassapitovelvollisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu.

64 artikla

Varainhoitosäännöt

Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy tilintarkastustuomioistuinta ja komissiota kuultuaan sisäiset varainhoitoa koskevat säännökset, joilla täsmennetään erityisesti kriisinratkaisuneuvoston talousarvion laatimista ja toteuttamista 61 ja 63 artiklan mukaisesti koskeva yksityiskohtainen menettely.

Varainhoitoa koskevat säännökset perustuvat, siltä osin kuin se on sopusoinnussa kriisinratkaisuneuvoston ominaispiirteiden kanssa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽¹⁾ 208 artiklan mukaisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti perustettuja elimiä varten vahvistettuun varainhoidon puiteasetukseen.

65 artikla

Hallintomaksut kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitetut yhteisöt osallistuvat kriisinratkaisuneuvoston talousarvion I osan rahoitukseen tämän asetuksen ja tämän artiklan 5 kohdan nojalla annettujen rahoitusosuuksia koskevien delegoitujen säädösten mukaisesti.
2. Hallintomaksujen määrät on vahvistettava sellaiselle tasolle, että vastaavalla tulojen määrällä voidaan periaatteessa varmistaa kriisinratkaisuneuvoston talousarvion I osan tasapaino kunkin vuoden osalta.
3. Kriisinratkaisuneuvosto määrittää tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti kunkin 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön maksettavan hallintomaksun kyseiselle yhteisölle osoitetussa päätöksessä ja kerää ne. Kriisinratkaisuneuvosto soveltaa menettely-, raportointi- ja muita sääntöjä sen varmistamiseksi, että rahoitusosuudet maksetaan täysimääräisesti ja ajallaan.
4. Edellä olevien 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti kerättyjä määriä käytetään ainoastaan tämän asetuksen soveltamista varten.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

5. Siirretään komissiolle valta antaa 93 artiklan mukaisesti hallintomaksuja koskevia delegoituja säädöksiä, joissa
- a) määritetään hallintomaksujen laji ja seikat, joiden osalta niitä on maksettava, rahoitusosuuksien määrän laskutapa ja tapa, jolla ne on maksettava;
 - b) tarkennetaan 3 kohdassa tarkoitetut rekisteröinti-, kirjanpito- ja raportointisäännöt ja muut säännöt, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että hallintomaksut maksetaan täysimääräisesti ja ajallaan;
 - c) määritetään vuotuiset hallintomaksut, jotka ovat tarpeen kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi ennen kuin se on täysin toimintakykyinen.

66 artikla

Petostentorjuntatoimenpiteet

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvien petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjuntaa varten kriisinratkaisuneuvosto liittyy kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se aloittaa toimintansa, OLAFin sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen ja vahvistaa mainitun toimielinten välisen sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen välittömästi asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan kriisinratkaisuneuvoston koko henkilöstöön.
2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien kriisinratkaisuneuvostolta rahoitusta saaneiden edunsaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.
3. OLAF voi suorittaa tutkimuksia, myös paikalla suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽²⁾ ja asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 vahvistettujen säännösten ja menettelyjen mukaisesti, sen selvittämiseksi, onko kriisinratkaisuneuvoston rahoittamiin sopimuksiin liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

2 LUKU

Yhteinen kriisinratkaisurahasto

1 jakso

Kriisinratkaisurahaston muodostaminen

67 artikla

Yleiset säännökset

1. Perustetaan yhteinen kriisinratkaisurahasto, jäljempänä 'kriisinratkaisurahasto'. Kriisinratkaisurahastoon hankitaan varat kansallisella tasolla kerättävien vakaumaksujen siirtämisestä kriisinratkaisurahastoon koskevien sopimuksen määräysten mukaisesti.
2. Kriisinratkaisuneuvosto käyttää kriisinratkaisurahastoa ainoastaan II osan I osastossa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden tehokkaan soveltamisen ja kriisinratkaisuvälineiden tehokkaan käyttämisen varmistamiseen ja 14 ja 15 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden ja kriisinratkaisun periaatteiden mukaisesti. Unionin talousarvion varojen tai kansallisten talousarvioiden varojen ei missään olosuhteissa katsota kattavan vastuuta kriisinratkaisurahaston menoista tai tappioista.
3. Kriisinratkaisurahaston omistaja on kriisinratkaisuneuvosto.
4. Kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset keräävät 69, 70 ja 71 artiklassa tarkoitetut vakaumaksut 2 artiklassa tarkoituilta yhteisöiltä, ja vakaumaksut siirretään kriisinratkaisurahastoon sopimuksen mukaisesti.

68 artikla

Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen käyttöönottoa koskeva vaatimus

Osallistuvien jäsenvaltioiden on otettava käyttöön rahoitusjärjestelyt direktiivin 2014/59/EU 100 artiklan ja tämän asetuksen mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

69 artikla

Tavoitetaso

1. Kriisinratkaisurahaston käytettävissä olevat varat ovat kahdeksan vuoden alkuvaiheen päättyessä 1 päivästä tammi-kuuta 2016 tai muussa tapauksessa siitä päivästä, jona tätä kohtaa sovelletaan 99 artiklan 6 kohdan nojalla, vähintään 1 prosentti kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa toimiluvan saaneiden luottolaitosten suojattujen talletusten määrästä.
2. Jäljempänä olevan 70 artiklan mukaisesti lasketut ja 67 artiklan 4 kohdan mukaisesti kriisinratkaisurahastoon kerätyt vakaumaksut jaksotetaan 1 kohdassa tarkoitetun alkuvaiheen aikana ajallisesti mahdollisimman tasaisesti, kunnes tavoitetaso saavutetaan, ottaen kuitenkin asiaankuuluvasti huomioon suhdannevaiheen ja vakaumaksujen myötäsykli-syyden mahdollinen vaikutus vakaumaksuja suorittavien laitosten rahoitusasemaan.
3. Kriisinratkaisuneuvosto pidentää 1 kohdassa tarkoitettua alkuvaihetta enintään neljällä vuodella, jos kriisinratkaisur-ahastosta suoritettujen maksujen kokonaismäärä ylittää 0,5 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettua katettujen talletusten kokonaismäärästä ja kun 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettua delegoidussa säädöksessä säädetyt perusteet täyttyvät.
4. Jos 1 kohdassa tarkoitetun alkuvaiheen jälkeen käytettävissä olevat varat vähenevät alle kyseisessä kohdassa määri-tellyn tavoitetason, säännöllisiä vakaumaksuja kerätään 70 artiklan mukaisesti siihen asti, kun tavoitetaso on saavutettu. Kun tavoitetaso on saavutettu ensimmäisen kerran ja kun käytettävissä olevat varat vähenevät alle kahteen kolmasosaan tavoitetasosta, kyseiset säännölliset vakaumaksut on vahvistettava sellaiselle tasolle, että tavoitetaso voidaan saavuttaa kuuden vuoden kuluessa.

Säännöllisessä vakaumaksussa on otettava asiaankuuluvasti huomioon suhdannevaihe ja vakaumaksujen myötäsykli-syyden mahdollinen vaikutus tämän kohdan mukaisia vuotuisia vakaumaksuja vahvistettaessa.

5. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 93 artiklan mukaisesti seuraavien seikkojen määrittämiseksi:
 - a) perusteet, jotka koskevat 2 kohdan mukaisesti laskettujen kriisinratkaisurahastoon kerättävien vakaumaksujen ajal-lista jaksottamista;
 - b) perusteet, joiden mukaisesti määritetään se vuosimäärä, jolla 1 kohdassa tarkoitettua alkuvaihetta voidaan pidentää 3 kohdan mukaisesti;
 - c) perusteet 4 kohdassa säädettyjen vuotuisten vakaumaksujen määrittämiseksi.

70 artikla

Ennakolliset vakaumaksut

1. Kunkin laitoksen yksilöllinen vakaumaksu kerätään vähintään vuosittain, ja se on sama kuin sen velkojen määrä (poislukien omat varat), josta on vähennetty suojatut talletukset, suhteessa kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten velkojen kokonaismäärään (poislukien omat varat), josta on vähennetty suojatut talletukset.
2. Kriisinratkaisuneuvosto laskee kunakin vuonna EKP:tä tai kansallista toimivaltaista viranomaista kuultuaan ja tiiviissä yhteistyössä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa yksilölliset vakaumaksut varmistaakseen, että kaik-kien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten maksettavat rahoitusosuudet eivät ylitä 12,5:tä prosenttia tavoitetasosta.

Yksittäisten laitosten vakaumaksujen laskenta perustuu kunakin vuonna seuraaviin:

- a) kiinteä vakaumaksu, joka perustuu laitoksen velkojen määrään (poislukien omat varat ja suojatut talletukset) suhteessa kaikkien kyseisen jäsenvaltion alueella toimiluvan saaneiden laitosten velkojen kokonaismäärään (poislukien omat varat ja suojatut talletukset); ja
- b) riskiprofiiliin mukautettu vakaumaksu, joka perustuu direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohdassa säädettyihin perusteisiin ja jossa otetaan huomioon suhteellisuusperiaate luomatta vääristymiä jäsenvaltioiden pankkialan raken-teiden välille.

Kiinteän vakaumaksun ja riskiprofiiliin mukautetun vakaumaksun välisessä suhteessa on otettava huomioon vakaumaksujen tasapuolinen jakautuminen erityyppisten pankkien kesken.

Joka tapauksessa kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten yksilöllisten vakaumaksujen a ja b alakohdan mukaisesti laskettu kokonaismäärä ei saa vuositasolla ylittää 12,5:tä prosenttia tavoite-tasosta.

3. Edellä 69 artiklassa tarkoitetun rahoituksen tavoitetason saavuttamiseksi käytettävissä oleviin varoihin voidaan sisällyttää peruuttamattomat maksusitoumukset, joiden täydeksi vakuudeksi on asetettu vähäriskiset varat, joihin ei kohdistu kolmansien osapuolten oikeuksia ja jotka ovat kriisinratkaisuneuvoston vapaasti käytettävissä ja sen yksinomaiseen käyttöön osoitettuja 76 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä tarkoituksia varten. Näiden peruuttamattomien maksusitoumusten osuus saa olla enintään 30 prosenttia tämän artiklan nojalla kerättävien vakaumaksujen kokonaismäärästä.

4. Kultakin 2 artiklassa tarkoitetulta yhteisöltä asianmukaisesti saatuja vakaumaksuja ei makseta takaisin näille yhteisöille.

5. Jos osallistuvat jäsenvaltiot ovat jo ottaneet käyttöön kansallisia kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä, ne voivat säätää, että kyseisten järjestelyjen käytettävissä olevia varoja, jotka on kerätty laitoksilta 17 päivän kesäkuuta 2010 ja direktiivin 2014/59/EU voimaantulopäivän välisenä aikana, käytetään korvaamaan laitoksille ennakollisia vakaumaksuja, jotka niitä voidaan vaatia maksamaan kriisinratkaisurahastoon. Tällainen hyvitys ei vaikuta direktiivissä 2014/49/EU säädettyihin jäsenvaltioiden velvoitteisiin.

6. Sovelletaan komission direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohdan nojalla hyväksymiä delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään käsitettä vakaumaksujen mukauttamisesta laitosten riskiprofiiliin.

7. Neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta 6 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten muodostamassa kehyksessä täytäntöönpanosäädöksiä 1, 2 ja 3 kohdan täytäntöönpanoedellytysten määrittämiseksi erityisesti seuraavien suhteen:

a) yksilöllisten vakaumaksujen laskennassa käytettävän menetelmän soveltaminen;

b) käytännön menettelyt, joilla laitoksille yksilöidään delegoidussa säädöksessä määritetyt riskitekijät.

71 artikla

Ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat vakaumaksut

1. Jos käytettävissä olevat varat eivät riitä kriisinratkaisurahaston käyttämisestä kriisinratkaisutoimissa aiheutuvien tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen, osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneilta laitoksilta kerätään jälkikäteen ylimääräisiä vakaumaksuja, jotta lisämäärät voidaan kattaa. Nämä ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat vakaumaksut laskettava ja kohdennettava yksittäisille laitoksille 69 ja 70 artiklassa vahvistettuja sääntöjä noudattaen.

Ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakaumaksujen vuotuinen kokonaismäärä ei saa olla yli kolminkertainen suhteessa 70 artiklan mukaisesti määritettävään vakaumaksujen vuotuisen määrään.

2. Kriisinratkaisuneuvosto lykkää 3 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti omasta aloitteestaan kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta kokonaan tai osittain laitoksen 1 kohdan mukaisten ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakaumaksujen maksamista, jos se on tarpeen laitoksen rahoitusaseman turvaamiseksi. Tällaista lykkäystä ei myönnetä kuutta kuukautta pidemmäksi ajaksi, mutta se voidaan laitoksen pyynnöstä uusia. Vakaumaksut, joiden maksamista on lykätty tämän kohdan nojalla, on suoritettava myöhemmin sellaisena ajankohtana, jolloin maksu ei enää vaaranna laitoksen rahoitusasemaa.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 93 artiklan mukaisesti niiden olosuhteiden ja edellytysten määrittämiseksi, joiden täyttyessä 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön jälkikäteen suoritettavien vakaumaksujen maksamista voidaan lykätä kokonaan tai osittain tämän artiklan 2 kohdan nojalla.

72 artikla

Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen välinen vapaaehtoinen lainaaminen

1. Kriisinratkaisuneuvosto tekee päätöksen kriisinratkaisurahastoa varten tarkoitetun vapaaehtoista lainaamista koskevan pyynnön esittämisestä osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyille, jos
 - a) 70 artiklan nojalla kerätyt määrät eivät riitä kattamaan kriisinratkaisurahaston käyttämisestä kriisinratkaisutoimissa aiheutuneita tappioita, kustannuksia tai muita menoja;
 - b) 71 artiklassa säädetty ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat vakausmaksut eivät ole välittömästi käytettävissä; ja
 - c) 73 artiklassa säädetty vaihtoehtoiset rahoituslähteet eivät ole kohtuullisin ehdoin välittömästi käytettävissä.
2. Kyseiset kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyt päättävät tällaisesta pyynnöstä direktiivin 2014/59/EU 106 artiklan mukaisesti. Lainaehtoihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 106 artiklan 4, 5 ja 6 kohtaa.
3. Kriisinratkaisuneuvosto voi päättää antaa lainaa toisille kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyille osallistumattomissa jäsenvaltioissa, jos sitä pyydetään direktiivin 2014/59/EU 106 artiklan mukaisesti. Lainaehtoihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 106 artiklan 4, 5 ja 6 kohtaa.

73 artikla

Vaihtoehtoiset rahoituslähteet

1. Kriisinratkaisuneuvosto voi tehdä kriisinratkaisurahastoa varten lainasopimuksia tai sopia muista tukimuodoista niiden laitosten, rahoituslaitosten tai muiden kolmansien osapuolten kanssa, jotka tarjoavat paremmat rahoitusehdot parhaana mahdollisena ajankohtana, tarkoituksena pitää rahoituskustannukset mahdollisimman edullisina ja ylläpitää mainetta, jos 70 ja 71 artiklan mukaisesti kerätyt määrät eivät ole välittömästi käytettävissä tai eivät kata kriisinratkaisurahaston käyttämisestä kriisinratkaisutoimista aiheutuneita kustannuksia.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut lainat tai muunlainen tuki maksetaan täysimääräisesti takaisin 69, 70 ja 71 artiklan mukaisesti lainan erääntymisajan kuluessa.
3. Kaikki 1 kohdassa täsmennettyjen lainojen käytöstä aiheutuneet kustannukset maksetaan kriisinratkaisuneuvoston talousarvion II osasta, ei unionin talousarvion eikä osallistuvien jäsenvaltioiden talousarvioiden varoista.

74 artikla

Rahoitusjärjestelyn saatavuus

Kriisinratkaisuneuvosto sopii kriisinratkaisurahastoa varten rahoitusjärjestelyistä, myös mahdollisuuksien mukaan julkisista rahoitusjärjestelyistä, jotka koskevat 76 artiklan mukaisesti käytettävien lisävarojen välitöntä saatavuutta, jos 70 ja 71 artiklan mukaisesti kerätyt tai saatavissa olevat määrät eivät riitä kriisinratkaisurahaston velvoitteiden kattamiseen.

2 jakso

Kriisinratkaisurahaston hallinto

75 artikla

Sijoitukset

1. Kriisinratkaisuneuvosto hallinnoi kriisinratkaisurahastoa tämän asetuksen ja 4 kohdan nojalla hyväksyttävien delegoitujen säädösten mukaisesti.
2. Kriisinratkaisun kohteena olevalta laitokselta tai omaisuudenhoitoyhtiöltä saatavien määrien sekä koron ja muun sijoituksista saatavan tuoton ja mahdollisen muun tuoton on koiduttava ainoastaan kriisinratkaisurahaston hyödyksi.

3. Kriisinratkaisuneuvosto noudattaa varovaista ja turvallista sijoitusstrategiaa, josta säädetään tämän artiklan 4 kohdan nojalla hyväksyttävissä delegoiduissa säädöksissä, ja sijoittaa kriisinratkaisurahaston hallussa olevat määrät jäsenvaltioiden tai hallitustenvälisten järjestöjen sitoumuksiin tai erittäin likvideihin omaisuuseriin, joiden luottokelpoisuus on erittäin hyvä, ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen ja muut kyseisen asetuksen asiaankuuluvat säännökset. Sijoitusten on oltava alakohtaisesti, maantieteellisesti ja suhteellisesti riittävän hajautettuja. Kyseisten sijoitusten tuoton on koiduttava kriisinratkaisurahaston hyväksi.

4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä kriisinratkaisurahaston hallintoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja sen sijoitusstrategiaa koskevista yleisistä periaatteista ja perusteista 93 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3 jakso

Kriisinratkaisurahaston käyttö

76 artikla

Kriisinratkaisurahaston tehtävä

1. Soveltaessaan kriisinratkaisuvälineitä 2 artiklassa tarkoitettuihin yhteisöihin kriisinratkaisumääräyksen puitteissa kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää kriisinratkaisurahastoa vain siinä määrin kuin on tarpeen kriisinratkaisuvälineiden tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi seuraaviin tarkoituksiin:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen, sen tytäryritysten, omaisuudenhoitoyhtiön tai erillisen varainhoitoyhtiön varojen tai velkojen takaamiseksi;
- b) lainojen myöntämiseksi kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle, sen tytäryrityksille, omaisuudenhoitoyhtiölle tai erilliselle varainhoitoyhtiölle;
- c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen omaisuuserien ostamiseksi;
- d) pääomasijoituksen tekemiseksi omaisuudenhoitoyhtiöön ja erilliseen varainhoitoyhtiöön;
- e) korvausten maksamiseksi osakkeenomistajille tai velkojille, jos niille todetaan 20 artiklan 5 kohdan mukaisen arvostuksen perusteella aiheutuneen suuremmat tappiot kuin niille 20 artiklan 16 kohdan mukaisen arvostuksen mukaan olisi aiheutunut tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä;
- f) pääomasijoituksen tekemiseksi kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tiettyjen velkojen saatavien alaskirjauksen tai muuntamisen sijaan, kun sovelletaan velkakirjojen arvon alaskirjausta ja päätetään rajata tietyt velkojat velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- g) a–f alakohdassa tarkoitettujen toimien yhdistämiseksi.

2. Kriisinratkaisurahastossa voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitettuja toimia myös ostajaan liiketoiminnan myynnin yhteydessä.

3. Kriisinratkaisurahastoa ei saa käyttää suoraan 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön tappioiden kattamiseen eikä tällaisen yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen. Siinä tapauksessa, että kriisinratkaisurahaston käyttö tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa välillisesti johtaa siihen, että osa 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön tappioista siirtyy kriisinratkaisurahastolle, sovelletaan 27 artiklassa säädettyjä kriisinratkaisurahaston käyttöä koskevia periaatteita.

4. Kriisinratkaisuneuvosto saa tehdä 1 kohdan f alakohdan mukaisen pääomasijoituksen enintään viiden vuoden ajan.

77 artikla

Kriisinratkaisurahaston käyttö

Kriisinratkaisurahaston käytön ehtona on sopimus, jolla osallistuvat jäsenvaltiot sopivat, että ne siirtävät kansallisella tasolla perimänsä rahoitusosuudet tämän asetuksen ja direktiivin 2014/59/EU mukaisesti kriisinratkaisurahastoon, ja sen käytössä on noudatettava kyseisessä sopimuksessa vahvistettuja periaatteita.

Siihen asti, kun kriisinratkaisurahasto saavuttaa 69 artiklassa tarkoitetun rahoituksen tavoitetaso, mutta enintään siihen asti, kun on kulunut kahdeksan vuotta tämän artiklan soveltamispäivästä, kriisinratkaisuneuvosto käyttää vastaavasti kriisinratkaisurahastoa niiden periaatteiden mukaisesti, jotka perustuvat kriisinratkaisurahaston jakamiseen kutakin osallistuvaa jäsenvaltiota vastaaviin kansallisiin rahasto-osuuksiin ja kriisinratkaisurahaston kansallisiin rahasto-osuuksiin kohdennettavien kansallisella tasolla kerättyjen eri varojen vaihteittaiseen yhdistämiseen sopimuksessa määrätyllä tavalla.

78 artikla

Kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuus konsernin kriisinratkaisussa, johon liittyy laitoksia osallistumattomissa jäsenvaltioissa

Konsernin kriisinratkaisussa, johon liittyy yhden tai useamman osallistuvan jäsenvaltion alueelle sijoittautuneita laitoksia ja yhden tai useamman osallistumattoman jäsenvaltion alueelle sijoittautuneita laitoksia, kriisinratkaisurahasto osallistuu konsernin kriisinratkaisun rahoittamiseen direktiivin 2014/59/EU 107 artiklan 2–5 kohdan säännösten mukaisesti.

79 artikla

Talletussuojajärjestelmien käyttö kriisinratkaisun yhteydessä

1. Osallistuvien jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa kriisinratkaisutoimen ja jos tällä toimella taataan, että tallettajien talletukset ovat edelleen heidän käytettävissään, laitokseen liittyvä talletussuojajärjestelmä vastaa direktiivin 2014/59/EU 109 artiklan 1 ja 4 kohdassa täsmennetyistä määristä.

Asiaankuuluva talletussuojajärjestelmä omaksuu suojattujen tallettajien oikeudet ja velvoitteet maksukyvyttömyysmenettelyissä talletussuojajärjestelmästä suoritettuja maksuja vastaavalla määrällä.

2. Määrä, josta talletussuojajärjestelmä vastaa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, määritetään 20 artiklassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti.

3. Ennen kuin kriisinratkaisuneuvosto päättää tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti määrästä, josta talletussuojajärjestelmä vastaa, se kuulee direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa tarkoitettua asianomaista nimettyä viranomaista ottaen täysimääräisesti huomioon asian kiireellisyden.

4. Jos kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen suojakelpoiset talletukset siirretään toiseen yhteisöön liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön myötä, tallettajat eivät voi vaatia direktiivin 2014/49/EU nojalla korvausta talletussuojajärjestelmästä sille osalle kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tekemistään talletuksista, joita ei siirretä, edellyttäen, että siirrettyjen varojen määrä on yhtä suuri tai suurempi kuin mainitun direktiivin 6 artiklassa säädetty talletussuojan kokonaismäärä.

5. Sen estämättä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, jos talletussuojajärjestelmän käytettävissä olevat varat käytetään sen mukaisesti ja ne vähenevät myöhemmin alle kahteen kolmasosaan talletussuojajärjestelmän tavoitetasosta, säännöllinen rahoitusosuus talletussuojajärjestelmään on vahvistettava sellaiselle tasolle, että tavoitetaso voidaan saavuttaa kuuden vuoden kuluessa.

Talletussuojajärjestelmän vastuu ei saa ylittää määrää, joka vastaa 50:tä prosenttia talletussuojajärjestelmälle direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan nojalla vahvistetusta tavoitetasosta.

Talletussuojajärjestelmän tämän asetuksen mukainen osuus ei saa missään olosuhteissa ylittää sitä tappioiden määrää, joka sille olisi aiheutunut tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa.

VI OSASTO

MUUT SÄÄNNÖKSET

80 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Kriisinratkaisuneuvostoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyä Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa N:o 7.

81 artikla

Kielijärjestelyt

1. Kriisinratkaisuneuvostoon sovelletaan neuvoston asetusta N:o 1 ⁽¹⁾.
2. Kriisinratkaisuneuvosto päättää sisäisistä kielijärjestelyistään.
3. Kriisinratkaisuneuvosto voi päättää, mitä virallista kieltä se käyttää lähettäessään asiakirjoja unionin toimielimille tai elimille.
4. Kriisinratkaisuneuvosto voi sopia kunkin kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen kanssa kielestä tai kielistä, joilla kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle lähetettävät tai sen lähettämät asiakirjat laaditaan.
5. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii kriisinratkaisuneuvoston toiminnan edellyttämistä käännöspalveluista.

82 artikla

Henkilöstö

1. Kriisinratkaisuneuvoston henkilöstöön sovelletaan henkilöstösääntöjä, palvelussuhteen ehtoja sekä unionin toimielinten näiden säännösten soveltamiseksi yhteisesti hyväksymiä sääntöjä.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut neljä jäsentä rinnastetaan poikkeuksellisesti palkkajärjestelyjen ja eläkeiän osalta unionin tuomioistuimen varapresidenttiin, tuomariin ja kirjaajaan neuvoston asetuksessa N:o 422/67/ETY, N:o 5/67/Euratom ⁽²⁾ määritellyllä tavalla. Heihin ei sovelleta enimmäiseläkeikää. Niiden seikkojen osalta, jotka eivät kuulu tämän asetuksen tai asetuksen N:o 422/67/ETY, N:o 5/67/Euratom soveltamisalaan, sovelletaan vastaavasti henkilöstösääntöjä ja palvelussuhteen ehtoja.

2. Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy komission suostumuksella tarvittavat täytäntöönpanosäännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan säännösten mukaisesti.
3. Kriisinratkaisuneuvosto käyttää henkilöstönsä suhteen henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja palvelussuhteen ehdoissa työsopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia.

83 artikla

Henkilöstövaihto

1. Kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää kansallisia asiantuntijoita ja muuta henkilöstöä, joka ei ole kriisinratkaisuneuvoston palveluksessa.
2. Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy täysistunnossaan asianmukaiset päätökset, joissa vahvistetaan säännöt henkilöstön vaihdolle ja siirrolle kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välillä ja niistä kriisinratkaisuneuvostoon.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus N:o 1 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

⁽²⁾ Neuvoston asetus N:o 422/67/ETY, N:o 5/67/Euratom, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1967, komission puheenjohtajan ja jäsenten, unionin tuomioistuimen presidentin, tuomarien, julkisasiamiesten ja kirjaajan, unionin yleisen tuomioistuimen presidentin, jäsenten ja kirjaajan sekä Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen presidentin, jäsenten ja kirjaajan palkkajärjestelystä (EYVL 187, 8.8.1967, s. 1).

3. Kriisintarkaisuneuvosto voi perustaa sisäisiä kriisintarkaisuryhmiä, jotka koostuvat sen omasta henkilöstöstä ja kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten henkilöstöstä sekä tarvittaessa osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaisten tarkkailijoista.

4. Jos kriisintarkaisuneuvosto perustaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisia sisäisiä kriisintarkaisuryhmiä, se nimittää oman henkilöstönsä joukosta koordinaattorit kyseisille ryhmille. Koordinaattorit voidaan 51 artiklan 3 kohdan mukaisesti kutsua osallistumaan tarkkailijoina kriisintarkaisuneuvoston johdon istunnon kokouksiin, joihin asianomaisten jäsenvaltioiden nimittämät jäsenet osallistuvat 53 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

84 artikla

Sisäiset komiteat

Kriisintarkaisuneuvosto voi perustaa sisäisiä komiteoita, jotka antavat sille neuvontaa ja opastusta sen tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisesta.

85 artikla

Valituslautakunta

1. Kriisintarkaisuneuvosto perustaa valituslautakunnan päättämään 3 kohdan mukaisesti toimitetuista valituksista.

2. Valituslautakunnassa on viisi arvostettua henkilöä, jotka tulevat jäsenvaltioista ja jotka ovat osoittaneet omaavansa asianmukaiset tiedot ja ammatillisen kokemuksen, mukaan lukien kriisintarkaisutehtäviin liittyvä kokemus, pankki- tai muista rahoituspalveluista riittävän korkealta tasolta, mutta he eivät saa kuulua kriisintarkaisuneuvoston, kriisintarkaisuviranomaisten tai muiden kansallisten laitosten tai unionin toimielinten, elinten tai laitosten kulloiseenkin henkilöstöön, joka osallistuu tällä asetuksella kriisintarkaisuneuvostolle annettujen tehtävien suorittamiseen. Valituslautakunnalla on oltava riittävästi resursseja ja asiantuntemusta, jotta se voi antaa lainopillisia asiantuntijaneuvoja kriisintarkaisuneuvoston valtuuksien käytön lainmukaisuudesta. Kriisintarkaisuneuvosto nimittää valituslautakunnan jäsenet ja kaksi varajäsentä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistun kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella viiden vuoden määräajaksi, jota voidaan jatkaa kerran. Valituslautakunnan jäseniä eivät sido mitkään ohjeet.

3. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, mukaan lukien kriisintarkaisuviranomainen, voi valittaa 10 artiklan 10 kohdassa, 11 artiklassa, 12 artiklan 1 kohdassa, 38–41 artiklassa, 65 artiklan 3 kohdassa, 71 artiklassa ja 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kriisintarkaisuneuvoston päätöksestä, joka on osoitettu kyseiselle henkilölle tai joka koskee häntä suoraan ja erikseen.

Valitus perusteluineen on toimitettava valituslautakunnalle kirjallisesti kuuden viikon kuluessa siitä päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi asianomaiselle henkilölle, tai jos tällaista tiedoksiantoa ei ole annettu, kuuden viikon kuluessa siitä päivästä, jona asianomainen henkilö on saanut tiedon päätöksestä.

4. Valituslautakunta ratkaisee asian kuukauden kuluessa valituksen tekemisestä.

Valituslautakunta tekee päätöksensä jäsentensä enemmistöllä, joka muodostuu vähintään kolmesta jäsenestä lautakunnan kaikkiaan viidestä jäsenestä.

5. Valituslautakunnan jäsenet sitoutuvat toimimaan riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti. Tätä varten heidän on tehtävä sitoumuksistaan julkinen ilmoitus sekä etunäkökohdistaan julkinen ilmoitus, jossa he mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voitaisiin katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan, tai tällaisten etunäkökohtien puuttumisen.

6. Edellä olevan 3 kohdan mukaisesti tehdyllä valituksella ei ole lykkäävää vaikutusta.

Valituslautakunta voi kuitenkin keskeyttää riitautetun päätöksen täytäntöönpanon, jos se katsoo olosuhteiden edellyttävän sitä.

7. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituslautakunta tutkii, onko se perusteltu. Se kehottaa valitusmenettelyn osapuolia esittämään tietyssä määräajassa huomautuksensa omien tiedoksiantojensa tai muiden valitusmenettelyn osapuolten ilmoitusten johdosta. Valitusmenettelyn osapuolilla on oikeus esittää näkemyksensä suullisesti.
8. Valituslautakunta voi vahvistaa kriisinratkaisuneuvoston tekemän päätöksen tai siirtää asian tämän käsiteltäväksi. Valituslautakunnan tekemä päätös sitoo kriisinratkaisuneuvostoa, jonka on muutettava kyseistä asiaa koskevaa päätöstään.
9. Valituslautakunnan päätökset on perusteltava, ja ne on annettava tiedoksi osapuolille.
10. Valituslautakunta hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

86 artikla

Asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi

1. Valituslautakunnan tai, jos oikeutta hakea muutosta valituslautakunnalta ei ole, kriisinratkaisuneuvoston tekemästä päätöksestä voi nostaa kanteen unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltio, unionin toimitus tai luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi hakea kriisinratkaisuneuvoston päätöksiin muutosta unionin tuomioistuimelta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti.
3. Jos kriisinratkaisuneuvostolla on velvoite toimia ja se laiminlyö päätöksen tekemisen, laiminlyöntiä koskeva kanne voidaan nostaa unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 265 artiklan mukaisesti.
4. Kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa toimenpiteet, joita unionin tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano edellyttää.

87 artikla

Kriisinratkaisuneuvoston vastuu

1. Kriisinratkaisuneuvoston sopimusperusteinen vastuu määräytyy kyseessä olevaan sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.
2. Unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu kriisinratkaisuneuvoston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.
3. Sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskeissa asioissa kriisinratkaisuneuvosto korvaa jäsenvaltioiden julkisviranomaisien vastuuta koskevan lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti vahingot, jotka kriisinratkaisuneuvosto tai sen henkilöstö on aiheuttanut suorittaessaan tehtäviään, erityisesti kriisinratkaisutehtäviään, mukaan lukien näiden toteuttamat tai toteuttamatta jättämät toimet ulkomaisten kriisinratkaisutoimien tukemiseksi.
4. Kriisinratkaisuneuvosto maksaa kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle vahingonkorvaukset, jotka kansallinen tuomioistuin on määrännyt sen maksamaan tai jotka se on kriisinratkaisuneuvoston suostumuksella sitoutunut maksamaan sovintoratkaisun mukaisesti ja jotka johtuvat kyseisen kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen toimenpiteistä tai laiminlyönneistä tämän asetuksen mukaisen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja konserneja sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja konserneja koskevan kriisinratkaisun aikana, kun kyseisten kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät, tai 7 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan nojalla. Tätä velvoitetta ei sovelleta, jos kyseinen toimenpide tai laiminlyönti merkitsee tämän asetuksen, unionin oikeuden toisen säännöksen, kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston tai komission päätöksen rikkomista tahallisesti tai ilmeisen ja vakavan arviointivirheen seurauksena.
5. Unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista 3 ja 4 kohtaan liittyvät riita-asiat. Vanhentumisaika sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskeissa asioissa on viisi vuotta tapahtumasta, johon korvausvelvollisuus perustuu.

6. Kriisinratkaisuneuvoston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta sitä kohtaan säädetään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehdossa.

88 artikla

Salassapitovelvollisuus ja tietojenvaihto

1. Kriisinratkaisuneuvoston jäsenten, varapuheenjohtajan, 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuneuvoston jäsenten, henkilöstön ja kriisinratkaisutehtäviä hoitavan osallistuvien jäsenvaltioiden kanssa vaihdetun tai niiden lähettämän henkilöstön on noudatettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 339 artiklassa ja asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettuja salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin. Henkilöt eivät saa etenkään luovuttaa yhdellekään henkilölle tai viranomaiselle luottamuksellisia tietoja, jotka on saatu osana työnkuvaa tai toimivaltaiselta viranomaiselta tai kriisinratkaisuviranomaiselta heidän tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä yhteydessä, paitsi tiedot antaneen viranomaisen taikka yhteisön nimenomaisella etukäteen antamalla luvalla tai kun kyse on tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisesta tai tiedot ovat sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, ettei niiden perusteella voi tunnistaa 2 artiklassa tarkoitettuja yhteisöjä.

Salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten piiriin kuuluvia tietoja ei saa luovuttaa toiselle julkiselle tai yksityiselle yhteisölle, paitsi jos tiedot luovutetaan oikeudenkäyntejä varten.

Kyseisiä vaatimuksia sovelletaan myös mahdollisiin ostajiin, joihin on otettu yhteyttä yhteisön kriisinratkaisun valmistelun 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että henkilöiden, jotka tarjoavat suoraan tai välillisesti, pysyvästi tai satunnaisesti sen tehtävien hoitamiseen liittyviä palveluja, mukaan lukien kriisinratkaisuneuvoston virkamiehet ja sen paikalla tehtäviä tarkastuksia suorittamaan valtuuttamat muut henkilöt tai jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten tähän tehtävään nimittämät henkilöt, on noudatettava 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia vastaavia vaatimuksia.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia sovelletaan myös kriisinratkaisuneuvoston kokouksiin osallistuviin tarkkailijoihin sekä osallistumattomien jäsenvaltioiden tarkkailijoihin, jotka osallistuvat sisäisiin kriisinratkaisuryhmiin 83 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen luottamuksellisten tietojen turvallisen käsittelyn.

5. Ennen kuin tietoja luovutetaan, kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että ne eivät sisällä luottamuksellisia tietoja, erityisesti arvioimalla vaikutukset, joita luovuttamisella saattaisi olla finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa koskevaan yleiseen etuun, luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden kaupallisiin etuihin, tarkastusten tarkoitukseen, tutkimuksiin ja tilintarkastuksiin. Menettelyyn, jolla tutkitaan tietojen luovuttamisen vaikutukset, on sisällyttävä erityinen arviointi 8 ja 9 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisusuunnitelmien sisällön ja yksityiskohtien sekä 10 artiklan tai 18 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisumääräyksen nojalla tehtyjen arviointien tulosten luovuttamisen vaikutuksista.

6. Tämän artiklan säännökset eivät estä kriisinratkaisuneuvostoa, neuvostoa, komissiota, EKP:ta, kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia tai kansallisia toimivaltaisia viranomaisia, niiden työntekijät ja asiantuntijat mukaan lukien, vaihtamasta tietoja keskenään ja toimivaltaisten ministeriöiden, keskuspankkien, talletussuojajärjestelmien, sijoittajien korvausjärjestelmien, tavanomaisista maksukyvyyttömyysmenettelyistä vastaavien viranomaisten, osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten, EPV:n tai, jollei 33 artiklan säännöksistä muuta johdu, sellaisten kolmannen maan viranomaisten kanssa, jotka suorittavat vastaavia toimintoja kuin kriisinratkaisuviranomaiset, taikka, jollei tiukoista luottamuksellisuutta koskevista edellytyksistä muuta johdu, mahdollisen ostajan kanssa kriisinratkaisutoimen suunnittelemiseksi tai toteuttamiseksi.

89 artikla

Tietosuoja

Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita jäsenvaltioilla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ mukaisesti olevia henkilötietojen käsittelyä koskevia velvoitteita eikä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽²⁾ mukaisia henkilötietojen käsittelyä koskevia velvoitteita, joita kriisinratkaisuneuvostolla tai neuvostolla ja komissiolla on tehtäviään suorittaessaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

90 artikla

Oikeus tutustua asiakirjoihin

1. Kriisinratkaisuneuvoston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾.
2. Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisestä kokouksestaan käytännön toimenpiteet asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamiseksi.
3. Päätöksistä, jotka kriisinratkaisuneuvosto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai tämän asetuksen 85 artiklassa tarkoitettulle valituslautakunnalle tehdyn valituksen jälkeen tarvittaessa nostaa kanne unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.
4. Kriisinratkaisuneuvoston päätösten kohteena olevilla henkilöillä on oikeus tutustua kriisinratkaisuneuvoston asiakirja-aineistoon sillä edellytyksellä, että muiden henkilöiden oikeudet otetaan huomioon kyseisten henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemissa. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin eikä kriisinratkaisuneuvoston sisäisiin valmisteluasiakirjoihin.

91 artikla

Turvallisuusluokiteltujen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

Kriisinratkaisuneuvosto soveltaa turvallisuutta koskevia periaatteita, jotka sisältyvät Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskeviin komission turvallisuussäännöksiin, jotka vahvistetaan komission päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom ⁽²⁾ liitteessä. Turvallisuutta koskevien periaatteiden noudattamiseen sisältyy muun muassa tällaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja tallentamista koskevien säännösten soveltaminen.

92 artikla

Tilintarkastustuomioistuin

1. Tilintarkastustuomioistuin laatii erityiskertomuksen kultakin kahdentoista kuukauden ajanjaksolta, joka alkaa kunkin vuoden huhtikuun 1 päivänä.
2. Kussakin kertomuksessa tarkastellaan,
 - a) onko kiinnitetty riittävästi huomiota taloudellisuuteen, tehokkuuteen ja vaikuttavuuteen, jolla kriisinratkaisurahastoa on käytetty, ja erityisesti tarpeeseen pitää kriisinratkaisurahaston käyttö mahdollisimman vähäisenä;
 - b) onko kriisinratkaisurahaston arviointi ollut tehokasta ja perusteellista.
3. Kukin 1 kohdan mukainen kertomus laaditaan kuuden kuukauden kuluessa sen ajanjakson päättymisestä, jota kertomus koskee.
4. Tarkasteltuaan kriisinratkaisuneuvoston 63 artiklan mukaisesti laatimaa lopullista tilinpäätöstä tilintarkastustuomioistuin laatii havainnoistaan kertomuksen viimeistään kutakin varainhoitovuotta seuraavan joulukuun 1 päivänä. Tilintarkastustuomioistuin raportoi erityisesti mahdollisista ehdollisista vastuista (joko kriisinratkaisuneuvostolle, neuvostolle, komissiolle tai muille), jotka ovat aiheutuneet kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston ja komission suorittaessa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään.
5. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat pyytää tilintarkastustuomioistuinta tarkastelemaan mitä tahansa muita asiaankuuluvia seikkoja, jotka kuuluvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 287 artiklan 4 kohdassa vahvistetun toimivallan piiriin.
6. Edellä 1 ja 4 kohdassa tarkoitettujen kertomukset on toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle ja julkistettava viipymättä.
7. Komissio antaa kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona kukin 1 kohdassa tarkoitettu kertomus julkistetaan, yksityiskohtaisen kirjallisen vastauksen, joka julkistetaan.

Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio antavat kukin kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona kukin 4 kohdassa tarkoitettu kertomus julkistetaan, yksityiskohtaisen kirjallisen vastauksen, joka julkistetaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Komission päätös 2001/844/EY, EHTY, Euratom, tehty 29 päivänä marraskuuta 2001, komission sisäisten menettelysääntöjen muuttamisesta (EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1).

8. Tilintarkastustuomioistuimella on oikeus saada kriisinratkaisuneuvostolta, neuvostolta ja komissiolta kaikki tiedot, jotka ovat merkityksellisiä sille tällä artiklalla annettujen tehtävien suorittamisessa. Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio toimittavat kaikki pyydytetyt merkitykselliset tiedot tilintarkastustuomioistuimen mahdollisesti määrittämässä määräajassa.

IV OSA

TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTUUDET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

93 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi 99 artiklassa tarkoitetuista asiaankuuluvista päivämääristä 19 artiklan 8 kohdassa, 65 artiklan 5 kohdassa, 69 artiklan 5 kohdassa, 71 artiklan 3 kohdassa ja 75 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Komissio varmistaa, että tämän asetuksen nojalla annetut delegoidut säädökset ovat yhdenmukaisia direktiivin 2014/59/EU nojalla annettujen delegoitujen säädösten kanssa.
4. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 19 artiklan 8 kohdassa, 65 artiklan 5 kohdassa, 69 artiklan 5 kohdassa, 71 artiklan 3 kohdassa ja 75 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamis-päätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyyteen.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 19 artiklan 8 kohdan, 65 artiklan 5 kohdan, 69 artiklan 5 kohdan, 71 artiklan 3 kohdan ja 75 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kolmella kuukaudella.
7. Komissio ei anna delegoituja säädöksiä, jos Euroopan parlamentin tarkastelu-aika, mahdollinen määräajan pidennys mukaan lukien, lyhenee lomakauden vuoksi alle viiteen kuukauteen.

94 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio julkaisee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta korostaen erityisesti sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan kohdistuvien mahdollisten vaikutusten seuraamista. Kertomuksessa arvioidaan
 - a) yhteisen kriisinratkaisumekanismin toimintaa, sen kustannustehokkuutta ja sen kriisinratkaisutoimien vaikutusta koko unionin etuihin ja rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden yhtenäisyyteen ja eheyteen, mukaan lukien sen mahdollinen vaikutus kansallisten pankkijärjestelmien rakenteisiin unionissa verrattuna muihin pankkijärjestelmiin, ja yhteisen kriisinratkaisumekanismin sisäisten, yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen valvontamekanismin välisten sekä yhteisen kriisinratkaisumekanismin, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten sekä osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten välisten yhteistyö- ja tiedonvaihtojärjestelyjen tehokkuuden kannalta, erityisesti arvioimalla
 - i) onko tarpeen, että tällä asetuksella kriisinratkaisuneuvostolle, neuvostolle ja komissiolle annettuja tehtäviä hoitaa yksinomaan riippumaton unionin toimielin, ja onko siinä tapauksessa tarpeen muuttaa asiaankuuluvia määräyksiä ja säännöksiä, myös primaarilainsäädäntöä;
 - ii) onko yhteistyö yhteisen kriisinratkaisumekanismin, yhteisen valvontamekanismin, Euroopan järjestelmäriskikomitean, EPV:n, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sekä muiden Euroopan finanssivalvojen järjestelmään kuuluvien viranomaisten välillä asianmukaista;

- iii) koostuuko 75 artiklan mukainen sijoitussalkku vakaista ja monipuolisista omaisuuseristä;
 - iv) onko valtionvelan ja pankkiriskin välinen kytkös katkaistu;
 - v) ovatko hallinto- ja ohjausjärjestelyt tarkoituksenmukaisia, mukaan lukien kriisinratkaisuneuvoston tehtävänjako ja kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa ja täysistunnossa sovellettavat äänestysäännöt sekä kriisinratkaisuneuvoston suhde komissioon ja neuvostoon;
 - vi) onko vertailukohta kriisinratkaisurahaston tavoitetason asettamista varten asianmukainen ja erityisesti onko tarkoituksenmukaisempaa käyttää perusteena suojattuja talletuksia tai velkojen kokonaismäärää ja onko otettava käyttöön kriisinratkaisurahastoa koskeva ehdoton vähimmäismäärä, jotta vältetään kriisinratkaisurahastoon maksettavien rahoitusvarojen heilahtelut ja varmistetaan kriisinratkaisurahaston rahoituksen vakaus ja riittävyys;
 - vii) onko tarpeen muuttaa kriisinratkaisurahastoa varten vahvistettua tavoitetasoa ja rahoitusosuuksien tasoa, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset unionissa;
- b) riippumattomuuteen ja vastuuvollisuuteen liittyvien järjestelyjen tehokkuutta;
- c) kriisinratkaisuneuvoston ja EPV:n välistä vuorovaikutusta;
- d) kriisinratkaisuneuvoston ja osallistumattomien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten vuorovaikutusta sekä yhteisen kriisinratkaisumekanismin vaikutuksia kyseisiin jäsenvaltioihin ja kriisinratkaisuneuvoston ja direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 90 alakohdassa määriteltyjen asiaan liittyvien kolmansien maiden viranomaisen vuorovaikutusta;
- e) tarvetta toteuttaa toimenpiteitä toimintansa jatkamiseen kykenemättömien laitosten maksukyvyttömyysmenettelyjen yhdenmukaistamiseksi.
2. Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio antaa asiaan liittyvät ehdotukset tarvittaessa.
3. Komissiota pyydetään tarkastelemaan uudelleen tarvittaessa myös tätä asetusta, kun direktiiviä 2014/59/EU tarkastellaan uudelleen.

95 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1093/2010 seuraavasti:

1) Korvataan 4 artiklan 2 alakohta seuraavasti:

”2) ’toimivaltaisilla viranomaisilla’:

- i) toimivaltaisista viranomaisista, jotka määrittellään asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa, mukaan luettuna Euroopan keskuspankki sille asetuksella (EU) N:o 1024/2013 annettuihin tehtäviin liittyvissä asioissa, ja direktiivissä 2007/64/EY sekä direktiivissä 2009/110/EY tarkoitettuja toimivaltaisista viranomaisista;
- ii) direktiivien 2002/65/EY ja 2005/60/EY osalta viranomaisia, joilla on toimivalta varmistaa, että luotto- ja rahoituslaitokset noudattavat niille noissa direktiiveissä asetettuja vaatimuksia;
- iii) talletussuojajärjestelmien osalta elimiä, jotka hallinnoivat talletussuojajärjestelmiä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU (*) mukaisesti, tai näitä järjestelmiä mainitun direktiivin mukaisesti valvovaa viranomaista siinä tapauksessa, että talletussuojajärjestelmän toimintaa hallinnoi yksityinen yhtiö; ja
- iv) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (**) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 (***) osalta direktiivin 2014/59/EU 3 artiklassa määriteltyjä kriisinratkaisuviranomaisia, asetuksella (EU) N:o 806/2014 perustettua yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa sekä neuvostoa ja komissiota niiden toteuttaessa toimia asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan nojalla, paitsi jos ne käyttävät harkintavaltaa tai tekevät toimintapoliittisia valintoja.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

(***) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).”

2) Lisätään 25 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Pankkiviranomainen voi järjestää ja toteuttaa rajatylittävien konsernien kriisinratkaisun yhteydessä vertaisarviointeja, jotka koskevat asetuksessa (EU) No 806/2014 tarkoitetun kriisinratkaisuneuvoston ja yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistumattomien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välistä tiedonvaihtoa ja yhteisiä toimintoja, lujittaakseen tulosten vaikuttavuutta ja johdonmukaisuutta. Pankkiviranomainen kehittää tätä varten menetelmiä, jotka mahdollistavat objektiivisen arvioinnin ja vertailun.”

3) Lisätään 40 artiklan 6 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kun toimitaan direktiivin 2014/59/EU soveltamisalalla, yhteisen kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtaja on tarkkailijana hallintoneuvostossa.”

96 artikla

Kansallisten kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen korvaaminen

Kriisinratkaisurahastoa pidetään tämän asetuksen 99 artiklan 2 ja 6 kohdassa tarkoitetusta soveltamispäivästä lähtien direktiivin 2014/59/EU 99–109 artiklan mukaisena osallistuvien jäsenvaltioiden kriisinratkaisun rahoitusjärjestelynä.

97 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus ja toimintaolosuhteet

1. Jäsenvaltion, jossa kriisinratkaisuneuvoston kotipaikka sijaitsee, kriisinratkaisuneuvostolle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat tarvittavat järjestelyt sekä puheenjohtajaan, kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon jäseniin, kriisinratkaisuneuvoston henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan kriisinratkaisuneuvoston ja kyseisen jäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa, joka tehdään sen jälkeen kun kriisinratkaisuneuvoston täysistunto on sen hyväksynyt ja viimeistään 20 päivänä elokuuta 2016.

2. Jäsenvaltion, jossa kriisinratkaisuneuvoston kotipaikka sijaitsee, on varmistettava kriisinratkaisuneuvoston asianmukaiselle toiminnalle parhaat mahdolliset edellytykset, mukaan lukien monikieliset ja eurooppahenkiset koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset liikenneyhteydet.

98 artikla

Kriisinratkaisuneuvoston toiminnan alkaminen

1. Kriisinratkaisuneuvosto on täysin toiminnassa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015.

2. Komissio vastaa kriisinratkaisuneuvoston perustamisesta ja alkuvaiheen toiminnasta siihen asti, kunnes kriisinratkaisuneuvostolla on toiminnallinen valmius oman talousarvionsa toteuttamiseen. Tässä tarkoituksessa

- a) siihen asti, kunnes neuvoston 56 artiklan mukaisesti nimittämä puheenjohtaja ryhtyy hoitamaan tehtäviään, komissio voi nimetä komission virkamiehen virkaa tekeväksi puheenjohtajaksi hoitamaan puheenjohtajalle osoitettuja tehtäviä;
- b) poiketen siitä, mitä 50 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa säädetään, ja siihen asti, kunnes 50 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päätös annetaan, virkaa tekevä puheenjohtaja käyttää nimittävän viranomaisen toimivaltaa;
- c) komissio voi tarjota kriisinratkaisuneuvostolle apua, erityisesti lähettämällä väliaikaisesti komission virkamiehiä hoitamaan kriisinratkaisuneuvoston toimintaa virkaa tekevän puheenjohtajan tai puheenjohtajan valvonnassa;

3. Virkaa tekevä puheenjohtaja voi antaa luvan maksujen suorittamiseen kriisinratkaisuneuvoston talousarviomäärärahoista ja tehdä sopimuksia, myös henkilöstöä koskevia sopimuksia.

99 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016 jäljempänä 3–5 kohdassa vahvistetuin poikkeuksin.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, säännöksiä, jotka koskevat kriisinratkaisuneuvoston valtuuksia kerätä tietoja ja tehdä yhteistyötä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa kriisinratkaisun suunnittelua varten 8 ja 9 artiklan ja kaikkien muiden niihin liittyvien säännösten nojalla, sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, 1–4, 6, 30, 42–48 ja 49 artiklaa, 50 artiklan 1 kohdan a, b ja g–p alakohtaa ja 3 kohtaa, 51 artiklaa, 52 artiklan 1 ja 4 kohtaa, 53 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 56–59 artiklaa, 61–66, 80–84, 87–95, 97 ja 98 artiklaa sovelletaan 19 päivästä elokuuta 2014.

5. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, 69 artiklan 5 kohtaa, 70 artiklan 6 ja 7 kohtaa ja 71 artiklan 3 kohtaa, joissa neuvostolle siirretään valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä ja komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä, sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2014.

6. Kriisinratkaisuneuvosto antaa 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kuukausittain kriisinratkaisuneuvoston täysistunnossa hyväksytyn kertomuksen siitä, ovatko rahoitusosuuksien siirtämistä kriisinratkaisurahastoon koskevat edellytykset täyttyneet.

Jos 1 päivästä joulukuuta 2015 alkaen kertomuksista käy ilmi, että rahoitusosuuksien siirtämistä kriisinratkaisurahastoon koskevat edellytykset eivät ole täyttyneet, 2 kohdassa tarkoitettujen säännösten soveltamista lykätään kullakin kerralla yhdellä kuukaudella. Kriisinratkaisuneuvosto antaa uuden kertomuksen kullakin kerralla tämän kuukauden päättyessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 15 päivänä heinäkuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

S. GOZI
